

ಚಂದ್ರಮಾಮು

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st April '59

50

PAY PAISE

8

MEVACHERRY

ಬಹುಮಾನ
ವಡೆದ ಶಿರೀಷೆ

ನೆಲದಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲದಡಿಯಲ್ಲಿಯೂ
ನಾ ನಿಲ್ಲೇನೆ !

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಪಿ. ನರಹರಿರಾವ್

Statement about ownership of CHANDAMAMA (Kannada)
(Rule & Form IV), Newspapers (Central) Rules, 1956

1. *Place of Publication* : 'CHANDAMAMA BUILDINGS'
2 & 3, Arcot Road,
Vadapalani, Madras-26
2. *Periodicity of Publication* : MONTHLY
1st of each Calendar month
3. *Printer's Name* : B. NAGI REDDI,
Managing Director,
The B. N. K. Press (Pvt.) Ltd.
- Nationality* : INDIAN
- Address* : 2 & 3, Arcot Road, Vadapalani,
Madras-26
4. *Publisher's Name* : B. NAGI REDDI,
Managing Proprietor
CHANDAMAMA PUBLICATIONS
- Nationality* : INDIAN
- Address* : 2 & 3, Arcot Road, Vadapalani,
Madras-26
5. *Editor's Name* : CHAKRAPANI (A. V. Subba Rao)
- Nationality* : INDIAN
- Address* : 2 & 3, Arcot Road, Vadapalani,
Madras-26
6. *Name & Address of individuals who own the paper* : B. NAGI REDDI,
Sole Proprietor

I, B. Nagi Reddi, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

1st March, 1958

B. NAGI REDDI,
Signature of the Publisher

ಚಂದಮಾಮ

ಏಪ್ರಿಲ್ '58

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಮುಖಚಿತ್ರ	... 2	ಅಲೀ ನೂರ್	... 36
ವೈರಾಗ್ಯ	... 3	ಧೀರಾನಂದ	... 45
ನರಿಯಣ್ಣನ ನರಳಾಟ	... 7	ರೂಪಧರನ ಯಾತ್ರಿಗಳು	... 49
ಮೂವರು ಮಾಂತ್ರಿಕರು	... 9	ಅದ್ಭುತದೀಪ	... 57
ಕಾಲಸಂಕೇತ	... 17	ಘಾತುಕ ಮೃಗಗಳು	... 68
ಅಪೂರ್ವವಾದ ಕಾಣಿಕೆ	... 18	ವ್ಯಂಗಚಿತ್ರ	... 70
ಅರ್ಧಾಣೆ	... 25	ಅವಿವೇಕ	... 71
ಮಿತ್ರಲಾಭ	... 33	ಚಿತ್ರಕಥೆ	... 72

ಅಲ್ಲದೆ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಎಲ್ಲಾ ಇವೆ.

ಚಂದಮಾಮ (ಹೊರಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ)

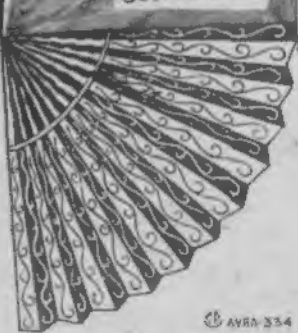
ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ 50 ನಯೇ ಪೈಸೇ; ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. 6-00

ಹೆಚ್ಚು ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ...

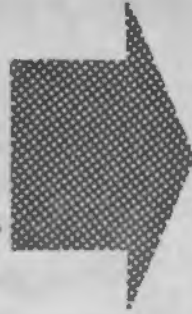

ರಮಿ ಸ್ನೋ
&
ಪೌಡರ್

AYRA 334

ಗಿಬ್ಬೆ ಡೆಂಟಫ್ರಿಸ್ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ-ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ.

ಸುಲಭ!

ಆಕರ್ಷಕ ಬಹುಮಾನಗಳು!

1ನೆಯ ಬಹುಮಾನ:

ಫಿರ್ಮ ರೇಡಿಯೋ, 6 ವಾಲ್ವ್‌ಗಳು
ಇರುವಂಥದ್ದು;

2ನೆಯ ಬಹುಮಾನ:

ಫೇವರ್-ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಸ್ಟ್ ವಾಚ್.
"ಜಾನ್ ವ್ಯಾಲರ್", 15 ಜ್ವೆಲೆಲ್ಸ್

3ನೆಯ ಬಹುಮಾನ:

ಅಗಾ, ವರ್ಸೀಲಾ
ಕ್ಯಾಮರಾ

ಮತ್ತು 100 ಆಕರ್ಷಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ ಬಹುಮಾನಗಳು.

ಈ ದಿನವೇ ಭಾಗವಹಿಸಿರಿ: ಇದೊಂದು ಸರಳವಾದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವುಳ್ಳ ಸ್ಪರ್ಧೆ. ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಇಷ್ಟೆ—ಈ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಕೊಡಿರಿ. ಪಾಟರ್ ಕಲರ್ಸ್, ಬಣ್ಣದ ಪೆನ್ಸಿಲ್‌ಗಳು, ಬಣ್ಣದ ಟಾಂಕ್‌ಗಳು ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಬೇರೆ ಯಾವ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನಾದರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಆ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಮಗೆ ಬೇಗನೆ ಕಳುಹಿಸಿರಿ.

ಮೂರು ಮಂದಿ ನ್ಯಾಯಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಒಂದು ನ್ಯಾಯ ಸಮಿತಿಯು ಯಾವ ಯಾವ ಚಿತ್ರಗಳು ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಅನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿವೆಯೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುವರು. ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ನೀವು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿರುವ ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನು ಒಂದು ಸಮಯಕ್ಕೆ ನೀವು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಪಡೆಯುವ ಸಂಭವವಿದೆ.

ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದೇ ಭಾಗವಹಿಸಿರಿ. ಗಿಬ್ಬೆ ಡೆಂಟಫ್ರಿಸ್ ಒಂದು ಇಬ್ಬುವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿರಿ. ಮತ್ತು ಅವನ್ನು ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ!

ಈ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಓದಿರಿ: 1. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ 14 ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗಿನ ಪ್ರಾಯದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಕ್ಕಳು ಅಥವಾ ಹುಡುಗಿ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. 2. ಚಿತ್ರವನ್ನು 'ಗಿಬ್ಬೆ ಡೆಂಟಫ್ರಿಸ್ ಕಂಪೆಸ್ಟ್, ಪೋಸ್ಟ್ ಬಾಕ್ಸ್ ನಂ. 10119 ಮುಂಬಯಿ, 1' ಅವರಿಗೆ ಶನಿವಾರ ಎಪ್ರಿಲ್ 26, 1958 ಈ ದಿನ ಅಪರಾಹ್ನ 1 ಘಂಟೆಯ ಒಳಗೆ ತಲುಪುವಂತೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. 3. ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಚಿತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಗಿಬ್ಬೆ ಡೆಂಟಫ್ರಿಸ್ ಬ್ರೆಡ್ಲಿಯ ಸೆಲೋಫೇನ್ ರಾಪರಿನ್ ಮೇಲಿನ ಗಿಬ್ಬೆ ಮುದ್ರೆಯೊಂದನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. 4. ಕಳೆದು ಹೋದ, ತಪ್ಪಾಗಿ ಬಂದ, ತಪ್ಪು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸಪ್ತವಾದ ಅಥವಾ ಹಾರಾದ ಚಿತ್ರಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಂಪೆನಿಯು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. 5. ಮೊದಲನೆಯ, 2ನೆಯ ಮತ್ತು 3ನೆಯ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಜುಲೈ ತಿಂಗಳ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು. ಇತರ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದವರಿಗೆ ಅಂಚೆಯ ಮೂಲಕ ಕಳಿಸಲಾಗುವುದು.

GD. 39A-50 KN

ನನ್ನ ಹೆಸರು _____
 ನನ್ನ ವಿಳಾಸ _____

ಈ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಯಾರ ಸಹಾಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ
 ನಾನೇ ಒಣ್ಣಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತು ನನ್ನ
 ಪ್ರಾಯ _____ ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.
 ಚಂದಮಾಮು

6. ಒಬ್ಬ ಸ್ವರ್ಣಗಾರನಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಹುಮಾನವನ್ನು
 ಪಡೆಯಲು ಸಿಕ್ಕು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. 7. ಸ್ವಾಯ ಸಮಿತಿಯ ನಿರ್ಣಯವೇ
 ಅಂತಿಮ ನಿರ್ಣಯ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ. 8. ಈ
 ಸ್ವರ್ಣಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಗಿಬ್ಬೆ ಡೆಂಟಿಫ್ರಿಸ್

ಹೆಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿರ್ಮಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ರುಚಿ
 ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ—ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಬರುತ್ತದೆ!

ಹಿಂದುಸ್ತಾನ್ ಲೀವರ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಮುಂಬಯಿ, ಅವರಿಂದ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

GD. 39B-50 KN

ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ
ಮುಖವಚ್ಚೆ ಸಿಗ್ಗೆ!

ನೇಷನಲ್ ರೆಕಾರ್ಡ್
ಕಾಶ್ಮೀರ್ ಸ್ನೋ

ದಿ ನೇಷನಲ್ ಟ್ರೇಡಿಂಗ್ ಕಂಪೆನಿ, ಬೊಂಬಾಯಿ-2 * ಮದರಾಸು-1

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅರ್ಜಿಣ್ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಅರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು:

ದಿ ವೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ :: ಬೆಂಗಳೂರು-3
ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ಮೂಜ್‌ಡಾ ಲ್ಯಾಂಪುಗಳು

ಹೆಚ್ಚು

ಪ್ರಕಾಶಮಾನ

ವಾಗಿಯೂ

ಬಹು ದೀರ್ಘಕಾಲವೂ

ಬಾಳಿಕೆಬರುವುವು

AIC 193 KN

: ಅಧಿಕೃತ ಮಾರಾಟಗಾರರು : _____

ರಘುನಾಥ್ ಟ್ರೇಡಿಂಗ್
ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್

ಮೇನ್ ರೋಡ್ : ಗುಂಟೂರು.

ಓ. ಕೆ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್

ಮೇನ್ ರೋಡ್ : ಕಾಕಿನಾಡ.

ಮಜ್‌ಕುಂಡ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್

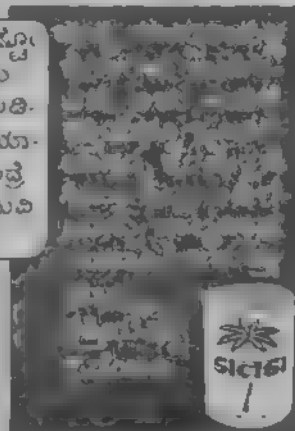
ಸ್ಟೋರ್ಸ್

ಬೆಸಂಟ್ ರೋಡ್,

ಗವರ್ಧನಪೇಟೆ,

ವಿಜಯವಾಡ - 2.

DL 321B 50 KN

ಹಿಂದುಸ್ತಾನ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಕಲ್ಕತ್ತಾ

ఇదు సత్య...

విదండరి ఒక్కయి మార్తయి జాగి
ఒకడు తొలిన మార్తయి జాగి
మరియు లులయి జాగి. అది దివి
లొనమిది జాగి
కొదలన్న కప్పగిలించిన అతని
కాధనగల.
కొదలన్న కప్పగిలించిన.

కొదలన్న కప్పగిలించిన
అతని కాధనగల.
కొదలన్న కప్పగిలించిన
అతని కాధనగల.
కొదలన్న కప్పగిలించిన
అతని కాధనగల.

సృష్టికర్తగా
కొదలన్న కప్పగిలించిన
అతని కాధనగల.

సృష్టికర్తగా

ఎన్న. ఎన్న. మాంభటనాలా
అదమదాబాద

★

సృష్టికర్తగా

సి. నరసింహారావు & కో., బెంగళూరు - 2

జి. బాలాభాయ్ & కో.,

నేతాజీ మహానా రోడ్, మదరాసు - 1

మా బానిస & కో.,

రాధా కుమార్ స్టేట్, కలకత్త
డిల్లీ మేడికల్ సర్వీసు, జంషెడ్ పుర, డిల్లీ

Chandamama [KN]

శ్రీ

PLEASANT READING &
PROFITABLE ADVERTISING

Chandamama
Group

SERVING THE YOUNG
WITH A FINE
PICTORIAL STORY FARE

CHANDAMAMA

(Telugu, Hindi,
Kannada & Gujarati)

AMBULIMAMA

(Tamil)

CHANDOBA

(Marathi)

SINGLE COPY :

0: 50 nr.

ANNUAL SUBSCRIPTION :

Rs: 6.-

CHANDAMAMA PUBLICATIONS

VADAPALANI

::

MADRAS-26

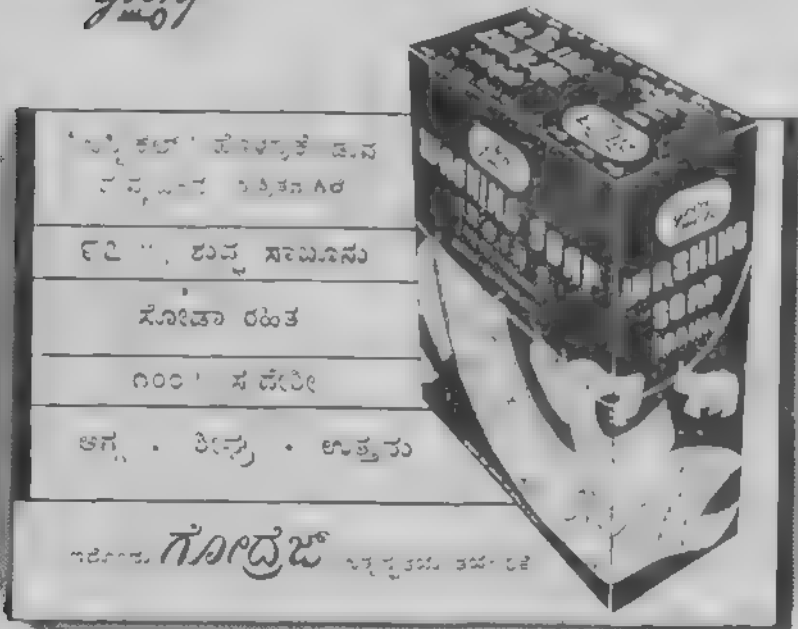
April '58

ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ
ಹೆಚ್ಚು ಬಿಳುಪಾಗಿ,
ಹೆಚ್ಚು ಮಿಂಚುವಂತೆ
ಒಗೆಯಿರಿ

ಗೋದ್ರೆಜ್

ಒಗೆಯುವ ಸಾಬೂನಿನ ಹರಳುಗಳಿಂದ

Godrej

‘ಗೋದ್ರೆಜ್’ ಮೇಲ್ಮಾಳೆ ಮೊದಲ
ನಂ. ೧೦೦೦ ರಿಂದ ೧೦೦೦೦ ರವರೆಗೆ

೯೭೦೦ ರಿಂದ ೯೮೦೦೦ ರವರೆಗೆ

ಸೋಡಾ ರಹಿತ

೧೦೦೦ ಸೆ. ಮೀ.

ಅಗ್ಗ . ಶೀಘ್ರ . ಉತ್ತಮ

ಗೋದ್ರೆಜ್ ಗೋದ್ರೆಜ್

ಪಾಡರಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಗೋದ್ರೆಜ್
ಸಾಬೂನಿನ ಹರಳುಗಳು - ದೀಪದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷಕೊಡಿಸಿ

ಮರುಭೂಮಿಯ ಹಡಗು

ಒಂದು ನೀವು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಹಡಗುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ ಯಾವಕಥೆಗಳನ್ನು ಓದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಕಥೆ “ಮರುಭೂಮಿಯ ಹಡಗು” ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. “ಮರುಭೂಮಿಯ ಹಡಗು” ಹಡಗೇನು? ಅದು ಏನೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಊಹಿಸಬಲ್ಲೀರಾ?

ನೋಡಿ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮರು ಭೂಮಿಗಳಿವೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದಿದೆ. ಮರು ಭೂಮಿಯು ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಸಮುದ್ರ. ಅಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳಿಲ್ಲ. ಎತ್ತಿನ ಗಾಡೆಗಳಾಗಲೀ ಮೋಟಾರ್ ವಾಹನಗಳಾಗಲೀ ಮರಳುಮಿಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಹಾಕು ಹೋಗಲಾರವು. ಹಗಲಿನೂತೂ ಆ ಸ್ಥಳವು ಒಂದು ನರಕವೇನಿ. ಆದರೆ ಮರುಭೂಮಿಯೆಲ್ಲಾ ಮರಳಿನಿಂದಲೇ ತುಂಬಿ ಏಕೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಬೈರುಕಚ್ಚಿ ಗೋದ ಕೂಡಿದ ಹಡಗಿನ ಯು “ಬಯಸು” ಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜನರು ನೆಲೆಗೊಂಡು ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವ “ಮರುಭೂಮಿ ಹಡಗು” ಒಂದೇ ಸಾಧನ.

ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಮರುಭೂಮಿ ಯಲ್ಲಿ ಜನರು ಇಂತಹ “ಬಯಸು” ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಜನರಿಗೆ ಚಹಾ—ಅದರಲ್ಲೂ ಬ್ರೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಚಹಾ—ಎಂದರೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ ತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಬ್ರೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಚಹವನ್ನೇ ಆಪ್ತಗೊಂಡು ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಜನರಿಗೆ ಇದು ಒದಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? “ಮರುಭೂಮಿಯ ಹಡಗು” ಅನುಗತಿಯಿಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ವ್ಯಾಜಿ. ಈ ವ್ಯಾಜಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೇನೆಂದರೆ, ಇದು ಅನೇಕ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನೀರಿಲ್ಲದೇ ಇರ ಬಲ್ಲದು, ಅಲ್ಲದೆ ನೀರಿನ ವಾಹನವನ್ನು ಬಹಳ ದೂರದಿಂದಲೇ ಸಕ್ತಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ವ್ಯಾಜಿಯೇ ಒಂಟಿ. ಇದು ಬಿಸಿಲಿನ ಜಲವನ್ನೂ ಮರಳಿನ ಬಿರುಗಾಳಿಯನ್ನೂ ಎದುರಿಸಿ, ಜನರನ್ನೂ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೂ ಸ್ವೇ ಮಹಾಗಿ ಮರಳು ಪದೇರದಿಂದ ಸಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಅವಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇದನ್ನು “ಮರುಭೂಮಿಯ ಹಡಗಿಂದು” ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಬ್ರೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಸೇಲ್ಸ್ ಮನ್ಸನ್ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಹಡಗಿನ ಒಂಟೆಯ ಮೂಲಕ ಸೇ ತಾಹಾಲ್ ಕ ಬಾಂಡ್ ಚಹಾವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಈ ಜನರಿಗೆ ಒದಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಬ್ರೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ರಾಂವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು: 'ಚಿಕ್ಕಪಾಣಿ'

ಯೌವಾಗಲೂ ಸುಖವಿರಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಬಯಕೆ. ಸುಖದ ಜತೆಯಲ್ಲೇ ದುಃಖವೂ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ದುಃಖವನ್ನು ಕೂಡಾ ಅನುಭವಿಸಲೇಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಖದು ಏ ಗಳು ಹಗಲಿರುಳುಗಳಹಾಗೆ, ಬಿಳುವು ಕಪ್ಪಿನಹಾಗೆ ಜತೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದಿಲ್ಲ ದಿಷ್ಟರೆ ಇನ್ನೊಂದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸುಖದಸವಿಗೆಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಹೇಡಿಗಳಾದೇವು. ದುಃಖದ ಕಹಿಯನ್ನೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಅನುಭವಿಸಿ ಫೀರರಾಗ ಬೇಕೆಂಬುದೇ ಯುಗಾದಿಯ ಸಂದೇಶ.

ಸಂಪುಟ ೨೦] ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೯೫೮ [ಸಂಚಿಕೆ ೪

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಅರ್ಜುನನು ನೆಟ್ಟಗೆ ದುರ್ಯೋಧನನ ಕಡೆ ಮುಗ್ಧುತ್ವಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕೌರವ ಯೋಧರು ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಆಗ ಅರ್ಜುನನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತಂಖ ಸಾಧನಾಚಲ, ವಿರಾಟರಾಜನ ಗೋಪಗಳು ಬೆದರಿ ಮನೆಗಳತ್ತ ಓಡಿಹೋದನು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನೊವಲು, ಕೃಷಾಕಾರ್ಯನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಎದುರಾದನು. ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿಗೆ ಅರ್ಜುನನು ಕೃಷಾಕಾರ್ಯನ ರಥ, ಕುದುರೆ ಮತ್ತು ಸಾರಥಿಯನ್ನು ಭಗ್ನಗೊಳಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ದ್ರೋಣಾಕಾರ್ಯರು ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಇವಿಗೊಂಡರು.

ದ್ರೋಣಾಕಾರ್ಯರು ತಾವಾಗಿ ಬಾಣಬಿಡುವ ತನಕ ಅರ್ಜುನನು ತನ್ನ ಗುರುಗಳಮೇಲೆ ಬಾಣವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಿಲ್ಲ. ತರುವಾಯ ಇಬ್ಬರೂ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಭಯಂಕರವಾದ ಯುದ್ಧ ನಡೆಸಿದರು. ದ್ರೋಣಾಕಾರ್ಯರು ಸೋತು ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಕೌರವ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಹಾಕಾರವೆಂಬಾಯಿತು.

ತನ್ನ ತಂದೆಗಾದ ಪರಾಜಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಅರ್ಜುನನು ಅರ್ಜುನನಮೇಲೆ ಬಿಡುವ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಕರ್ಣನು ಬಂದನು. ಆಗ ಅರ್ಜುನನು ಕರ್ಣನಮೇಲೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದನು. ಕರ್ಣನ ಎದೆಗೆ ಬಾಣ ನೆಟ್ಟು ಕೊಂಡಿತು. ಕರ್ಣನು ಯುದ್ಧ ರಂಗದಿಂದ ಪಲಾಯನಮಾಡಿದನು.

ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಭೀಷ್ಮನು ಅರ್ಜುನನಮೇಲೆ ಎರಗಿದನು. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಗಾಯಗಳಾದುವು. ಅದರೂ ಭೀಷ್ಮನು ಸೋತುಹೋದನು. ತರುವಾಯ ದುರ್ಯೋಧನನು ತನ್ನ ಪ್ರತಾಪಶೋಕರು ಬಂದು, ಎಟುತಿದು, ನರಳುತ್ತಾ ಪರಾಜಯಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಉತ್ತರಕುಮಾರನು ತನ್ನ ತಂಗಿಗೆ ಏಳೋಳ್ಳಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಅರಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಅವರು ನಗರದ ಕಡೆ ಹೊರಟರು.

ನಗರಕ್ಕೆ ಈ ಸುದ್ದಿ ಬಂದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿರಾಟರಾಜನು, ಧರ್ಮರಾಯನೊಂದಿಗೆ ಸಗರೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. "ನೋಡಿದೆಯಾ, ನನ್ನ ಮಗ ಕೌರವ ಯೋಧರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ, ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದ ವಿರಾಟ ರಾಜ.

"ಆ ಕಾರ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮನು ಕೊಂಡ ಆಗಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ನನ್ನ ಮಗನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಧರ್ಮರಾಜ. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ವಿರಾಟನು ಕಿರಣ ಧರ್ಮರಾಜನ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಗಳನ್ನು ಎಸೆದನು. ಧರ್ಮರಾಜನ ಹಕ್ಕೆಯಿಂದ ರಕ್ತಸುರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ವೈಷ್ಯ ತನ್ನ ಸೀರೆಯ ಸರಗನ್ನು ಆತನ ಹಣೆಗೆ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು ರಕ್ತಕೆಳಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ತಡೆದಳು.

ಪ್ರಾಣಿ

[ಕಳೆದ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಮುಂದುವರಿದು]

ಅಂಜನದ ರಾಜನು ಎಲ್ಲರ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ತೊರೆದುಬಿಟ್ಟನು. ಯಾರನ್ನೂ ನೋಡು ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಮಾತನಾಡು ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೀಗ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯಿತು. ರಾಜಭವನ ಅತಿಸುಗಂಧು ಬಂದಿರುವನೆ ಯಂತೆ ತೋರಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬೀಗ ಬೇಕೆಂಬ ಕೋರಿಕೆ ಆರನಲ್ಲಿ ಬಲವಾಯಿತು.

ಆತನು ತನ್ನ ನೌಕರನನ್ನು ಕೂಗಿ ತನಗೆ ಕಾಪಾಯವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ, ಮಗ್ಗಿನ ಪಾತ್ರೆ ಯನ್ನೂ ತಂದುಕೊಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ನಾಯಂದನನ್ನು ಕರೆದು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಮುಂಡನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಆತನು ಕಾಪಾಯವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ಗಿನ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನೂ, ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೋಲನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದನು. ಆಗ ರಾಣಿ ನೋಡಿದಳಾದರೂ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ; ಅಷ್ಟೇ, ಯಾರೂ ಆತನ

ಗುರುತು ಹಿಡಿಯದಾದರು. ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಯಾರೂ ಆತನಿಗೆ ಎನೊಂದೂ ತಡೆ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ರಿಕ್ತವರ್ಷೇ ನಿಜವೆಂತಿ ಹೊರ ಬಿತ್ತು. ಸ್ವಿವಲಿದೇವಿ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಕೇರವಾತಿ ಕೆಳಗೆಬಿದ್ದಿರು ವುದನ್ನು ಕಂಡಳು. ಆರನುಸೆಯುತ್ತಿಲ್ಲಾ ರಾಜ ನಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಿದರು. ರಾಜನು ಸನ್ಮಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ರಾಜಕುಟುಂ ಬದವರು ಗೋಳೋ ಎಂದು ಅಳುತ್ತಾ ಸಹಸಿ ಹೋದ ಬಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆ ಹೊರಟರು. ಸ್ವಿವಲಿದೇವಿ ಇತರ ರಾಣಿಯರೊಂದಿಗೆ ಮದಾರಾಜನಬಳಿ ಸಾರಿ, ಆರನುಸೆಗೆ ಹಿಂತಿ ರುಗಬೇಕೆಂದು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಬೇಡಿ ಕೊಂಡಳು. ಆಕೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನವೆಲ್ಲಾ ವಿಫಲವಾಯಿತು.

ಸ್ವಿವಲಿದೇವಿ ಸ್ವನಾನಾಯಕನನ್ನು ರಹಸ್ಯ ವಾಗಿ ಕರೆದು ನಗರದ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಂಕಿ ಹುಚ್ಚಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. ಹಾಗೆ

ಬೆಂಕಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ರಾಣಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಬಳಿ ಸಾರಿ “ಮಹಾಪ್ರಭು, ನಿಮ್ಮ ಮಿಥಿಲಾ ನಗರಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಬಿದ್ದಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲಾ ಅಗ್ನಿ ಸಾಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಿ ಬನ್ನಿ” ಎಂದಳು.

“ರಾಣಿ, ನನಗೆ ಅಸ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲವಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತೆಲ್ಲಿ ಬಂತು?” ಎಂದ ಮಹಾರಾಜ ಗಂಭೀರವಾಗಿಯಿಂದ.

ಆತನು ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕುತ್ತಾ ನಗರವನ್ನು ದಾಟಿ ಹೊರಟನು. ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಜೆಗಳು ಆತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಅವರನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಆತನು ಒಂದುಕ್ಷಣ ನಿಂತು, ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು “ಈ ದೇಶದ ಅಧಿಪತಿ ಯಾರು?” ಎಂದನು.

“ಚಿತ್ತ. ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳು” ಎಂದಿತು ಪ್ರಜಾಸಮುದಾಯ. “ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಗೆರೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿ” ಎಂದು ತನ್ನ ಕೋಲಿನಿಂದ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಒಂದು ಗೆರೆ ಎಳೆದು ತಾನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದನು. ಜನ ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಂತಲ್ಲೇ ನಿಂತರು. ಕೊಂಚಹೊತ್ತು ಯಾರೂ ಆ ಗೆರೆಯನ್ನು ದಾಟಲಿಲ್ಲ. ಗಂಡನು ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಲಾರದೆ ಸೀವಲಿದೇವಿ ಗೆರೆ ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ಹಿಂದಳು. ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಸೀವಲಿದೇವಿ ಗಂಡನನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿ ಆತನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು “ಈ ಪ್ರಜಾಕೋಟಿಯ ಮಾತು ನಡೆಯಿಸಿಕೊಡಿ. ನೀವು ಹಿಂದಿರುಗಿ

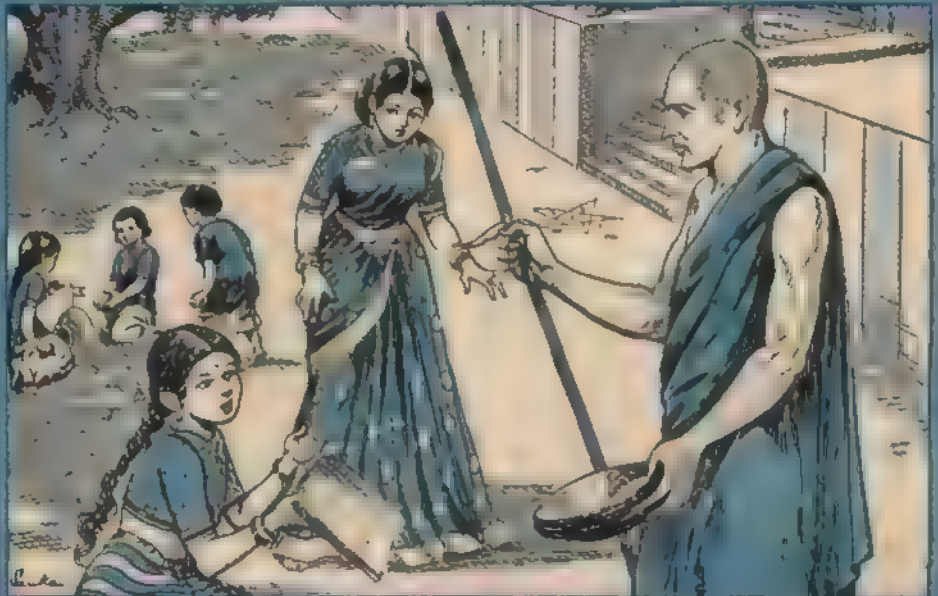
ಬಂದು ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವ ರೆಲ್ಲರ ಕೋರಿಕೆ," ಎಂದಳು.

"ನಾನು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ವರ್ಜಿಸಿದೆನು. ಸ್ನೇಹಿತರು, ಬಂಧುಗಳು, ಮನೆ, ದೇಶ ಎಲ್ಲ ವನ್ನು ತೊರೆದಿರುವೆನು." ಎಂದ ರಾಜ. "ನೀವು ಸನ್ಯಾಸ ವಹಿಸಿದರೆ ನನ್ನ ಗತಿ ಏನು?" ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು ರಾಣಿ. "ನನ್ನ ಮಗನು ಧರ್ಮಿಷ್ಠನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರು." ಎಂದ ರಾಜ.

ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಸೂರ್ಯ ಸ್ತಮವಾಯಿತು. ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ತಂಗಿದರು. ಬೆಳಗಾದಕೂಡಲೇ ಮಹಾ ಜನಕನು ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ದನು. ತುಸ ಹಿಂದೆ ಬರುವಂತೆ ರಾಣಿ ತನ್ನ

ಪರಿವಾರದವರಿಗೆ ಹೇಳಿ, ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ಪತಿ ಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆದಳು.

ಹಾಗೇ ಹೊರಟು ಅವರು ಒಂದು ನಗರ ವನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ನಗರದ್ವಾರದ ಬಳಿ ಕೆಲವಾರು ಮಕ್ಕಳು ಅಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾಲಕಿಯೊಬ್ಬಳು ದೂರದಿಂದ ಏನನ್ನೋ ಕೇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಒಂದು ಕೈಗೆ ಒಂದು ಬಳೆಯನ್ನೂ, ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಗೆ ಎರಡು ಬಳೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಮೊರ ವನ್ನು ಆಡಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕೈಯ ಬಳೆಗಳು ರಬ್ಬಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಮಹಾಜನಕನಿಗೆ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಆತನು ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ "ಮಗೂ, ನಿನ್ನ ಕೈಯೊಂದು

ಮಾತ್ರ ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೊಂದು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಹುಡುಗಿ: "ಅಯ್ಯಾ, ಈ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಳೆಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಶಬ್ದವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎರಡನೆಯದು ಅನರ್ಥ" ಎಂದಳು. ರಾಜನು ಸೀನಲಿವೇವಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ "ಕೇಳಿದೆಯಾ? ನನ್ನ ಸಂಗಡ ನೀನು ಬಂದರೆ ಈ ಹುಡುಗಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ನೀತಿ ಗೆಟ್ಟಿನ ನಾಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ.

ರಾಣಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ತನ್ನ ಗಂಡನು ಮುಂದೆ ನಡೆಯಲು ಅನಕಾರಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಳು. ಆದರೆ ಮರುಕ್ಷಾಣೆ ಆಕೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಆತ ನೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದಳು. ಆನು ಕೊಂಚದೂರ ನಡೆದು ಒಬ್ಬ ಕಮಾರನ ಕುಲುಮೆಯಬಳಿಗೆ ಬಂದಳು.

ಆಲ್ಲಿ ಕಮಾರನು ಒಂದು ಬಾಣವನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಬಾಣ ನೆಟ್ಟಿರುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ನೋಡಲು ತನ್ನ ಕಣ್ಣು ವಿರಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಎರಡನೇ ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ರಾಜನು "ತನ್ನಾ,

ದೇವರು ನೋಡಲು ನಿನಗೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಕಣ್ಣನ್ನೇಕೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ನೇರವಾಗಿರುವುದು ತಿಳಿಯುವುದೇ? ನೆಟ್ಟಿರುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯಲು ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಂದಲೇ ನೋಡಬೇಕು." ಎಂದ ಕಮಾರ.

ತನ್ನ ಪತಿ ತನಗಿನ್ನು ವಕ್ಕುವದ್ದೆಂದು ಸೀನಲಿವೇವಿ ಅರಿತಳು. ಆಕೆಗೆ ಒಬ್ಬಳು ಬಂದು ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು. ಮಹಾಜನಕನು ಆರ್ಮ್ಯಾವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮಾಯವಾದನು.

ಪರಿವಾರದವರು ಬಂದು ನಾಲ್ಕುಬೇನಳಾಗಿ ಬಿದ್ದ ರಾಣಿಯನ್ನು ಕೈತ್ತೋಮಹಾರ ದಿಂದೆದ್ದಿಸಿದರು. ಆಕೆ ಸಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ತನ್ನ ಮಗ ದೀರ್ಘಾಯಸುವಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸಿದಳು. ಆಕೆ ಮಾತ್ರ ಆರಮಸೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡಲಿಲ್ಲ. ಉದ್ಧಾಸದಿಂದ, ಸನ್ಮಾಸಿಯಂತೆ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಮಹಾಜನಕನು ತನ್ನ ಮೂಲ ಕುಳು ದಿವ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು.

నరియగ్నన నరళాట

కాదోందరల్ ద్రితనొబ్బను నాసనాచి
కొందిచ్చను. ఆనను స్వల్ప భూమియల్ల
వివిధ పోవు గళనా, తరకాలియన్నా
బీజీసుత్తిచ్చను. ఆ కాడినల్లిచ్చ మోల
దినా సోపన్న తిన్న బారంభితు.

తన్న తోలువల్లిన సోపన్న యారో
తిందు బిడుత్తిరుచ్చ వన్న గమసి, ఆ
ద్రితను బండునన బారులువరచినను.

బారులన్న తిళియదే మోల ఆదర
సిలుకీకొండితు. మోలకే తప్పిసికొళ్ళున
మార్గ తిళియల్లి.

బీజీననాన రీ కను బందను. మోల
వన్న సోతి “ఓహో, కన్య అంతా
సిక్కిరు. సిత నన్న సోవు తిందు మోగ
బోకిందిచ్చయ్యో” నినగే మూకుత్తిన
ఇరు” ఎందు మోలకే బుద్ధి కలిపలు
హుసేదోంగే వరలు ఎల్లిగోమోదను.

“ఇందిగే నన్న ఆయుష ముగియతు.
ఎందు అంతిస్తుత్తు కుళితత్తు మోల.

ఆ సమయకే సరియಾಗಿ నరి ఆకడ
బందు మోలవన్న కండు “ఓహో,
ఓను మోల? ఇల్లీకే కుళితరువే. నన్న
కొరళిరుచ్చదేను?” ఎందు కేళితు.
మోల మోట్టిపిడిదుకొండు నగువంతే
నటస్తుత్తు “ఓందు తమాషే నడయితు
సరియగ్న. మనయల్లి ముగిగళగే మ్మేస్తస్థ
విల్ల. నాల్కు కస్తూరిమాత్రే తరలు స్మేద్య
బళగే మోగొత్తిచ్చ. హసు ఆత్తే ఎదురాగి
‘నన్న మగళగే మదువే. నీను బరలే
బీకు’ ఎందితు. నాను ఆవసరద కల
సదమోలీ మోగొత్తిచ్చనే. ఈబారి క్షమిసి
బిడు ఆత్తే అంతవేళదే. ఆదరే హసు
బలవంకనాచితు. నన్న కలస ముగిసి
కొండు బరువుదాగి వేళదే. హసు నంబ
ల్లి. ఇల్లి నన్నన్న కట్టివాక, మదువేగే
కరేదోయలు యారన్నావరూ కళుటసి
కొడువుదాగి వేళవోదను. ఇదు నడద
సంగతి. నన్నన్న ఈ బంధనంది బిటసి

ದರೆ ನಿನಗೆ ಪುಣ್ಯಬರುತ್ತೆ. ಮರಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರೆಯೆರೆದಹೊರತು ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ ನಾನು. ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗಿ ಲಿಪ್ಪವಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಬಂದವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ” ಎಂದಿತು ಮೊಲ.

“ಆಗಲಿ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸುವೆನು. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕಟ್ಟಬಿಡು. ನನ್ನನು ಯಾರು ಯಾವ ಮದುವೆಗೂ ಆಹ್ವಾನಿಸುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದಿತು ನರಿ.

ಮೊಲ ನರಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ “ನಾನು ವೈದ್ಯರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿಬರುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೇನು ಮದುವೆಮನೆಯವರು ಬರಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಂಚದೂರ ತೋಗಿ ಒಂದು ಪೊದೆ ಯಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು.

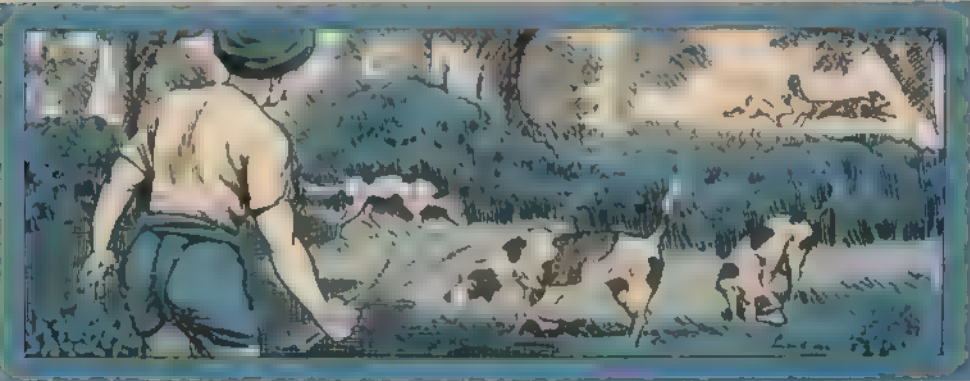
ರೈತನು ಹುಣಿಸೆಟೊಂಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದನು. ನರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ “ಇದೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಸಸಿಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೊಲದಬದಲು ಕೋಳಿಕದಿ ಯುವ ನೀನು ದೊರೆತೆಯಾ? ನಿನಗೆ ಶರೀರ

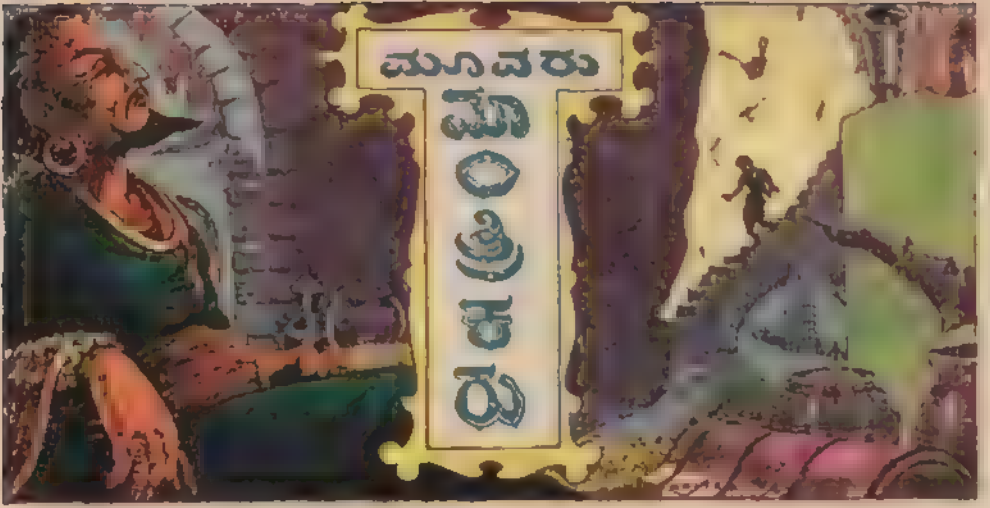
ತುದ್ದಿಮಾತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹುಣಿಸೆಟೊಂಗೆಯಿಂದ ನರಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಾರಿಸಿದನು.

ತರುವಾಯ ರೈತನು ತನ್ನ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಕರೆತರಲು ಹೋದನು. ಆಗ ಮೊಲ ಮರೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆಬಂತು. ನರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ “ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲೇ ಇರುವೆಯಾ ನರಿಯಣ್ಣಾ? ಮದುವೆಮನೆಯವರು ಬರಲಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿತು. “ನನಗೆ ಮದುವೆಯೂ ಬೇಡ, ಮುಂಜಯೂ ಬೇಡ. ಬೇಗ ಈ ಉರುಲನ್ನು ಬಿಚ್ಚು” ಎಂದಿತು ನರಿ.

ಮೊಲ ಅದನ್ನು ತಲೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹರಟೆಹೊಡೆದುಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ಉರುಲುಬಿಚ್ಚಿದರೆ ನರಿ ತನ್ನನ್ನು ಜೀವಸಹಿತ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೊಲಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಆಸಕ್ತಿದೂರದಲ್ಲಿ ರೈತನು ನಾಯಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಗ ಮೊಲ ನರಿಯ ಉರುಲನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿತು. ನಾಯಿಗಳು ಬೊಗಳುತ್ತಾ ಸವಿಸುಸಿದುವು. ನರಿ ನಾಗಾ ಲೋಟದಿಂದ ಓಡಿತು. ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಮೊಲವೂ ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು.

15

[ಹಡಗು, ನುಚ್ಚುನೂರಾಗಲು ಪಿಂಗಳನ್ನು ಒಂದು ಹೆಲಿಗೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಈಜಿಕೊಂಡು, ಹೋಗಿ ಒಂದು ಮರುಭೂಮಿ ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಅವನಿಗೆ ನವಾಬನ ಸೇನಾನಾಯಕ ಹಸನ್ ಗೋರಿ ಎಂಬವನ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ದರೋಡೆ ಕಾರರನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲು ಇಸಕಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೋಟೆಯಕಡೆ ಹೊರಟರು ತರುವಾಯ.]

ನವಾಬನ ಒಂಟೆಯವಡೆಯ ನಾಯಕನಾದ ಹಸನ್‌ಗೋರಿ ಕೈಬಿಡಿದಕಡೆ ಪಿಂಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಆ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಹು ದೂರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸನ ಕೋಟೆಯೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಕೋಟೆಯ ಸುತ್ತದತ್ತ ತೊರೆಯೊಂದು ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಎರಡು ಕಣ್ಣಲ್ಲೂ ಎತ್ತರವಾದ ಖರ್ಜೂರದ ಮರಗಳು ಗಾಳಿಗೆ ತೂಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಕೋಟೆಯ ಬುರುಜುಗಳ ಮೇಲಾಗಲೀ, ಗೋಡೆಯಮೇಲಾಗಲೀ ಮನುಷ್ಯರ ಸುಳುವು ಇರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. "ಇದೇಯೋ ಇಸಕಿಲ್ಲಾ?" ಎಂದು ಪಿಂಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು. "ಹೌದು. ಆದೋ ದೂರದಲ್ಲಿ ಆ ಬೆಟ್ಟಗಳಕಡೆ ಮಸಕು ಮಸಕಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಲುದಾರಿ ನಿನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರೇ? ಬೆಹರಾನಿನಿಂದ ಕೈರೋ ನಗರಕ್ಕೆ ವರ್ತಕರು ಆ ರಸ್ತೆಯಾಗುವಾಗಿ ಕೋಗುತ್ತಾರೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ದುರ್ಗ ಪ್ರವಾಸಿಗಳಿಗೆ, ವರ್ತಕರಿಗೆ ಮಜಲಿಯಂತೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಡುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದರೋಡೆಕಾರರಿಂದ ಆಪಾಯವಾಗದಂತೆ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಈ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು

ನವಾಬನ ಒಂಟೆಯವಡೆಯ ನಾಯಕನಾದ ಹಸನ್‌ಗೋರಿ ಕೈಬಿಡಿದಕಡೆ ಪಿಂಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಆ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಹು ದೂರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸನ ಕೋಟೆಯೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಕೋಟೆಯ ಸುತ್ತದತ್ತ ತೊರೆಯೊಂದು ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಎರಡು ಕಣ್ಣಲ್ಲೂ ಎತ್ತರವಾದ ಖರ್ಜೂರದ ಮರಗಳು ಗಾಳಿಗೆ ತೂಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಕೋಟೆಯ ಬುರುಜುಗಳ ಮೇಲಾಗಲೀ, ಗೋಡೆಯಮೇಲಾಗಲೀ ಮನುಷ್ಯರ ಸುಳುವು ಇರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. "ಇದೇಯೋ ಇಸಕಿಲ್ಲಾ?" ಎಂದು ಪಿಂಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದನು. "ಹೌದು. ಆದೋ ದೂರದಲ್ಲಿ ಆ ಬೆಟ್ಟಗಳಕಡೆ ಮಸಕು ಮಸಕಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಲುದಾರಿ ನಿನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರೇ? ಬೆಹರಾನಿನಿಂದ ಕೈರೋ ನಗರಕ್ಕೆ ವರ್ತಕರು ಆ ರಸ್ತೆಯಾಗುವಾಗಿ ಕೋಗುತ್ತಾರೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ದುರ್ಗ ಪ್ರವಾಸಿಗಳಿಗೆ, ವರ್ತಕರಿಗೆ ಮಜಲಿಯಂತೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಡುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದರೋಡೆಕಾರರಿಂದ ಆಪಾಯವಾಗದಂತೆ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಈ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು

'ಹಂ ದ ಮಾ ಮು'

ಪಿಂಗಲನು ತನ್ನ ಒಂಟಿಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಾ "ಗೋಲಿಸಾಬಾ, ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ನಿನಗೆ ನಡೆಯಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾವಿಬ್ಬರಿಂದ ಊಹಿಸುವುದು ವೃಥಾಶ್ರಮವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ದುರ್ಗವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಎಂತಹ ಘೋರ ಕಾಳಗ ನಡೆಯಿತೋ ಹೇಳಲಾರೆವು. ಬಹುಶಃ ದರೋಡೆಕಾರರು ದುರ್ಗದ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಮಾಡಿ ತದನಂತರ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡಿರಬಹುದು" ಎಂದ.

"ಹೌದೋ, ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪೀಠರೇಲ್ಲ. ಭಾವೋದ್ವೇಗವಿಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರು ಮೌನವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ನೂರಾರು ಕಳ್ಳರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ಕೋಟೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿರಲೂಬಹುದು" ಎಂದ ಹಸನ್‌ಗೋರಿ.

ಕ್ರಮೇಣ ಹಸನ್‌ಗೋರಿ ಮತ್ತೆ ಪಿಂಗಲನಿಗೆ ಹತ್ತಿದ್ದ ಒಂಟಿಗಳು ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ನಡೆದು ಮಹಾದ್ವಾರವಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದುವು. ಕೊಂಚಸಮಯದ ನಂತರ ಹಸನ್‌ಗೋರಿಯು ಅನುಚರರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು.

ಈ ದುರ್ಗದ ಮುಖದ್ವಾರ ಅಚ್ಚಳಿಯ ದಂತಿತ್ತು. ಒಳಗಿರುವವರು ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿರುವುದಾಗಿ ಕದಗಳೆರಡು ಒಂದೊಂದೂ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು. ಇವರು ಅನುಮಾನಪಟ್ಟವಾಗೆ ಮುಂಬಾಗಿಲಿನಮುಂದೆ

ಇನ್ನೂರು ಜನ ಸೈನಿಕರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲ ಈಗಲ್ಲಿ? ಯಾರೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ವಾಗಿ, ನಿರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನವಾಗಿರುವಂತಿದೆ" ಎಂದ ಹಸನ್‌ಗೋರಿ.

"ನಾವು ದುರ್ಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಾವು ನಾಶವಾಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರೆವು. ಬಹುಶಃ ನೀವು ಸಂದೇಹಪಡುವಂತೆ ಅದರೋಡೆಗಾರ ರೂಪವು ತನ್ನ ಅನುಚರರೊಂದಿಗೆ ದುರ್ಗವನ್ನು ಸೇರಿ, ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕೊಂದಿರಬಹುದು" ಎಂದ ಪಿಂಗಲ.

"ಅದೇನೂ ಅಸಂಭವವಲ್ಲ. ಆದರೆ ರೂಪವು ಅನುಚರನೊಬ್ಬನಾದರೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಬಹಳ ವಿಸ್ಮಯಕರವಾಗಿದೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾನಾಗಿ ನುಡಿದ ಗೋರಿ.

***** ಚಂದಮಾಮು *****

ಭಾರಿ ಕಾಳಗವಾವುದೂ ನಡೆದ ಸೂಚನೆ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಏನೂ ವಿಶೇಷವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಹಸನ್ ಗೋರಿ ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆಬಿರಿಯುವಂತೆ ನಕ್ಕನು. ತರುವಾಯ ಒಂಟಿಯಮೇಲೆಸಿಂದ ದುರ್ಗಮ್ಮನೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಪಾರಿ “ಹಿಂಗಳಾ, ನಾವು ಅವಗತವಾಗಿ ಭೀತಿಗೊಂಡೆವು. ಆ ರಣಹತ್ತು ಎಷ್ಟೇ ಬಾಣಕೃನಾದರೂ, ಶೂರನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರಮುಂದೆ ನಿಂತು ಹೋರಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮಾಡಲಾರನು. ದುರ್ಗವು ಇಷ್ಟು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿರಲು ಕಾರಣ ನನಗೀಗ ತಿಳಿಯಿತು” ಎಂದು ಕಿರುನೆಗೆ ಬೀರಿದನು.

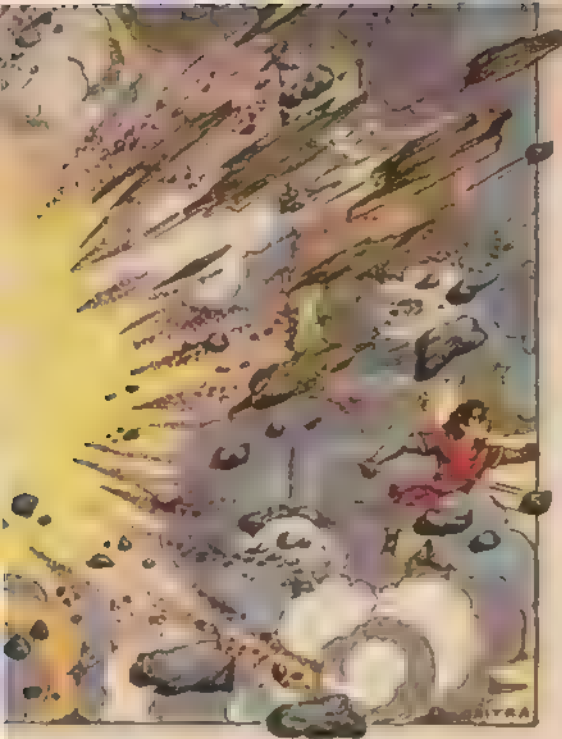
ಹಿಂಗಳನು ಒಂದೂ ತಿಳಿಯದೆ ಹಸನ್ ಗೋರಿಯಕಡೆ ಪ್ರತ್ಯಾರ್ಥಕವಾಗಿ ನೋಡಿದನು. ಹಸನ್ ಗೋರಿ ಹಿಂಗಳನಬಳಿ ಪಾರಿ “ಅವರಲ್ಲಿ ಕುರ್ಮಾರ್ತಿ ಕುಡಿದು ಅಮಲೇರಿ ಮಲಗಿರಬೇಕು” ಎಂದ.

ಹಿಂಗಳನು “ಒಂದುವೇಳೆ ಹಾಗೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೂ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸೈನಿಕನು ರಣಹತ್ತಿನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದುದು ಹೇಗೆ? ಅವನು ದುರ್ಗದ ಭಟರಲ್ಲೊಬ್ಬ ನಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

“ಆ ದುರಹಂಕಾರಿ ದುರ್ಗದಿಂದ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬಂದು, ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಬಿರ್ಜಾರದ ಮರದಡಿ ಬಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಆಗ ರಣಹತ್ತು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿರಬೇಕು.

ಮತ್ತಾವಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ.” ಎಂದ ಹಸನ್. ಹಿಂಗಳನು ಒಂದುಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿ ದುರ್ಗದ ವ್ಯಾರದಕಡೆ ನಡೆದು “ನಿಮ್ಮ ಊಹೆ ನಿಜವಿರಲೂಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಊಹಿಸಲಾಗದ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಾರುಣ ಪ್ರಮಾದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದರೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆಯಿತೆಂದು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಆಗಲಿ ಹಾಕಿರುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಬಹು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ, ಎತ್ತರವಾಗಿ ದೃಢವಾಗಿದ್ದ ಆ ದೇವದಾರು ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದನು. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡ ಬಲಪ್ರಯೋಗಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ

ಗಲೆಂದ ಮುಂತೆಂದ ಕೆಲವರು ಬಾಳೆಯಿಂದ
ಹಾಕುಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಾಯನೋಂ
ದಿದ ಮಿಂಗಳನ್ನು ಕಿವಿಗಳು ತೂತುಮೀಳುವಂತೆ
ಆರಚುತ್ತಾ, ರಾತ್ರಿ ತರನ್ನು ಕೆಳಗುರುಳಿಸಿ
ಚರ್ಮವಾಗಿ ಒಡಿದವು. ಒಂದು ನಮಿ
ಸದಮೊದಲ ಸಿಕ್ಕು ನಾಗಿದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪದಲ್ಲೆ ಈಗ
ಭಯಂಕರ ಕೋಳಿಮಲೆಗಳು.

ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹರಡಿದ್ದ ಹೊಗೆ ತಿಳಿ
ಯಾದನಂತರ ಮಿಂಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ
ಲಾದ ವಿನಾಶವನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯಂಕರವೆ
ನಾದನು. ತುಸು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡನಂತರ
ಹಸು ಗೋಳಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು
ಹೋದನು. ಅತನು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು
ಮೂಲದವನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಗಾಳಿಯಿಂದ
ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನು. ಮಿಂಗಳನ್ನು ಬರುತ್ತಿರುವ
ದನ್ನು ಕಂಡು ಎದ್ದು ಕೂಗುಕೊಳ್ಳಲು ಗೋಳಿ
ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ನಡುಗಿ
ಕೊಂಡು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮಿಂಗಳನ್ನು ಗೋಳಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ತನ್ನ
ಕೈಯನ್ನು ಆಸರೆ ಕೊಟ್ಟು "ಸಿಟ್ಟಾಗಲಿಲ್ಲ
ವಷ್ಟೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಅಂತಹ ಪ್ರಮಾದವಾದ ಗಾಯನೋಂ
ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮುನು ಸಿಟ್ಟಾಗಿದ್ದ ಗಾಳಿಯು
ಮೊಡತಕ್ಕೆ ಇಳಿಗೆ ಒಂದುಬಿಡು. ಇಂದು
ಗ್ರಹಚಾರ ನಡೆಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ "
ಎಂದ ಗೋಳಿ. "ಸಾವಿರನು ಹೇಳಿ ಹಾಗೆಂಕ.
ಬಾಗಿಲುಮೀಸಾಗಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸುದಾಗ ಅದರ

ಮುಂದೆ ಮಿಂಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಮಿಂಗಳೆಂಬ ಆಗಲಿ ಹಾಕುವ ಕಾರಣ ಆ ಕವ ಕಿವನೆ ಕಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಸ್ವಲ್ಪವಾರಾ ಒಂದಕ್ಕೆ ಕೋಳಿಯು.

ಕೂಡಲೇ ಮಿಂಗಳನ್ನು ಚಂಗನೆ ಹಾರಿ
ಗೋಡೆಯ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಒಡಿದನು. ಮರು
ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಭೂವಾ ಕಾರಗಳು ಬಿರಿಯುವಂತಹ
ಭಯಂಕರ ಕಟ್ಟುಂದ ಬಾಗಿಲೊಂದೆ ಅಡ
ಗಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸಿಟ್ಟುಮು ಸಿಟ್ಟು, ಕೋಟಿಬಾಗಿ
ಲೊಂದು. ಮುಂಭಾಗದ ಗೋಡೆಯನ್ನೂ
ನುಚ್ಚುನೂರು ಮಾಡಿ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಆ ಕಟ್ಟು ದೊಂದಿಗಿದ್ದ ಜ್ವಾಲೆ, ಹೊಗೆ
ಅಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭೀತಿನೊಳಿಸಿತು. ಬಾಗಿ
ಲಿನ ಹುಲಿಗಳೂರುಗಳಿಂದ, ಗೋಡೆಯ ಕಟ್ಟು

***** ಚಂದಮಾಮು *****

ಸಂಕಯನೇ ಇಲ್ಲ." ಎಂದ ಗೋರಿ. ಸಿಟ್ಟು
ನಿಂದ ಅವನು ಕಟಕಟನೆ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದನು.

"ಇರಬಹುದು." ಎಂದು ಪಿಂಗಲನು
ನುಗ್ಗುಲೂ ದೃಷ್ಟಾಂತಾಯಿಸಿ ಹೀಗೆಂದನು:
"ಇನ್ನು ಕಾಲ ವೃದ್ಧಾನಾದಬೇಕೆ? ರಣ
ಕೃಷ್ಣನು ಹಿಂಬಾಲಿಸೋಣ. ಅವನ ಈ ಮರು
ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದನೋ ನೋಡಿ.
ನಾವೀಗ ಅವನ ಸುಳಿವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ
ಬಗೆ ಯಾದರೂ ಹೇಗೆ?"

"ಅದೇನದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ." ಎಂದು
ಹೇಳುತ್ತ ಹಸನ್ ಗೋರಿ ದುಗ್ಗುವಾಡಿಗೆ
ಬಂದನು. ತರ ನಾಯು ಅವನ ಅಣ್ಣಿಯಂತೆ
ನಿದಾರು ಜನ ಸೈನಿಕರು ಆಹ್ಲಾಸದಿಂದ ಮರು
ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹಿಡಿದು

ಹಿಂತರುಗಿ ಬಂದರು. ಮರಳಿನ ಮೇಲೆಬಿದ್ದಿದ್ದ
ಹಿಂಟೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಗಳ ಗುತಿನ ಸಮೂಲಕ, ಆ
ಸೈನಿಕರು ರಣಹೃದಯ ತಂಡವರು ಹೋಗಿರ
ಬಹುದಾದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ
ನಾಯಕನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಹಸನ್ ಗೋರಿ ಪಿಂಗಲನಿಗೆ ಎರಡು ಪುಟ್ಟ
ದೂರದಿಂದ ಒಂದು ವಸ. ಅವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ
"ರಣಕೃಷ್ಣನು ಆ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ
ಹೋದುದು ನೆ. ವಿಜಯಗಢ-ಬಂದ ಅವನಿಗೆ
ವಿನೋದಮಿತ್ರನಿಗೆ ಮುಳುಗಿರಬಹುದು.
ಅವನ ಉಳಿಯುವ ಸ್ಥಳವು ಆ ದುರ್ಗದ
ದ್ವಾರದ ಹಿಂದಿದ್ದ ಸಿಡಿಮುಖಕ್ಕೆ ನಾನಿಲ್ಲಿ
ಅಹುತಿಯಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಅವನ ಪಿನಾಶ
ಕಾಣಿಸಿ ನಾವೀಗ ತಪ್ಪು ಉಳಿಸುವೆವೆ.
ಅಲ್ಲವೇ?" ಎಂದ.

ಪಿಂಗಲನು ಹೌದೆಂದು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದನು.
ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಳಿದುಳಿದ ಸೈನಿಕ
ರನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹಸನ್
ಗೋರಿಯೂ ಪಿಂಗಲನೂ ರಣಹೃದಯ ಸಮಾ
ಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಕಡೆ ಹೋದರು.

ಒಂದು ತಾಸಾದ ನಂತರ ಅವರು ಒಂದಾ
ನೊಂದು ಬೆಟ್ಟದ ಕಡೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ
ದರು. ಪಿಂಗಲನು ರಾಕ್ಷಸಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ನೀಚಾ
ಗಿದ್ದ ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಕತ್ತಿತ್ತಿ ನೋಡಿ
"ಹಸನ್, ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉಪಾಯ
ಮಾಡುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ
ಎರಡು ತಂಡಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗವಾಗುವುದು

***** ಹಿಂದೆಮಾನು *****

ಉತ್ತಮವೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ವಾಹನಗಳನ್ನು ಇರಿಯೋಬಿಟ್ಟು, ಈ ಕಲ್ಲು ಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿ, ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವನಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹುಡುಕೋಣ. ಅವನು ಕಾಣುವೇ ಆದರೆ ಯಾವುದೋ ಸಂಕೇತದ ಮೂಲಕ ಇಬ್ಬರೂ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಅವನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಧಾಳಿ ನಡೆಸೋಣ.” ಎಂದ.

ಹಸನ ಗೋಳು ವಾಗೇ ಆಗಲೆಂದ. ಪಿಂಗಳನು ಕೆಲವು ಸೈನಿಕರನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಇಳಿದು ರಣಹದಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಡಿದನು. ಕ್ರಮೇಣ ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಗ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ತಾನಿದ್ದ ಗುಡ್ಡದ ಕೆಳಗೆ ಒಂದೇ ಸಪ್ತಳವಾದುದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಕೋಲಾಹಲವೂ ಕೇಳಿಸಿತು. ಪಿಂಗಳನು ತನ್ನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ, ಒಂದು ಎತ್ತರವಾದ ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಯ ಮೇಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೆಳಗೆ ಬಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡಿದನು.

ಸಮತಳವಾಗಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಅಪ್ರಸಾದಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಧರಿಸಿದ ಉಡುಪು ಮಾಡುತಿದ್ದ ರಣಗೋಣವನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಿಂಗಳನು ಅವರು ವರೋಚಕಾರರೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಪಿಂಗಳನು ಮೊದಲೇ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಸಂಕೇತ ಸೂಚಕೆಯಾಗಿ ಕೊಂಬನ್ನು ಊದಿದನು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸೃಕ್ಕು, ಸಂಗೀತ

ಕೋಲಾಹಲವೆಲ್ಲಾ ಪಟಕ್ಕನೆ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು. ತನ್ನ ಕೊಂಡಿನ ಧ್ವನಿ ಕಳರಿದೂ ಕೇಳಿಸಿತೆಂದು ಪಿಂಗಳನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಇನ್ನು ತಡಮಾಡುವುದು ಹಾನಿಕರವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆ ಕೂಡಲೇ ಪಿಂಗಳನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಿದ್ದ ಕಳ್ಳರಮೇಲೆ ಉರುಳಿಸಿ, ಅವೆಲ್ಲರೂ ಮಾಡು ಮಂತೆಗಳ ಸೈನಿಕರಿಗೂ ಆಚ್ಚುಕೊಂಡನು.

ಪಿಂಗಳನು ಉರುಳಿಸಿದ ಬಂಡೆ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವ ಮೊದಲೇ ರಿಂಗನ್ನು ಸೆಲಕ್ಟು ಬಾಣಗಳು ಅನುಬ್ಬ ಬಂಡೆಗೆ ಬಂದು ಬಡಿದವು. ಪಿಂಗಳನು ಸರಕ್ಕನೆ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆಗೆ ಕೂಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ನೋಡಿದನು.

***** ಚಂದನಾಮಾ *****

ಕೆಲವಾರು ಕಳ್ಳರು ಈಟಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಸಿಂಹನಾದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಿದ್ದವರ ಮೇಲಕ್ಕೆಳೆರಿ ಬರುತ್ತಿರುವರು.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಬಂಡೆಗಳು ಉರುಳುತ್ತಾ ಬಂದು ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದವು. ಅವರಲ್ಲಿ ಟೀಕಾಡುವವರೂ ಇದ್ದರು. ಅವರು ಅತ್ತಿತ್ತಾ ಹಿಡಿದರು.

ತನ್ನ ಸ್ವರ್ಣ ಸಮಸ್ಯೆಗೋರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಿಳಿದು ಪಿಂಗಲನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡನು.

ಅವನು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೊಂದಿಗೆ ಕಳ್ಳರ ಮೇಲೆ ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಉರುಳಿಸುತ್ತ ಕೆಳಗಿಳಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಸಮಸ್ಯೆಗೋರಿಯೊಂದಿಗಿದ್ದ ಸೈನಿಕರು ಜಯಕಾರವಾಡುತ್ತಾ ಜಿಲ್ಲೆಬೀರುತ್ತ ಕಳ್ಳರ ತಂಡವಿದ್ದ ಕಡೆಗೆ ಹಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಿಂಗಲನೂ ಸಹ ತನ್ನ ಕೈನ ಕರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಗಿದನು.

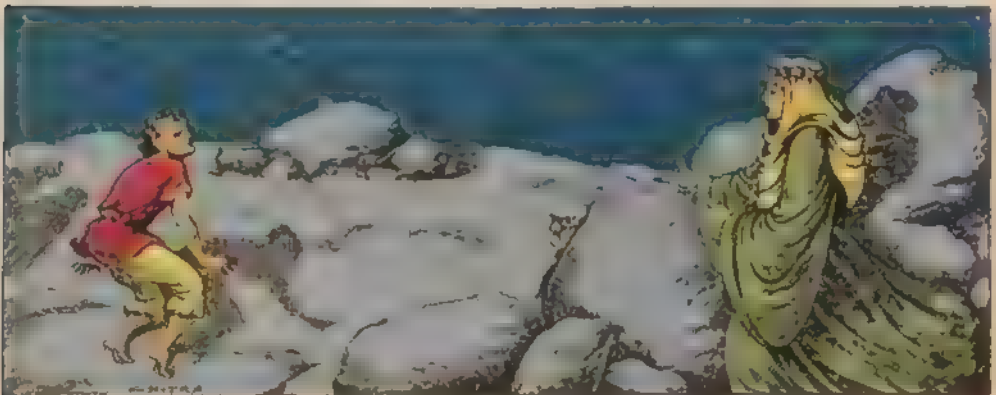
ಎರಡು ತಂಡಗಳು ಬಿದ್ದವರ ಮೇಲಿನ ಬಯಲುಗ್ರಾಹಕರನ್ನು ಸೇರುವದೇಕೆಗೆ ಕಳ್ಳರಲ್ಲಾ ಹಿಕ್ಕಾಪಾಟಾಗಿ ವರಾಹಿಯಾದರು.

ಅದೇ ಹಿಂದುಳಿದ ಕೆಲವು ಕಳ್ಳರು ತಮ್ಮ ಈಟಿಯಿಂದ ಹಸನ್‌ಗೋರಿಯ ಸೈನಿಕರನ್ನು ತಿವಿದುಕೊಂಡರು.

“ಪಿಂಗಲಾ, ಈ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಸಾವು ಅವರನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ನಾವಿಬ್ಬರೇ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯೋಣ. ಸಾಕೆ ಮುಂಚಾಗಿಯೇ ಅವರ ವಿಷಯ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ” ಎಂದ ಹಸನ್‌ಗೋರಿ. ಪಿಂಗಲನಿಗೆ ಈ ಸಲಹೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ತೋರಿತು.

ಅವನು ತನ್ನ ಅಂಗಿಗಳಿಂದ ಸೂಚಿಸಿ ಅತ್ತೊಂದು ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಬಂಡೆಡೆಯಿಂದ,

“ಪಿಂಗಲನು ಯಾರು” ಅವಂತಿ ನಗರದ ಜಾಹಾರಿ ಪಿಂಗಲನೇ?” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ಬಂತು. “ಯಾರು” ಎಂದ ಸಾಧ!” ಎಂದು ಪಿಂಗಲನು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದಂತೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲಿಂದ ವದ್ವದಾದನು ನಗುತ್ತಾ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವನು. [ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಕಾಲ - ಸಂಕೇತ

ಹೊಸಕಾಲವಿದೆ ಮುಂದೆ
ಹಳೆಯ ದಿನಗಳು ಹಿಂದೆ
ನಿಂಬುಮನೆವೀ ಭವ್ಯ ಕೊಸ್ತಿಲಲ್ಲ;
ರಂಗೋಲಿ ಸಿಂಗಾರ - ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ!

ಕಳೆದ ವರುಷದ ನಮ್ಮ
ಅನುಭವವ ನೆನೆಯುತ್ತಲಿ
ನಿಮ್ಮ ವರುಷದ ಪ್ರಕಾಶಕೆಯನಿರಿದೆ,
ಅದೆಯು ತೆಗೆದಿಡುವ ಭೀತಿಯಿರದೆ!

ಮುಗಿಲ - ರಂಗುಗಳ - ಮಳೆ -
ಗಾಳಿಗಳ ತಡೆಗಳನು
ಜಗತಿಕುವಕುಸುಪ್ಪಾಲ್ ನೂಡುತಿಹರು!
ಚಾಂಗಡದೆ ನವವರಾ ರವಿ - ಚಂದ್ರರು!

ಯತುಗಳನು ಅರಳಿಸುತೆ,
ಪಥಬಿಡದೆ ನಡೆಯುವಾ
ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರ ಸೋತಿ ಸಾಗುತಿರುವ!
ನೋಡಮೆಗಳಾಗಿಗಳ ಸ್ವಾಗತಿಸುವಾ!

ಸವಿಯ ಬಯಸುವಹಾಗೆ
ಕಹಿಯನೂ ಬಯಸೋಣ;
ಸವಿ - ಕಹಿಗಳೂ ರಸದ ಸೋದರರಲಾ!
ಸುಖ - ದುಃಖಗಳ ಮನೆಯ ಬಂಧುಗಳಲಾ!

ಕಳೆದ ಬೀಳೇಳುಗಳ
ಕೈಕೋಲ ಬಲವಿಡಿದು,
ಶುಭದರುರನಕೆ ಮನೆಮ ಮುಂದುವರಿಸ!
ಕಾಲಸಂಕೇತವನು ಮರೆಯದಿರುವ!

—“ ಸುಂದರಿ ”

ಅಪೂರ್ವವಾದ ಕಾಣಿಕೆ

ಹೆಚ್ಚಿದ ತ್ರಿಸಕ್ರಮನು ಮತ್ತೆ ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಶವವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೌನದಿಂದ ಶ್ಮಶಾನ ದತ್ತ ನವಯತೋದಗಿದನು. ಆಗ ಬೇತಾಳ “ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನಿನ್ನಂತಹ ಕಾರ್ಯದೀಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವರು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅತಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದುಂಟು. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಕಲ್ಪಿಸಲು. ಆತನ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳು” ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಾರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಲು ಎಂಬ ಯುವಕನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ದೇಶ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವ ತೀವ್ರಾಸಕ್ತಿಯಿತ್ತು. ಅವನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿದು ಒಂದಿಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಒಂದು ದಿನ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ “ಅಮ್ಮಾ, ನನಗೆ ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಿಬರುವ ಅಸೇಕ್ತೆಯಿದೆ. ನೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದುಬಿಡು ತ್ತೀನಿ. ನಾನು ಕೂಡಿದ್ದ ರುವ ಹೂದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ

ಜಿಲ್ಲೆಗಿಲ್ಲೆ ಕಥೆಗಿಲ್ಲೆ

ನಿನಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರಿಂದ ನೀನು ಈ ಮೂರು ವರ್ಷ ಯಾವ ತಾಪತ್ರಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕಾಲನೂಕಬಹುದು. ಉಳಿದವಳು ಹಗುವನ್ನು ನನ್ನ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹೋಗಲು ಆನುಮತಿಕೊಡು” ಎಂದನು. ಮೊದಲು ತಕ್ಷಣವೇ ಮಾಡಿದ ಛಾದರೂ ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡನು.

ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ ಆಶ್ವಗಳಿಗೆ ಗಾಂಧಾರ ದೇಶ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು. ಆಶ್ವಗಳಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಸಿಂಧೂದೇಶವಾಸಿಗಳು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ಶಲ್ಯ ತನ್ನ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಆಶ್ವತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಾಶಿನಗರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಅದನ್ನು ಕಾಶಿರಾಜನಿಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿ ಆತನಿಂದ ಪ್ರತಿಬಹುಮಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಶಲ್ಯ ಉದ್ದೇಶ. ಅಂತಹ ಬಹುಮಾನ ತನ್ನ ಬಳಿ ಚಿರಕಾಲ ವಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಮುಂಟಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ!

ಶಲ್ಯ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಅತಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಹಳಕಾಲ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಕೋಸಲದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೊಂದು ಸಕ್ರದ್ವಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವನ ಆಶ್ವ ಕೋಸಲದೇಶದ ಪ್ರಜಾಸಮುದಾಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಅಂತಹ ಅಶ್ವವನ್ನು ಆ ದೇಶದವರು ಎಂದೂ ಕಂಡಿರ

ಲಿಲ್ಲ. ‘ಇಂತಹ ಮೇಲುಜಾತಿಯ ಆಶ್ವ ನಮ್ಮ ಅರಸರಬಳಿಯೂ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಅಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಈ ಸುದ್ದಿ ಪ್ರಾದರ್ಭವ ಕೋಸಲದೇಶದ ಅರಸನ ಕಿವಿ ಮುಟ್ಟಿತು. ಆತನು ತನ್ನ ಭಟ್ಟರನ್ನು ಸಕ್ರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಶಲ್ಯ ಮತ್ತು ಅವನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಅರಮನೆಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

“ನಿನಗೆ ಈ ಕುದುರೆ ಎಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಿತು?” ಎಂದು ರಾಜನು ಶಲ್ಯನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

“ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ನಮ್ಮದು ಗಾಂಧಾರ ದೇಶ. ಅಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಕುದುರೆಗಳು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿವೆ” ಎಂದ ಶಲ್ಯ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನನಗೆ ಮಾರುವೆಯಾ? ನಿನಗೆ ಸಾವಿರ ವರಹಗ

“ನನ್ನ ಕೊಡುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ರಾಜ.
 “ಇದನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶ ನನಗಿಲ್ಲ, ಮಹಾರಾಜ” ಎಂದ ಶಲ್ಯು ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ.

“ಹೋಗಲಿ, ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರಹ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಸ್ವಂತ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೇರೊಂದು ಆಶ್ಚ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.”

“ನೀವು ಎಷ್ಟೇ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೂ ನಾನು ಈ ಆಶ್ಚವನ್ನು ಮಾರಲಾರೆ. ಮಹಾರಾಜ” ಎಂದ ಶಲ್ಯು ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ.

“ಹಾಗಾದರೆ ನನಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಮರುಬಿಡುಮಾಡುವ ಪಡೆಯಬಾರದೇ?” ಎಂದು ರಾಜನು ಕೇಳಿದ. “ನಾನು ಈ ಆಶ್ಚವನ್ನು ಬೇರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬಿಡುಮಾಡ

ವಾಗಿ ಕೊಡಲು ಈಮೊದಲೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರುವೆನು” ಎಂದು ಶಲ್ಯು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರಕೊಟ್ಟ.

“ಯಾರಿಗೆ?” ಎಂದು ರಾಜ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ಕಾಶಿದೇಶದ ಅರಸರಿಗೆ” ಮೆಲ್ಲನೆ ನುಡಿದ ಶಲ್ಯು.

ಕೋಶಲಾಘಸತಿಯ ಕುಣ್ಣುಗಳು ಅವನ ಮಾನ, ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಕಿಂಪಾದುತ್ತ. “ನಿಮ್ಮ ಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಯುದ್ಧ ರಾಗುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದೇ? ಇನ್ನು ಎಷ್ಟೆ ದಿವ್ಯ ಸೀನು ಜೀವಪಟಿಕ ಹೋಗಲಾರೆ. ನಮ್ಮ ಭೂರೋ, ಅಥವಾ ಅವರ ಸೈನಿಕರೋ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದು ಬಿಡಬಹುದು” ಎಂದ ರಾಜ. “ಹಾಗಾಗ ಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪಿಸ

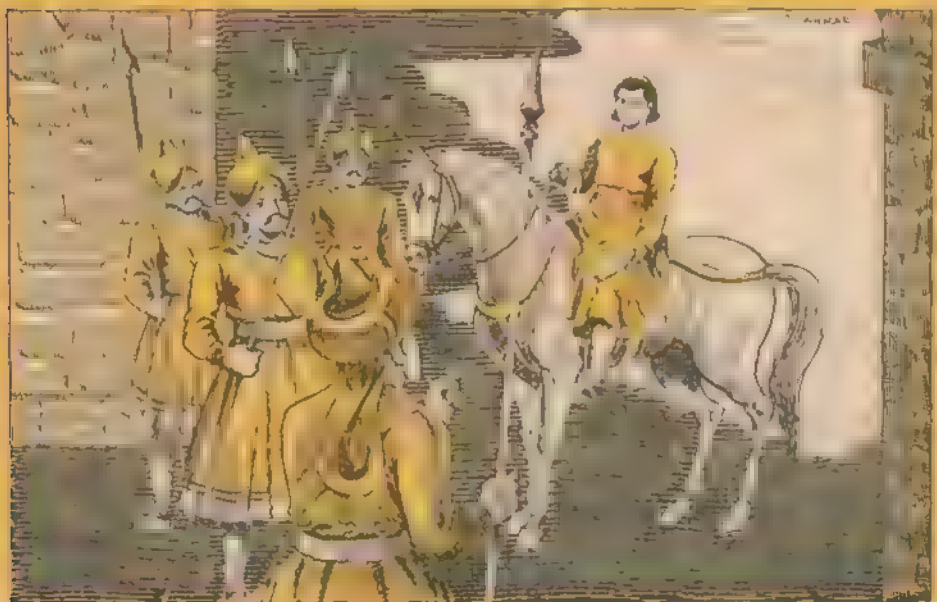

"అమ్మగారే ముహూర్తం" అంటే తెలుసు.
 కుంభాబిషం, రవి ఉపవసం కుంభాబిషం కుం
 యోగిని "నా నీనా, ఇష్టం. నన్ను చేప
 వన్ను బిడలు నీనాగే కేవలం రుహ్మమాగా-
 గలన్ను చేపకత్తేనీ. నీనా నుంచుకొనాగ
 కుంభాబిషం నన్ను నీనా కుంభాబిషం కుంభాబిషం
 రుక్మ నీనా బిడలుగూడాగ నీనా నీనా నీనా
 ఘోరమాది యోగినిగేకు. కావరాజును
 నీనా బిడలుగూడాగ కుంభాబిషం యానా
 బిడలుగూడాగ కుంభాబిషం నీనాగే కుంభాబిషం
 బిడలు. ఆగ బిడలుగే?" అంటే రాజు.

“ಚಿತ್ತ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ” ವಿನಯಾತಿ
ವಿನಯವಾದ ಸುಖದ ಕಲ್ಪ. ಅನುಕರ
ಅನನು ಕೋಸಲ ದೇಶದ ಸರಿಹದ್ದನ್ನು

దానిని రాజును కేటాపి నేరంపై కుంభా
తనుకొలవాయితే. అనేను కేంబ్ దిన
గళిగిల్లై కాలి నగరమున్న పేరి, రాజు
నన్ను ప్రియమైనది " నామాస్త్రాని, నాను
గాంధీయ దేవతలను పంపిరినను. తమగే
కాగళియని పంపిరి అర్చనను, తమ
ప్రియ. అదన్న స్వీకరిసి నన్ను కృతా
భిననాగి మాడబేళు " ఎంద.

ಕಾಶಿರಾಜನು ಪರಮಾನಂದಭರಿತನಾಗಿ
 ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದನು.
 ಕೃಷ್ಣನು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದನು.
 ಮುನಿಗಳು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರು.
 ಮುನಿಗಳು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರು.
 ಮುನಿಗಳು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರು.
 ಮುನಿಗಳು ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರು.

ಪ್ರೀತಿ ಬೇಸರವಾಗಿಹೋಯಿತೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಜ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ.

"ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಭೂ, ಹರಿದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಆಶೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ" ಎಂದಳು.

"ಹಾಗಾದರೆ ಹೋಗಿ ಬಾ" ಎಂದ ರಾಜ.

ಶಲ್ಯ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ ರಾಜ. ಅದರ ಶಲ್ಯಗೆ ಈ ಪ್ರಯಾಣ ಅನರ್ಥ ಕಾರಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ವಾಪಸು ಬಂದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಜ್ವರ, ತುಂಬಾ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ, ರಾಜನು ಕೊಳ್ಳು ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚಾಗಿಹೋಯಿತು. ಕಾಯಕೆಯಿಂದ ಕೃಶನಾಗಿ ಬಂದ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭಿಕಾರಿಯಂತೆ ತಿರುಪೇಟೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಕಾಶಿನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆರ

ಮನಯ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು ಯಾರೂ ಅವನ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಪರಿಚಯ ಹೇಳಿ ಕೊಳ್ಳಲೂ ಅವನಿಗೆ ಸಾಚಿಕೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರಲು ಅತ್ತಕಡೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನು ಅವನನ್ನು ಕಂಡನು. ಕೂಡಲೇ ಆತನು ಅವನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಅಪ್ಪಿ ಕೊಂಡು "ಶಲ್ಯ, ಇದೇನು! ಹೀಗೇಕೆ ಕೃಪಾಂಗವಾಗಿರುವೆ! ಈ ಚಿಂದಿ ಬಟ್ಟೆಗಳೇನು?" ಎಂದು ದುಗುಡದಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿದನು.

ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಲ್ಯ ಆತ ಸೊಂಟಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಈ ಬಾರಿ ರಾಜನು ಅವನಿಗೆ ಅಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಅವನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಆರೋಗ್ಯವೊಂದಲು ದಿವ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಹಾರಪೂರ್ವಿಕಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಸಿದನು.

ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತು, ಶಲ್ಯ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ಸ್ವಾಮಿ, ಕೃಪೆ ದೊರಕಿ ನನಗೆ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕೊಡಿ" ಎಂದನು.

ರಾಜನು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ "ನೌಕರಿ ಬೇಸರವಾಯಿತೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಇಲ್ಲ, ಮಹಾಪ್ರಭು, ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂತಿರುಗುವುದಾಗಿ ಮಾತುಕೊಟ್ಟಿ. ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಹೊರಡಲೇಬೇಕು" ಎಂದ ಶಲ್ಯ.

"ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ ಆಗತ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗು" ಎಂದ ರಾಜ. ರಾಜನು ಶಲ್ಯಗೆ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ

ముంటిట్టను. అదన్న నోడి క్షోణలాని
నతియై హృదయవృత్తితు. హృదోద్ధార
నూడి రల్లవన్న గట్టియోగి కన్న
కొండను. కలవ దిన తన, కలయోగం
బీకేందు బలవంతమొడివను. కలు
నృపీకృతి మోగునగ కలసిగి కల
బయలనగనను కలన్ని కలసివను.
రల్ల కలగ కలసిగ కల మునయన్న
నోడికొండు తన్న నాంబియోగి బయ
కాల సుఖనాగి జీవివదను. అందిసింద
క్షోణుల ముత్తు కలరావనగ నడు
యుద్ధ సంభవిసల్లి.

బీతాళ ఈ కథే దేలి “రాజనే,
రల్ల హృదయవృత్తి నూడి కియో
నోరునంతే క్షోణులవన్నే?” క్షోణ
లానిపతిగే కుదురేకొడలు నిరాకరిసి
దనును. తన్న వృత్తియన్న కలగ నూడి
కలద అంగు కలయ కలన్న యోకే
కొండు? క్షోణులదేరవరన ముత్తు
కలరావన ముద్దే నృపీకృతిండు గోతి

త్తన్న. కాతి రాజన బంగురవన్న. అత
సిగే ఎకే క్షోణదేకిత్తు. ఈ వృత్తిగే
ననూధాన తిళిదొ క్షోణులదే నన్న కల
సావిర క్షోణాదికె” ఎందితు.

“రల్ల మూడినన్న. క్షోణులదేరవ
రనను లుదారనేంబ విషయ కలుగే
మోదలే తిళిదొత్తు. లుదారయన్నద ముక్తి
అతను కలు న కుదురయన్న బలవంత
వాగి కసిదుకొన్న త్తిననో మోరతు తన్న
కత్తవిగే బయలననాగి క్షోణులయన్న
త్తిననొగే గుప్త మూగవన్న తిళిమొరే
లిద్ద. అద్దే లు. ఈ లుంగురవన్న
క్షోణులలానిపతిగే కలకే క్షోణుల దబ్బరు
రల్లర నృత్తి సంభావించను మూర్తవన్నదే,
అనబట్టె నడునో న్నేరనంబంధ కల్పసి
దను. రల్ల మూడినన్న. కుంబా
విన్నో” ఎందు త్రివిక్రమను జనాబత్తును.

రాజసిగే ఈ రీతి మౌనభంగవాద
కొడలే బీతాళ రనదొందిగే మాయ
నాగి మరనేరి నేతాడితు.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ

ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ ರಾಮಯ್ಯ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನು. ಅವನಿಗೆ ಅಂಗೆಯುಗಳು ಕೂಲಿ ಪಾವತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಳಗಿನವರು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕಾನೂ ಒಬ್ಬ ಬೇಸಾಯಗಾರನಾಗಿ, ಇತರ ರೈತರಿಗೆ ಸಂಕುಗಟ್ಟಿಸಿ ಸಂತೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ತೀವ್ರಾಶ್ರಯ ರಾಮಯ್ಯನದ್ದು. ಕೊನೆಗೆ ರಾಮಯ್ಯ ಹೋಗಿ ಮರಲು ಸ್ವಯಂವಿವರಿಸಿದನು. ಅವನೊಬ್ಬ ಒಂದು ಮೂಟೆ ಉಕ್ಕು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಬರುವುದೂ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟೇ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಸಂತೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು ಸಾಚಿಕೆಗೇಟಿನ ಕೆಲಸ. ಆದುದರಿಂದ ರಾಮಯ್ಯ ಒಂದುವಿಧ ಆಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಗೋಣಿಬೀಜದ ತುಂಬಾ ಜೊಂಡು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಉಣ್ಣೆಯನ್ನು ಆದರಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಿ, ಮೂಲೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಕೊಂಡು ಸಂತೆಗೆ ಹೋದನು.

ಇವನಂತೆಯೇ ಸೋಮಯ್ಯ ಸಂದಾಕನೂ ಸಹ ಒಂದು ಗೋಣಿಬೀಜದ ತುಂಬಾ ಜೊಂಡು ಸಂತೆಗೆ ಬಂದನು. ಅವನು ಬೇರೆ ಗ್ರಾಮದವನು. ಅವನ ಬೀಜದ ಮುಚ್ಚಳವು ಕುಸುಬೆಕಾಯಿ ತುಂಬಿತ್ತು. ಆದರಮೇಲೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾದ್ದು ಆರಂಭಿಕವಾಗಿತ್ತು ಮುಚ್ಚಿದ್ದನು.

ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡೂ ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಫಾಯ್ದೆಯಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿ ಗುಡಗುಡ್ಡೆಯಾಗಿ ರಾಶಿ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಹಸು, ಕುರಿ, ಮೇಕೆ ಕುದುರೆ ಮುಂತಾದ ರಾಸುಗಳು ನೂರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಗುತ್ತಿಗೆ. ಅನೇಕರು ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಹಾಳುವ ಸರಕುಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆದುದರಿಂದ ರಾಮಯ್ಯ ಸಂತೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಒಂದು ಮರದಕೆಳಗೆ ತನ್ನ ಮೂಟೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಸೋಮಯ್ಯನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಂಕುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಶಃ ನಡೆ

ಯಿಸಿದರು. ರಾಮಯ್ಯ ತನ್ನ ಚೀಲದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಣ್ಣೆ ತೆಗೆದು ತೋರಿಸುತ್ತಾ “ಪಸಂದರಾದ ಸರಕು” ಎಂದ. ಸೋಮಯ್ಯ ತನ್ನ ಮೂಟೆಯಿಂದ ಅಡಿಕೆಕಾಯಿ ತೆಗೆದು “ಸೋಡಿ, ನಿಂಬೆಕಾಯಿಗಾತ್ರದ ಅಡಿಕೆ” ಎಂದ.

“ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಬಹಳ ಬೆರುಸಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಾಲಿನಕಡೆ ಯಾರೂ ಗಮನಿಸುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಅದಲುಬದಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲ” ಎಂದ ಸೋಮಯ್ಯ.

“ಏನು, ಉಣ್ಣೆಗೆ ಅಡಿಕೆಕಾಯಿ ಎನಿಮಯವೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಅಪ್ಪಾಡ್ಲ ಘಾತಿ ರಾಮಯ್ಯ. “ಅಡಿಕೆಯಾದರೇನು. ಬಂಗಾರದಂತಹ ಸರಕು. ನಿನಗಾಗಿ ಬೇಕಾ

ದರೆ ಬಂದರ್ಘಾಣೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಬಿಡು” ಎಂದು ಸೋಮಯ್ಯ ಹೇಳಿದ.

ರಾಮಯ್ಯ ಸಂಕೋಚದಿಂದ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡನು. ಇಬ್ಬರೂ ಮೂಟೆಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡರು. “ಹೋಗಿ ಬರ್ತೀ ನಪ್ಪಾ” ಎಂದು ಸೋಮಯ್ಯ ಹೊರಟು ನಿಂತ. “ನನ್ನ ಅರ್ಘಾಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಡಯ್ಯ” ಎಂದ ರಾಮಯ್ಯ.

“ಲೆಕ್ಕ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಪ್ಪಾ. ಆ ಮೇಲೆ ಕೊಡ್ತೇನೆಬಿಡು. ನಾನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮದು ನೆರೆಗ್ರಾಮ. ಯಾರನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆ ಕೇಳಿದರೂ ತೋರಿಸ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಾನು ಸಂಗಡ ಹಣ ತರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದ ಸೋಮಯ್ಯ. ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡಲಾಗದೆ ರಾಮಯ್ಯ

ಸೋಮಯ್ಯನಿಂದ ತನಗೆ ಆರ್ಥಾಣಿ ಬಾಕಿ ಯಿರುವುದಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳ ಕಡೆ ನಡೆದರು.

ಆ ಮೇಲೆ ತಾವು ಮೋಸ ಹೋದಂತೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಆದರೆ ಆರ್ಥಾಣಿ ಯಾದರೂ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದ ರಾಮಯ್ಯ ಸೋಮಯ್ಯನ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಸೋಮಯ್ಯ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಪಟ್ಟಣದ ಲನಗಳ ಸಂಕು ನೂಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ರಾಮಯ್ಯನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ “ಭಲೇ, ಆಸಾಮಿಕಣಿಯ್ಯಾ ನೀನು. ನನ್ನ ಮುಳುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿಬಿಡು” ಎಂದ.

“ನೀನುಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಬೋಪಿ ಹಾಕ ಲಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದ ರಾಮಯ್ಯ. “ಅದಕ್ಕಮ

ಸರಿಹೋಯ್ತು ಬಿಡು” ಎಂದ ಸೋಮಯ್ಯ. “ಅದೆಲ್ಲಾ ಆಗೋ ಮಾತಲ್ಲ. ನನಗೆ ನೀನು ಆರ್ಥಾಣಿ ಬಾಕಿ ಬಿಟ್ಟಿರು. ಬಾಕಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡು” ಎಂದ ರಾಮಯ್ಯ.

“ನನ್ನಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಕಿಲುಬುಕಾಸೂ ಇತ್ತು. ಅವರೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಲಾಭಗಳಿಸುವ ಉಪಾಯ ಒಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳು. ನಮ್ಮ ಸಾಹುಕಾರರ ಮನೆ ಹತ್ತಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾವಿಯಿದೆ. ಒಂದುಸಾರಿ ಸಾಹುಕಾರರು ಮನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಾವಿಗಳಿಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡೆ. ಬಹುರ ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಬಟ್ಟೆ, ಫಲಕು. ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ನಾವು ಆ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳೋಣ.” ಎಂದು ಶೇಳಿದ ಸೋಮಯ್ಯ.

ರಾಮಯ್ಯ ಕೊಂಚಮೊತ್ತು ಅರೋಚಿಸಿ, ಒಸಿ ಕೊಂಡು, ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುವುದು ಮೊದಲೇ ಒಂದು ಮುಖವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಆತ ಅನುಗ್ರಹ.

ಸೋಮಯ್ಯ ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಗೋಣಿ ಮತ್ತು ಹಗ್ಗವನ್ನು ತಂದ. ಆರ್ಥ ರಾತ್ರಿ ನೇಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸಾಕು ಕಾರಣ ಹಿತ್ತಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

ರಾಮಯ್ಯ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಒಡೆದುಕೊಂಡು, ಸೋಮಯ್ಯ ಗೋಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಗ್ಗ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಬಾಸಿಗೆ ಇಳಿದು, ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿದವರೂ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ಕೊಡಲು ಬೇರೆಯರು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. “ಈ ರಾಮಯ್ಯ, ಮಹಾಭೂಷಣ. ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ಕೊಡಲು ನೆಂದರೆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬಾವಿಗೆಸೆದು ಹೊರಟು

ಬಿಡಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ನಾನೀಗ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳಬೇಕು.” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಸೋಮಯ್ಯ ಗೋಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತು ಹಗ್ಗಕ್ಕೆ ಅವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ “ಹೂಂ, ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗೋ” ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕೇಳಿದನು. ರಾಮಯ್ಯ ಉಕ್ಕಾಳುಹಿಂಡು ಹಗ್ಗವನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡನು.

“ಸೋಮಯ್ಯ ನಂಬುವವನಲ್ಲ. ವೃಥಾ ಅವನಿಗೇಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವೇನಿಲ್ಲ? ಅವನು ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳಲಿ” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಆ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ರಾಮಯ್ಯ ನೆಲೆಗೆ ತನ್ನ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಮೊರವನು. ಕೊಂಡುಹೊತ್ತು ಹೋಗಲು ಮೂಟೆ ಭಾರವಾಗಿ ತೊಡಕಿತು. ಕೂಡಲೇ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದನು. ಸೋಮಯ್ಯ ಮೂಟೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊರಬಿಡಿದನು.

“ದುಷ್ಟ, ಮತ್ತೆ ನನ್ನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಬೇಡ” ಎಂದು ರಾಮಯ್ಯ ಅವನು ಕೂಗಿದ.

“ನೀನೇನು ಮಹಾ ಯೋಗಿ ಸೇಡ್! ನನಗಿಂತ ಆರ್ಥಭಾಗ ಹಣಕಾಸು ಬೇಕೋ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಹಿಡಿ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ನೀನು? ಆದ ಕ್ಕೆಂದು ಸರಿಹೋಯಿತು. ಬಿಡು” ಎಂದ ಸೋಮಯ್ಯ. ಆದರಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಮೋಸವಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೆ ಆರ್ಥಕ್ಕೆ ಬಾಕಿ ಬರಬೇಕು. ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು, ಈ ಕುಂಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬೇಡ” ಎಂದ ರಾಮಯ್ಯ. “ನಾನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ನೆಂದು ಹೇಳಿದೆನೇ? ನನ್ನ ಒಳ ಬಿಡ್ತಾಗ

ಬಂದು ಸಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗು” ಎಂದು ವೇಳೆ ತನ್ನ ಮನೆಯಕಡೆಗೆ ನೋಡೇ ಬಿಟ್ಟ ಸೋಮಯ್ಯ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಸೋಮಯ್ಯ ನಿಗೆ ಮದುವೆ ಆಯಿತು. ಹೆಂಡತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ವಸ್ತು ತಂದಳು. ಸೋಮಯ್ಯ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಠಿ ಕೊಂಡು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡ ಬಾರಂಪಿಸಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಲಾಭ ಬಂತು. ಉರಾಚಿ ಬಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ. ಅವನ ಬೇಸಾಯ ಸುಖವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ರಾಮಯ್ಯ ಮತ್ತೆ ಎಂದಿನಂತೆ ವೇಳೆ ರೈ ಮು ಸಿ ಹೊತ್ತೆ ಕೊರದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆಂದು ದಿನ ಸೋಮಯ್ಯನ ಬಾಕಿ ವಿಷಯ ಚ್ಚು ಸಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅವನ್ನು ಸಸೂಲು ಮಾಡಲು ಸೋಮಯ್ಯ ನಿಜ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಬಂದನು. ರಾಮಯ್ಯ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಸೋಮಯ್ಯ ತನ್ನ ವಡವಾಲಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ. ಕೂಡಲೆ ಅವನು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ “ಲೇ, ಸಾಲಗಾರ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಹೊದಂತೆ ಮಳಿಗೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ನನ್ನಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಗೊಳಾಡುತ್ತಿರು. ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರು ಈ ರಾಮಯ್ಯನ ಸೀರೆ ರಾತ್ರಿ ತಪಾಗಿ ತೊಲಿ ಗುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಸೋಮಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ ಸಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದಳು. ರಾಮಯ್ಯ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ

ಮಾಡಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಅಂದ ಕಾಲು ತೆಗೆಯುತ್ತಿ. ಸಹಸ್ರಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟ. “ನನ್ನ ಸೋಮಯ್ಯ, ಬಾಕಿ ತೀರಿಸುವ ದೆಲ್ಲಿ ಎಂತವ್ವಾ. ಸೋಮಯ್ಯ ನಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಗೊತ್ತೇಕೊಮ್ಮೆ.” ಎಂದು ಸೋಮಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ ಗೋಳಾಡಿದಳು.

“ತುಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯ. ಸೋಮಯ್ಯ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಹಳೆಯಸ್ನೇಹಿತ. ಅವನ ಉತ್ತರ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದನಂತರವೇ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬಗೆಮಾಡಿದವು ಮಾರಗಲು ಅವನ ಕಪಿವೆ” ಎಂದ ರಾಮಯ್ಯ.

ಅವನು ಮನೆಯ ಹೊರಗೆನಿಂತು ದಾರಿ ಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವರೊಂದಿಗೆ ಹೊ

ಹೊರು ವನರಿಗಾಗಿ ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅವರು ಬಂದರು. “ನನ್ನ ಬಂಧುಬಳಗದವರು ಬರುವತನಕ ಶವವನ್ನು ಶ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.” ಎಂದಳು ಸೋಮಯ್ಯನ ಸತ್ಯಮಣಿ.

ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವುನಡೆಯಿತು. ರಾಮಯ್ಯ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಸೆರೆಮೊರೆಯವರು ಬಂದು ಶವವನ್ನು ಕದಲಿಸಿದಮೊರತು ನಾವು ಇಂದು ಊಟಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಆಮದರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಶವವನ್ನು ಪಾಳುಗುಡಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ” ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದರು.

“ಶವವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರು? ಆ ಪಾಳುಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಗಳಾಗಿ ಶವದೊಂದಿಗೆ ನಾನಿರಲಾರೆ” ಎಂದಳು

ಸೋಮಯ್ಯನ ಮಡದಿ. “ಅದಕ್ಕೇಕೆ ಚಿಂತಿಸುವೆ ತಂಗಿ. ನನ್ನ ಅಪ್ಪಮಿತ್ರನ ಶವವನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ,” ಎಂದ ರಾಮಯ್ಯ.

ಸೋಮಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ “ಈಗೇನು ಮಾಡಲಿ?” ಎಂದಳು. “ಗುಡಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿ, ಭಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದ ಸೋಮಯ್ಯ.

ಶವನಾಹಕರು ಶವವನ್ನು ಗುಡಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ರಾಮಯ್ಯ ಶವ ಜಾಗರವಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯಾಯಿತು. ಗುಡಿಯ ಹೊರಗೆ ಮನುಷ್ಯರ ಸಪ್ಪುಳ ವಾಯಿತು. ರಾಮಯ್ಯ ಸರಕ್ಕನೆ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಕೊಂಚಮೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ

ನಾಲ್ವರು ಕಳ್ಳರು ಗುಡಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅನಾರು ಒಂದು ಮೂಡಿಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ನಗನಾಣ್ಣಗಳನ್ನು ನಾಲ್ವು ಭಾಗ ಮಾಡಿದರು. ಹಂಚಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಖಡ್ಗವಿತ್ತು.

“ಇದನ್ನು ಯಾರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ?” ಎಂದು ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನು ಕೇಳಿದನು. ಕಳ್ಳರು “ಅದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆಬಾರದ ವಸ್ತು” ಎಂದರು. “ಹಾಗಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ವಸ್ತು. ಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೇ ಏಕಿಗೆ ಈ ಶವನನ್ನು ಎರಡು ತುಂಡಾಗಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ನಾಯಕನು ಕತ್ತಿ ಹಿರಿದು ಸೋಮಯ್ಯನನ್ನು ಸಮಾಹಿಸಿದನು. ತಕ್ಷಣ ಸೋಮಯ್ಯನು ಎದ್ದು

ಕುಳಿತು “ಎಲೈ ಭೂತಗಳೇ, ನೀವೆಲ್ಲರೂ ವಿರ?” ಎಂದು ಗರ್ಜೆಯಾಗಿ ಅರಚಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಮಂತ್ರ ಹಾಕಿದಂತೆ ಕಳ್ಳರು ಕಂಪಿಸಿತ್ತರು. ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ರಾಮಯ್ಯ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು.

“ನೋಡಿದೆಯಾ ನನು ಹಂಚಿಕೆ ಫಲಿಸಿತು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾವು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳೋಣ” ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾ ಕಳ್ಳರು ದೋಚಿತಂದ ಸ್ವತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಸಮನಾಗಿ ಹಂಚಿದ ಸೋಮಯ್ಯ. “ಛೇಡಾ. ಸರಿ, ಈಗ ನನ್ನ ಆರ್ಥಾಣಿ ಮಾತೇನು?” ಎಂದು ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳಿದ. ಸು ಅರಬ್ಬರನಡುವೆ ಆರ್ಥಾಣಿ ಗಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಟ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರು ಬಹಳದೂರ ಓಡಿ

ಹೋಗಿ ಬಂದುಕರೆ ನಿಂತರು. ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನು ತನ್ನ ಅನುಚರರಿಗೊಂದಿಗೆ "ರಾವುಂದು ಬಹಳ ತಿಳಿಗೇರಿತನವ ಕಾರ್ಯವೋದೆಯ. ಮಹಾನುಹಾ ಯೋಧರಿಗೇ ಭಯಪಡದ ನಾಸ್ತ ಕೆದರಿಕೋಡು ಸಂಸ್ಕೃತವು ತೊರೆದು ಓಡಿಬಂದೆವು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎದೆ ಗಾರನು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನನು ಸದೆಯುತಿರುವುದೋ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬರಲಿ" ಎಂದನು.

ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಲು ಎಲ್ಲರೂ ನಿರಾಕರಿ ನಿವರ. ನಾಯಕನು ಬೀರನನ್ನು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ಕೊಂದು ಬೇಗುಲವನ್ನು ಸವಿಸಿದನು.

"ನನ್ನ ಅರ್ಥಾನೆ ವಿಷಯವೇನು?" ಎಂದು ರಾಮಯ್ಯ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದ. "ನನ್ನ ಅರ್ಥಾನೆ ನಿನಗೆ ಅಗಲೇ ಸೇರಿದೆ. ಸಹಿ" ಎಂದು ಸೋಮಯ್ಯ ಅರಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಕೂಗಾಟವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನು ಈ ಬೆವತುದೋಯಿತು. ಆನನು ಅಲ್ಲಂದ ಕಂಬಿಕ್ಕಿತ್ತು ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು.

"ಅನು ಮು . ಆ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಾರಿ ಭೂತಗಳನೆಯೋ ನಾನು ಊಹಿಸಲಾರೆ. ನಾಸ್ತ ದೋಡಿದ ಹಾವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತರಾ ಆರ್ಥಾನಂತೆ ಹಂಚಿರಬೇಕು. ಅದೂ ಎಲ್ಲ ಭೂತಗಳಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದಂತೆ ತೋರದು. ಇಂದು ನಾಸ್ತಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಯದು. ಸಡೆಯಿರಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ. ಬೀಸಿವಿದ್ದರೆ ಸೂರ್ಯ ತಿಂಬಾದರೂ ಬಾಳ ಬಹುದು" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಕಳ್ಳರೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ವಾವನವಾದನೂದ ಮೇಲೆ ರಾಮಯ್ಯ ಸೋಮಯ್ಯ, ಹಿಂದು ಬಿಟ್ಟಂದಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅರ್ಥಾನೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ರಾಮಯ್ಯ ಕಳ್ಳರು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದ ಬಿಡು ನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಕರುಣೆಯ ರಾಮಯ್ಯ ತನ್ನ ಶಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಹಣ ಬೊಂಬಿಗೆ ಸ್ವಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಕೊಲವನ್ನು ಕೊಂದು, ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಸಂತೆಗೆ ಸಂಕುಗನ್ನೂಯ್ಯ ಬೇಕೆಂಬ ಅವನ ಹಾರೈಕೆ ಫಲಿಸಿತು.

ಮಿತ್ರಲಾಭ

ವನಕ ಯುವಕನ ಮಾತ
ಕೇಳಿ ದೊರೆಮಗಳು
ಇವನಲ್ಲ ತನ್ನಿನಿಯ
ನೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದಳು;
ಸಖಿಯಿಂದೆ ಆತನನು
ಬೀದಿಗಿಳಿಸಿದಳು.
ಮತ್ತೆ ಸಾಗಿದನಾತ
ಬೀದಿ ಬೀದಿಯೊಳು.
ಒಂದು ಮಂಟಪ ಕಂಡು,
ಆ ಕತ್ತಲೆಯೊಳು
ಮಲಗಲಿಳಿಸಿದನಲ್ಲಿ,
ಚೆಲುವೆಯೊರುವಳು
ತನ್ನಿನಿಯನೆಂದವನ
ಬದಿಯೆ ಮಲಗಿದಳು.
ಬೆಳಗಾತ ನಿಜವರಿತು
ಬೈದು ಕಳಿಸಿದಳು.
ಇರುಳವಳ ಪರಿಕಂಡ
ಅವಳ ಪ್ರಿಯನವಳು

ದುರುಳೆ ಎನ್ನುತೆ ಜರೆದು
ತೊರೆದನಳಲವಳು.
ಮುಂದೆ ಬಂದಿತು ಮದುವೆ
ರಾಜನಂದಿನಿಗೆ;
ಅಂದವಳು ದೇವಳಕೆ
ಹೊರಡೆ ಮೆರೆವಳಿಗೆ;
ವರನಾನೆ ಮದದಿಂದೆ
ಧಾವಿಸಿತು ಸುತ್ತೂ!
ಕನ್ಯೆಯನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ
ರೋಡೆ ಕಾಲ್ಕಿತ್ತು.
ಆ ಕಡೆಗೆ ಬಂದ ನ
ಮ್ಮಾ ವನಕ ಯುವಕ
ಆಧಾರಗೆಟ್ಟ ಕ
ನ್ಯೆಗೆ ತಾಳಿ ಮರುಕ,
ಧೈರ್ಯದಿಂದವಳ ಕೈ
ಪಡಿದು ನಡೆಸಿದನು;
ಅವಳವನ ಮೇಲ್ವಾಗಿ
ನಡೆಯುತಿರಲಿದನು

ಜನರೆಲ್ಲ ಕಂಡು ರಾ
ಜನಿಗೆ ಅರುಹಿದರು,
ವರನ ಮದ್ದಾನೆ ಮ
ರ್ದಿಸಿತೆಂದೊಲಿದರು.
ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಕೇಳಿ
'ಎನ್ನ ಕಷ್ಟದಲಿ
ಕೈಪಿಡಿದನಿವನೆ ಪತಿ'
ಎಂದಳಿಷ್ಟದಲಿ.
ಅಂತೆಯೇ ರಾಜನಾ
ವಣಿಕ ಕುವರನಿಗೇ
ಯುವರಾಜಗೊಳಿಸಿ
ಕುಮಾರಿಯನ್ನಿತ್ತ ಕಡೆಗೆ.
ಮಂಟಪದಿ ಅಳುವವಳ

ನವನೆ ವರಿಸಿದನು.
ವಿಧಿಕೊಟ್ಟಂತವಗೆ
ಪತ್ತೀದ್ವಯವನು!
ಅದರಿಂದೆ ಮಿತ್ರರೇ
ತನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ತನಗೇ
ತಪ್ಪದೆಂಬಾ ವಿಧಿಯು
ನಿಜವಹುದು ಕಡೆಗೆ!
ಇದನರಿತು ನಾನ್ ಮನವ
ಬಿಗಿ ಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡ.
ಮತ್ತಿಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸ
ನ್ನಿತ್ರರನು ಕಂಡೆ''
ಮಂದರಕನೀ ಹಿರ
ಣ್ಮಕನೆಂದ ಕಥೆಗೆ
ಮೋದಗೊಂಡೆಂದ "ನೆಲಿ
ಗೆಳೆಯ, ನಮ್ಮೊಳಗೆ
ಭೇದವಿಲ್ಲವ ಇನ್ನು.
ನೀನು ಬಲುಸುಗುಣ!
ಮಧುರ ಮಾತಿನ ಮುಲ್ಲ
ವಿದ್ಯಾಪ್ರವೀಣ!
ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲಾದ
ಧನವು ಬೇರಂಟಿ!
ಸ್ನೇಹಿತರ ಗಳಿಸವಗೆ
ಪರದೇಶವಂಟಿ!
ಧನವಿಲ್ಲವೆಂದು ನೀ
ಚಿಂತೆಪಡ ಬೇಡ.

ಧನವನನುಭವಿಸಲಿಕೆ
 ವಿಧಿಬೇಕು ನೋಡಾ!
 ಧನವಿಧ್ವಂಸನುಭವಿಸ
 ಲಾಗದುದಕೊಂದು
 ಕಥೆಯುಂಟು ಪೇಳುವೆನು
 ಕೇಳಿ ಮನದಂದು.
 ಸೋಮಲಕನೆಂಬ ಜಾ
 ಡನು ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ.
 ಬಲು ಜಾಣತನದಿ
 ಬಟ್ಟೆಯ ನೇಯುತ್ತಿದ್ದ.
 ನಯವಾದ ಮಿದುವಾದ
 ಜರಿಯ ವಸ್ತ್ರಗಳ
 ನೇಯುತ್ತಿದ್ದನು ಮೇಲು
 ತರದ ಜವಳಿಗಳ.
 ಧನವೆಷ್ಟು ಬಂದರೂ
 ಕೈಲುಳಿವುದಿಲ್ಲ.
 ಸಿಕ್ಕಿದಷ್ಟೂ ಖರ್ಚು;
 ನಾಳೆಗೇನಿಲ್ಲ.
 ಕಂಡಿದನು ಅವನೊಂದು
 ದಿನ ಮಡದಿಯೊಡನೆ
 'ಕಂಡೆಯಾ ಹಣವುಳಿವು
 ದಿಲ್ಲ ನಮ್ಮೊಡನೆ.
 ಕೆಲಸ ಜಾಣ್ತಾನೆಲ್ಲ
 ಇದ್ದು ಈ ಗತಿಯೆ?
 ಪೋಗಿ ಬರುತ್ತೆನೆ ಸಾ

ಕಷ್ಟ ಹಣ ಜತೆಯೆ!
 ಎನಲು ನುಡಿದಳು ಮಡದಿ
 'ಬೇಡ, ಇದು ಸಾಕು.
 ತಿರುಗಬೇಡಿರಿ ಬರಿದೆ
 ತೃಪ್ತಿಯಿರಬೇಕು!
 ಅದಕೆಂದ: "ಹಾಗಲ್ಲ.
 ನೀನೋಡುತ್ತಿರಲೇ'
 ಬದುಕು ಬೆಳಗಲು ತುಂಬ
 ಧನವ ತರುವೆನೆಲೇ."
 ಎಂದವಳ ಬಾಯ್‌ಬಿಗಿದು
 ನಡೆದು ಸೋಮಲನು
 ಸೇರಿಕೊಂಡನು ವರ್ಧ
 ಮಾನ ನಗರವನು.

ಅಲೀಮಾರ್

ಹಿಂದೂನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಸ್ತಾನಗರಕ್ಕೆ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಇಬನ್ ಸುಲೇಮಾನ್ ಸುಲ್ತಾನನಾಗಿದ್ದನು. ಬಾಗದಾದಿನ ಖಲೀಫ ಹದೂನ್ ಆಲ್ ರಷೀದ್ ರ ಸಾಹುಂತರಾಜರಲ್ಲಿ ಸುಲೇಮಾನ್ ಒಬ್ಬ. ಈ ಸುಲ್ತಾನನಬಳಿ ಈರ್ವರು ನಜೀರರಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ನಜೀರ್ ಆಲ್ ಫದಲ್ ತುಂಬಾ ಉತ್ತಮನು. ನಜೀರ್ ಆಲ್ ಮುಯಿಸ್ ಸಾವಿ ಎಂಬಾತನು ನೀಚ ಮತ್ತು ಕ್ರೂರಿ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಆಲ್ ಫದಲ್ ಎಂದರೆ ತುಂಬಾ ಅಭಿಮಾನ, ಸಾವಿ ಎಂದರೆ ವಿಪರೀತ ಭಯ.

ಸಾಸಾದೇಶಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಗುಲಾಮರನ್ನು ತಂದು ಬಸ್ತಾನಗರದಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಮಾಡಲಿರುವರೆಂದು ಸುಲ್ತಾನನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆತನು ತನ್ನ ಮುಖ್ಯ ನಜೀರ್ ಆಲ್ ಫದಲನನ್ನು ಕರೆದು “ಮಾರಾಟಕ್ಕಿರುವ ಗುಲಾಮರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಚೆಲುವೆಯನ್ನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ವೀಸಾರಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ನನಗೆ ತಂದು ಕೊಡು” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ

ಆಲ್ ಫದಲ್ ವೇಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸುಲ್ತಾನನ ಅಂತಸ್ತಿಗೆತಕ್ಕೆ ಗುಲಾಮಳಿಗಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಸಾವಿರ ವೀಸಾರಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯ ಗುಲಾಮರನ್ನು ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ನೋಡಿದನು. ಅದರ ಅವರು ಯಾರೂ ಆಲ್ ಫದಲ್ ಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಸುಲ್ತಾನನು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಆ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯಿತು. ನಜೀರನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸುಮಾರು ಸಾವಿರ ಜನ ಗುಲಾಮರನ್ನು ಸ್ವತಃ ನೋಡಿದ್ದನು. ಅದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ.

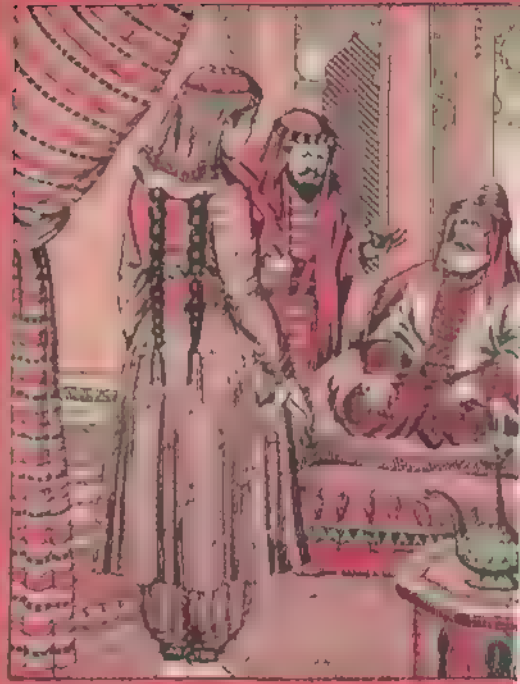
ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂತೆ ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ವ್ರಾರ್ಥಿಸುವನಸಲುವಾಗಿ ಆಲ್ ಫದಲ್ ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಅರಸುನೆಗೆ ಹೊರಟಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನು ಬಂದು “ಅಯ್ಯಾ, ತಮ್ಮ ಅಭಿರುಚಿಗೆತಕ್ಕ ಅವಾರ್ವ ಸುಂದರಿಯೊಬ್ಬಳು ಮಾರಾಟಕ್ಕಿರುವಳು” ಎಂದನು.

“ಹಾಗಾದರೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಫದಲ್ ಕುದುರೆಯಿಂದ

ದಿಳಿದು ಮುತ್ತಿ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟನು. ಒಂದು ಗಂಟೆಯನಂತರ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಆ ವತಕನು ಫದಲ್ ಮನೆ ಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಫದಲ್ ಆಕೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಆನಂದಗೊಂಡನು. ಆಕೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅಪೂರ್ವ ಲಾವಣ್ಯವತಿ. ಹೆಸರು ಅಸಿಫ್ ಅಲೆಜಲಿಸ್. ಹಾಗೆಂದರೆ 'ಪ್ರಿಯಸವಿ' ಎಂದರ್ಥ. ಆಕೆ ಸುಂದರಿಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ವಿದ್ಯಾವತಿಯೂ ಆಗಿದ್ದಳು.

ವಜೀರ್ ಅಲ್-ಫದಲ್ ಆಕೆಯನ್ನು ಆರ ಸನಿಗಾಗಿ ಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. "ಈ ಗುಲಾಮಳಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸ್ವಂತಕ್ಕಾಗಿ ಈಕೆ ಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸುಲ್ತಾನರಿ ಗಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹತ್ತು ಸಾವಿರದ ವರೆವಿಗೆ ಕೊಡಲು ನನಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿರು ವರು" ಎಂದ.

"ಸುಲ್ತಾನರಿಗಾದರೆ ತಾವು ಏನು ಕೊಟ್ಟರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ತಾವು ನಡಿಸಿಕೊಡ ಬೇಕು. ಈ ಹುಡುಗಿ ಬಹುದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಇಂದೇ ಬಸ್ತಾ ನಗರವನ್ನು ತಲು ಪಿರುವಳು. ಹವಾ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಬದ ಲಾವಣಿಯಾಗಿದೆ. ಹತ್ತು ದಿನ ಈಕೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಬೇಕು. ತದನಂತರ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಸಬೀಕೆಂದು ನನ್ನ ಮನವಿ" ಎಂದ ವರ್ತಕ.

ವಜೀರ್ ಫದಲ್ ಒಪ್ಪಿದ. ಆತನು ಪ್ರಿಯ ಸವಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, "ಈ ಹುಡುಗಿ ಸುಲ್ತಾನರ ದಾಸಿ. ಹತ್ತು ದಿನ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಹತ್ತುದಿನ ಇವಳು ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಅಲಿನೂರನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾರ ನಿನ್ನದು. ಹುಷಾರ್" ಎಂದನು.

ಅಲ್-ಫದಲ್‌ನ ಮಗ ಅಲಿನೂರ್ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ತರುಣ. ಒಳ್ಳೆಯವನೇ ಆದರೂ ತುಂಬಾ ಉದ್ದೇಶಸ್ವಭಾವದವನು. ಪ್ರಿಯ ಸವಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ತಕ್ಷಣ ಅವಳನ್ನು ಮೋಹಿಸುವನು. ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಬಲೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ನೇಳೆ ಹಾಗೇನಾದರೂ ಆದರೆ ಸುಲ್ತಾನನ

ಬಳಿ ವಜೀರನ ಗೌರವಮಯಾದೇಗಲು ಮುಖ್ಯವಾಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯ ವಜೀರನ ಪತ್ನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅಂತಲೇ ಆಕೆ ಪ್ರಿಯವಯ್ಯನ್ನು ಒಂದುವಾರ ಆತಿ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದಳು.

ಒಂದುದಿನ ಆಕೆ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನೂರ ಜನಾಸಾ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಪ್ರಿಯವಯ್ಯನ್ನು ನೋಡಿಬಿಟ್ಟನು. ಪರಸ್ಪರ ನೋಡಿದಕೂಡಲೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗ ಉದಯಿಸಿತು. ಅವನು ಆಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಸಲಾಯಿಸಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಗರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬ ಪಾಜಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದನು. ಅಲ್ಪಫಲ ತನ್ನ ಮಗನ ವರ್ತನೆಗಾಗಿ

ತುಂಬಾ ಚಿಂತಿಸಿದನು. "ನಾನು ಸುಲ್ತಾನನ ಬಳಿ ಗೌರವಮಯಾದೇಗಲ್ನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದೆ. ಆತನಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದರೆ ನನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕು ಜನರ ಮುಂದೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ತಿರುಗಾಡಲಿ?" ಎಂದು ಪ್ರಸನದಿಂದ ನೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

"ಈ ವಿಷಯ ಸುಲ್ತಾನರವರಿಗೆ ಏಕೆ ಹೋಗಬೇಕು? ನಿಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಸೀಪೊಬ್ಬ ಗುಲಾಮನನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟರೆ ತಪ್ಪೇನು" ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ಮತ್ತೆಬ್ಬಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಡಿ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇನಕಿಂತಲೂ ಸುಂದರಿಯರು ಇರಲಾರರೇನು?" ಎಂದಳು ಆಲ್. ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಫದಲ್ ತನ್ನ ಮಗನು

ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಾಯಿಯಿಂದ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅಲಿನೂರ್ ಪ್ರಿಯ ಸಖಿಯೊಂದಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು.

ತನ್ನ ಮಗ ಮತ್ತು ಪ್ರಿಯಸಖಿ ತುಂಬಾ ಅನ್ನೋಸ್ಮವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಫದಲ್ ಮನಸ್ಸು ತುಸ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಯಿತು. 'ಅಲ್ಲಾ ಮಹಿಮೆ' ಎಂದುಕೊಂಡ ಫದಲ್.

ವಜೀರಸಾವೀ ಬಹಳ ಕುಟಿಲ. ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಆತನು ಅವನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಸುಲ್ತಾನರಲ್ಲಿ ಚಾಡಿ ಹೇಳುವನೋ ಎಂದು ಫದಲ್ ಹೆದರಿದನು. ಸಾವೀಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸುಲ್ತಾನರು ಅವಳಿಗೆ ಗುಲಾಮಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆತು

ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ಕಾರಣ ಅವನಿಗೆ ಹಿರಿಯ ವಜೀರನ ಮೇಲೆ ದೂರುಹೇಳಲು ಫೈರ್‌ಫಾಲದಾಯಿತು.

ಕೊಂಚಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವಜೀರ್ ಅಲ್ ಫದಲ್ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದ. ಆತನು ತನ್ನ ಆನುಸಾನಕಾಲ ಸಮಾಪಿಸಿತೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು ಬುದ್ಧಿವಾದಹೇಳಿ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡನು. ಆತನ ಮರಣಕ್ಕಾಗಿ ಬಸ್ತಾನಗರವೆಲ್ಲಾ ದುಃಖಿಸಿತು.

ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡನಂತರ 'ಅಲಿನೂರ್' ದುಖಿಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು. ಅವನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ನಗರದ ಗಣವೃತ್ತಿಗಳು ಅವನನ್ನು ಮೂದಲಿಸಿ "ಹೀಗೆ ಚಂತಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ

ಹಣ ನೀರಿನಂತೆ ಮಾರ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆ
ತೋಟಗಳನ್ನು ವಿಚಕ್ಷಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಗೆಳೆ
ಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ
ಆಲಿನ್ಸೂರ್ ದಿನಾಚಿಯಾದನು.

ಕಡೆಗೆ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮಾಯ
ವಾದರು. “ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಹಣವಿರುವತನಕ
ನೋಣಗಳು ಮುತ್ತುವಂತೆ ಮುತ್ತಿದರು. ಈಗ
ಏಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತನಾದರೂ ಮುಖ ತೋರಿಸು
ತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂದಳು ಪ್ರಿಯಸಜ್ಜೆ ನಿಷ್ಕೂಲವಾಗಿ.

“ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನೀನು ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿರುವೆ. ನಾನು ನಿರ್ಗತಿಕನಾದರೂ ನನಗೆ ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯಮಾಡಬಲ್ಲ ಸಮರ್ಥರವರು. ಪಾಪ, ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸಬೊಗಸೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರಬೇಕು. ನನಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದುದ ರಿಂದ ನಾನೇ ಅವರಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ಆಲಿನೂರ್ ಆಮಾಯಕ. ಸ್ನೇಹಿತರು
ಎನು ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು.
“ನೂರ್, ನಿಮ್ಮ ಶೋಟ ತುಂಬಾ ರಮ್ಯವಾ
ಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಶೋಟವನ್ನು ನಾನೆಂದೂ

✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿

ಚಂದ್ರಮಾಮ ❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀

ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಆದರಿಸುವರೋ ನೀನೇ ನೋಡುವಿಯಂತೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲಿನೂರ್ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ನೌಕರನೊಂದಿಗೆ ತಾನು ಬಂದಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಆ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಅಲಿನೂರನನ್ನು ನೋಡಲಿಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ; ನೌಕರನಮೂಲಕ ತಾನು ಮನೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

“ಕಳ್ಳಕೊರಮು. ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡ. ಉಳಿದವರು ಇಷ್ಟೂ ನೀತಿರಲಾರರು” ಎಂದುಕೊಂಡ ಅಲಿನೂರ್.

ಆದರೆ ಒಬ್ಬರೂ ಆತನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಪೆಟ್ಟುಮುಖ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಲಿನೂರ್ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ. ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಪ್ರಿಯಸಖಿ “ನಾನು ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದಳು.

ತರುವಾಯ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಮಾರಿ ಆ ಹಣದಿಂದ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಹಣ ಮುಗಿದನಂತರ ಅಲಿನೂರ್ ಚಿಂತಾಮಿಗ್ನನಾದನು. ಬದುಕುವುದಾಗಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಿಯಸಖಿ ಕಣ್ಣೀರುಮಿಡಿಯುತ್ತಾ ಅವನೊಂದಿಗೆ “ಸಮಸ್ತವ್ಯಾ ಹೋಯಿತೆಂದು ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ ನಿಮಗೆ ನಾಸ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಒಂದಾ ನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಹತ್ತುಸಾವಿರ ವೀನಾರಗಳಿಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡರು. ಕಂಡವರು

ಯಾರು, ನನಗೆ ಇಂದು ಇನ್ನೂ ಪೆಟ್ಟು ಬೆಲೆ ಬರಬಹುದು. ನನ್ನನ್ನು ಬಚಾರಿನಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಯಿಸಿ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ” ಎಂದಳು.

“ಪ್ರಿಯಸಖಿ, ನನ್ನನ್ನು ಮಾರುವುದೆಂತು? ನೀನಿಲ್ಲದೆ ನಾನೊಂದು ಗಳಿಗೆಯೂ ಜೀವಿಸಲಾರೆ” ಎಂದ ಅಲಿನೂರ್.

“ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೊರೆದು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಯಜಮಾನನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ನನಗಾದರೂ ಇಷ್ಟವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಿರಾ? ಆದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಲವತ್ತರವಾದುದು. ಅದು ನಮ್ಮಿಂದ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿಸಬಲ್ಲದು. ನೀವು ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳಬೇಕಾದರೆ ಉಳಿದಿರುವ ಮಾರ್ಗ ಇದೊಂದೇ” ಎಂದಳು ಪ್ರಿಯಸಖಿ.

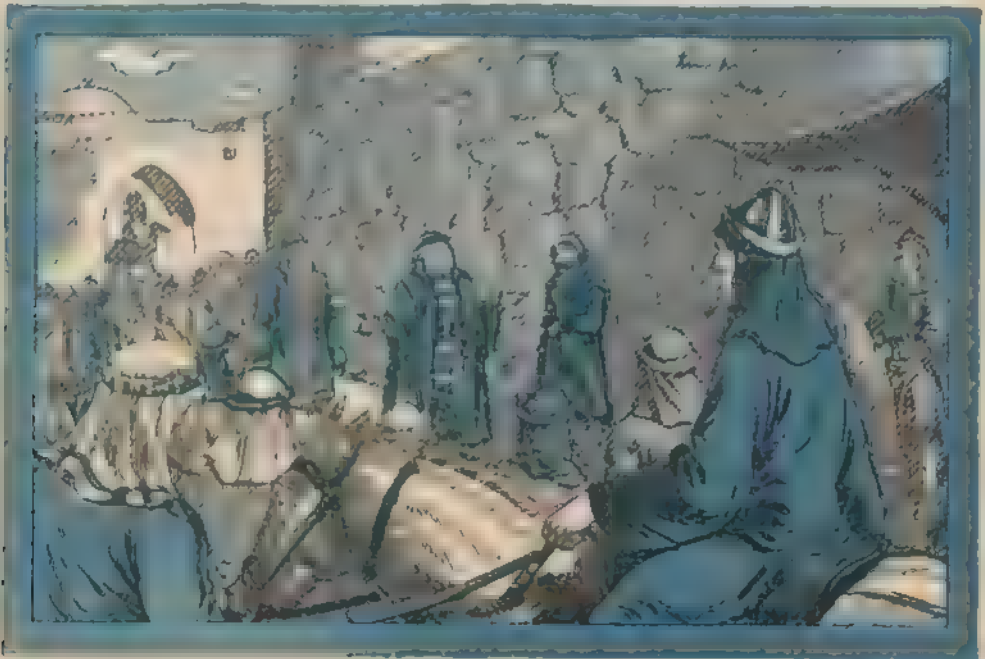
ಆಕೆ ಬಹಳ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದನಂತರ ಅವನು ಕಲ್ಲುಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಸೇರಿದಾಗ ಹೋಗಿ ಗುಲಾಮರನ್ನು ಹರಾಜುಹಾಕುವ ಪ್ರವೀಣನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ.

“ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ತಮ್ಮ ಸೇವಕ. ನಿಮಗೆ ಸಸ್ಸುವ ಸಾಧನವಾದ ಸಹಾಯ ನೀಡುವೆನು,” ಎಂದ ಲೀಲಾವತಗಾರ.

ಅಲಿನೂರ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯಸಖಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಕೂಡಲೇ ಅವನು ಆಕೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ “ಅಲ್ಲಾಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಾನೀಕೆ ಯನ್ನು ಹಿಂದೂಮೈಯಾಗಿಗೋ ಮಾರಿದ್ದ” ಎಂದನು. ಆಕೆಗೆ ಸಾಧನವಾದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಬರುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಾಗಿ ಅಲಿ

ನೂರಗೆ ಮಾತುಕೊಟ್ಟು ಅವನು ನಾಲ್ವಾರು ಜನ ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಕೊಂಚಮೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಂದ ಗುಂಪು ಸೇರಿತು. ಪ್ರಿಯಸಖಿಯನ್ನು ವೇದಿ ಕೆಯಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ “ಧನಕರೇ, ವರ್ತಕ ಕ್ರೇಷ್ವರೇ, ಈ ಅಪೂರ್ವಸುಂದರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆಕೊಡುವಿರಿ?” ಎಂದ ಲೀಲಾವತಗಾರ. ಯಾರೂ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳೆಂದರು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಐನೂರು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ.

ಅದೇವೇಳೆಗೆ ಕುದುರೆಯಮೇಲೇರಿ ಅತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಾವಿರ ತಬಕ್ಕನೆ ಸಂತನು. ಕೊಂಚ ಮರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಅಲಿನೂರನನ್ನು ಕಂಡು “ಈ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯನು ಬೇರೇನೂ ಮಾರಲು ಇಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಗುಲಾಮಗಳನ್ನು ಮಾರಿಕೊಳ್ಳು

ತ್ತಿರುವಂತಿದೆ” ಎಂದು ಕೊಂಡ ವಜೀರ. ತರುವಾಯ ಪ್ರಿಯಸಖಿಯಕಡೆ ನೋಡಿ ಅಲಿ ನೂರ್ ವಿನಾಹವಾದ ಗುಲಾಮಳು ಅವಳೇ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಪ್ರಿಯಸಖಿಯನ್ನು ನೋಡದಿದ್ದರೂ ಅವಳ ಚಲನವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಸಾವೀ ಕೇಳಿದ್ದನು. ಇಂತಹ ಸುಂದರಿ ಚೌಕದಲ್ಲಿ ಮಾರಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವಳೆಂಬ ಅಂಶ ಅವನ ಅಲೆಯನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿತು.

ಕೂಡಲೇ ವಜೀರ್ ಸಾವೀ ಲೀಲಾವು ಗಾರನಹತ್ತಿರ ಬಂದು “ಎಯ್”, ಆ ಗುಲಾಮಳನ್ನು ನಾನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹರಾಜಿನಕಡೆಗೆ ಬಿಲಿಗೆ ನನಗೇ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡು” ಎಂದು.

ಹರಾಜು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾತನ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿತು. ಸಾವೀ ಮಹಾನುಂತ್ರಿ. ಅವನಿಗೆದುರಾಗಿ ಸಿಂತು ಬಿಲಿ ಎರಡು ವಾಹನ ಯಾರೂ ಮಾಡಲಾರರು. ಅದುದರಿಂದ ಲೀಲಾವು ಗಾರನು ವಜೀರನೊಂದಿಗೆ “ಚಿತ್ತ, ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿ. ತಮ್ಮ ಐರೋಪಿಯನ್ನು ಈಗಲೇ ಬಾಯಂಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವನು ಅಲಿನೂರನನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ “ಸ್ವಾಮಿ, ಇಂದು ನಿಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ ನೆಟ್ಟಗಿಲ್ಲ. ಈ ದುರುಳ ಬಿಲಿ ಎರಡು ಅವಕಾಶಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಒಪ್ಪಿದರೂ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರವೆನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಸತಾಯಿಸುತ್ತಾ” ಎಂದು

ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲಿನೂರ್ ಕೋಪದಿಂದ ಕಿಡಿಕಿಡಿ ಯಾದನು. “ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಉಪಾಯ ಹೇಳು” ಎಂದು ಹರಾಜು ಹಾಕುವವನನ್ನು ಕೇಳಿದ.

“ಒಂದೇ ಒಂದು ಉಪಾಯವಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಗುಲಾಮಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹುಸಿ ಹರಾಜು ಮಾಡಿಸಿದಂತೆ ನಡೆಸಿ. ಆಕೆಯನ್ನು ಮಾರುವ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ವಜೀರನಿಗೆ ಹೇಳಿ ನಿಮ್ಮ ಗುಲಾಮಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಡಿ” ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟು, ಹರಾಜು ಹಾಕುವವನು ಪ್ರಿಯಸಖಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ವಜೀರನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ಅವನು ವಜೀರನೊಂದಿಗೆ “ಅಯ್ಯಾ, ಈ

*** ಚಂದಮಾಮು ***

గులామల యజమాన బరుత్తివ్వానే. ఆత న్నొందిగే టులద విషయగళన్న ఇత్తభా మాడికొల్లి” ఎందను.

అప్పురల్లి అల్లిగే అలినూర్ బండు ప్రియసవీయ కపాలక్కి ఒండు పట్టు క్కొట్టు “గులామళే, ఈగలాదరూ బుద్ది బంతే? నది మసగే. మత్తోమ్మే ఓగే మాడిదరే సిన్నన్న సిజవాగియూ మారి బిడుత్తేనే” ఎండు గదచిద.

వజీరను విస్మితనాగి “ఎనిదు? నాను ఇవళన్న బిటిగే క్కొండుక్కొండే. ఇవళు నన్నవళు” ఎంద.

“నాను మారాటిమాడువ నోదలీ నీను క్కొండుక్కొల్లన్నదేల్లింద బంతు? నడినది” ఎంద అలినూర్.

“మహాజనరే, నీవే నాయ ఠేళి. ఈ గులామళు నన్న పాలినవళల్లవే?” ఎండు క్కేళుత్తా వజీరను ముందే సాగి ప్రియసవీయ క్కే ఓడిదు క్కొండను. అల్లి నేరదిద్దవరేల్లి తన్న పవవిగే ఠేదరు

తన్న మాతిగే బింబలక్కొడువరేండు వజీర సావిభావిసిద్ద. ఆదర జనరిగే అలినూరనమేలే అదరాభిమాన ఠేళ్ళాగిత్తు. యారూ వజీరనవర వాదసల్లిల్లు. అలినూర్ వజీరన క్కొట్టియన్న తివియుత్తా బ్బేదుదూది ప్రియసవీయొందిగే మన సేరిక్కొండను.

వజీరన సంగడ బందిద్ద భటిరు అలినూరనన్న అట్టసి క్కొండు ఠేగలు యత్తిసిదరు. ఆదర అల్లి నేరదిద్ద జనరు ఆవర ప్రియత్నవన్న సివారిసి భంగ గొళిసిదరు.

మూగినింద రక్తకారుత్తా కళగేబిద్దిద్ద సావి ఎడ్డునింతు తనగాద ఆత్మాజార వన్న కురితు సుల్తానరిగే ఠేళలు ఠేరటను. ఓందిసింద అవనన్న నోడి జన గఠగఠిసి నక్కరు. ఈ దురుళసిగే తక్కి ఓక్కిక్కొట్టి అలినూరనమేలే అవ రిగే గౌరవ ఠేళ్ళాయుతు.

[ఇన్నూ ఇదే]

ದೀರಾನಂದ

ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಯೋಗಾನಂದನೆಂಬ ಸಿದ್ಧಪುರುಷನು ಗೋದಾವರಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಮವೇರ್ಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಯೋಗವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆತನಬಳಿ ಶಿಕ್ಷಣಹೊಂದಲು ಎಲ್ಲ ಮತದವರೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಂದು ಆತನಿಗೆ ಶುಶ್ರುಷೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ವರ್ಷಕಾಲ ಆನರನ್ನು ಕಡುತರವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಗೊಳಗುಮಾಡಿ, ಅವರು ತನ್ನಿಂದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಅರ್ಹರೆಂದು ತೋರಿದರೆಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಶಿಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇಲ್ಲವಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಯಾವದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಆನರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಯೋಗಾನಂದನು ಆಗಾಗ ತನ್ನ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಅರಣ್ಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನ ಶಿಷ್ಯರು ಅಲ್ಲಿ ಹೊಸಹೊಸ ವಿಸ್ಮಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ಸ್ಥಳ, ದೇವತೆಗಳ, ಪುರಾಣಗಳ ಪರಿಚಯಮಾಡಿ

ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನೇಕವಿಧವಾದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಮ್ಮೆ ಯೋಗಾನಂದನಬಳಿ ಶಿಷ್ಯತ್ವ ಪಡೆಯಲು ಧೀರಸಿಂಹನೆಂಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕುಮಾರನು ಬಂದನು. ಚಿಕ್ಕವನೇ ಆದರೂ ಅನೇಕ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಕಾದಾಡಿ ವಿಜಯಗಳಿಸಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಭಯನೆಂದರೇನೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದು. ಎಲ್ಲರಂತೆ ಅವನೂ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಪರೀಕ್ಷಾಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಇನ್ನೇನು ಕೆಲವಾರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಮುಗಿಯುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯೋಗಾನಂದನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟು ಒಂದು ಸರೋವರವನ್ನು ತಲುಪಿದನು. ಸರೋವರದ ದಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರ್ಣಶಾಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಆ ಪರ್ಣಶಾಲೆಗೆ ಅನತಿದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಲದವೃಕ್ಷವಿತ್ತು. ಅದು ಸುಮಾರು ಒಂದು ನೂರು ಎಕರೆ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿತ್ತು. ಸರಸ್ವಿನ ತೀರವನ್ನು ಸೇರಿದ ರಾತ್ರಿ

ಅವನು ಗಮನಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು. “ಹೇಗಿರುವ
ರೆಂದು ಹೇಳಲಿ. ನರಕಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದು
ನಾಸಾ. ಅವಶ್ಯೆಗೀಡಾಗಿರುವರು” ಅನು
ಕಂಪದಿಂದ ನುಡಿದ ಅನುಕಂಪ.

“ಅವರಲ್ಲಿ ನರಕಬಾಧೆಯನ್ನು ಸಹನೆ
ಯಿಂದ ತಾಳಿಕೊಂಡಿರುವವರು ಯಾರು?”
ಧೀರಸಿಂಹನು ಕೇಳಿದ.

“ರಾವಣನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮೆಚ್ಚು
ಸಹನೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಉತ್ತ
ರಿಸಿದ ಅನುಕಂಪ.

“ರಾವಣನಿಗೆ ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲಾ
ಗಿದೆ?” ಧೀರಸಿಂಹನ ಪ್ರಶ್ನೆ.

“ಎಷ್ಟೋ ಪುರಿಗೆಗಳನ್ನು ಆತನು
ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಯಿಸಬೇಕು.”

“ಅದೇನಂತಹ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ?”

“ಎಷ್ಟೊಂದು ಕೆಲಸವು ಕೆಲಸವು ಸುಡುತ್ತಿರು
ವುದು ರಾವಣನೇ?”

“ಹಾಗೆ ಹೇಳು. ಆದು ನಿಜವಾಗಿ ಕ್ರೂರ
ಶಿಕ್ಷೆ. ಆದರೆ ಈ ನರಕಯಾತನೆಯನ್ನು ತುಸ
ವಾದರೂ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವ
ವನು ಯಾರು?” ಧೀರಸಿಂಹನು ಕೇಳಿದನು.
ಅನುಕಂಪನು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ತನ್ನನ್ನು ಸಮಾ
ಪಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಧೀರಸಿಂಹ.

“ಕುಂಭಕರ್ಣನು ನರಕಯಾತನೆ ತಡೆಯ
ಲಾರದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವನು. ಸದಾ ಆರ
ಚುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಂದೆಗೆಡುವಂತೆ ಮಾಡು
ತ್ತಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದ ಅನುಕಂಪ.

“ಕುಂಭಕರ್ಣನಿಗೆ ವಿಧಿಸಿರುವ ಶಿಕ್ಷೆ
ಯಾದರೂ ಏನು?”

“ಮೋಣಕಾಲಿನ ವರೆವಿಗೂ ಬೆಂಕಿ
ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.”

“ಆ ಬಾಧೆಗೇ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅರಚು
ತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ?”

“ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಕುಂಭಕರ್ಣನು ತಲೆ ಕೆಳ
ಗಾಗಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

“ಪಾಪ, ಕುಂಭಕರ್ಣನು ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟಾಗ
ಆಗುವ ಶಬ್ದ ನನಗೆ ತೋರಿಸುವೆಯಾ?”
ಎಂದ ಧೀರನಾದ ಧೀರಸಿಂಹ.

“ಓ, ಅವಕ್ಕೇನು. ಒಮ್ಮೆ ಕಿರಿಚುವೆನು
ಕೇಳು” ಎಂದು ಅನುಕಂಪನು ಗೂಬೆಗೊ
ಬಿಡುವಂತೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕಿರಿಚಿದನು.

ಚಂದಮಾಮಾ

ಧೀರಸಿಂಹನು ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡ.
 “ಹಿಸ್, ಇಷ್ಟೇಯೇ! ಕುರಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
 ಕೂಗಿದಷ್ಟಾದರೂ ಶಬ್ದವಿಲ್ಲ. ಪಾಪ, ನಿನಗೆ
 ಕುಂಭಕರ್ಣನು ಅರಚುವಂತೆ ಅರಚಲು
 ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು” ಧೀರಸಿಂಹನ
 ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮೂದಲಿಕೆಯಿತ್ತು.

“ಈಸಾರಿ ಕೇಳು” ಎಂದು ಅನು
 ಕಂಪನು ಭೂಮಿ ನಡುಗುವಂತೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ
 ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟನು. ಧೀರಸಿಂಹನು ಕಿವಿಗಳನ್ನು
 ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರೂ ಅವನ ತಲೆ
 ತಿರುಗಿದಂತಾಯಿತು.

“ಒಹೋ, ಕುದುರೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೆನೆದಷ್ಟು
 ಶಬ್ದವಾದರೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕುಂಭಕರ್ಣನು
 ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜೋರಾಗಿ ಕಿರಿಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರ
 ಬೇಕು. ಅವನಂತೆ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟಲು ನಿನಗೆ
 ಎಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಧೀರಸಿಂಹನ ಸ್ವರ
 ದಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾರ ತುಂಬಿತ್ತು.

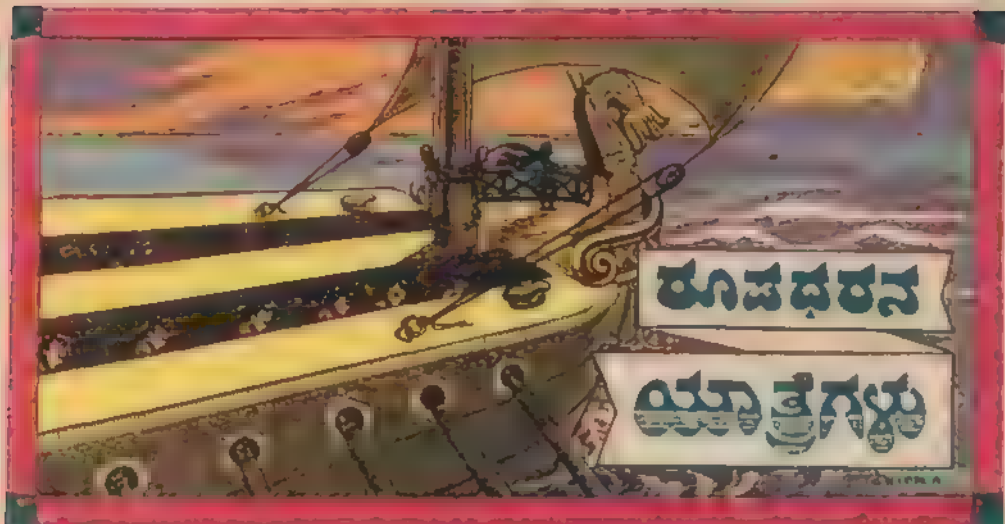
“ಹಾಗಾದರೆ ಈಸಲ ಕೇಳು” ಎಂದು
 ಅನುಕಂಪನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಉಸಿರೆಳೆದು
 ಕೊಂಡು ಕಿವಿ ಕೆವ್ವಡಾಗುವಂತೆ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟನು.

ಧೀರಸಿಂಹನು ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿ
 ಕೊಂಡರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅನು
 ಕಂಪನ ಧ್ವನಿಗೆ ಸ್ಪೃತಿತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು.

ಅ ಸಮಯ ಸಾಫಿಸಿ ಅವನನ್ನು ನುಂಗಲು
 ಅನುಕಂಪನು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಕ್ಕಿಟ್ಟನು.
 ಅದರ ಅನುಕಂಪನ ಬೊಬ್ಬಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ
 ಯೋಗಾನಂದನು ಎಚ್ಚರಹೊಂದಿ, ಆಶ್ರಮ
 ದಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ವೃಕ್ಷದಬಳಿಗೆ ಬಂದು,
 ತನ್ನ ಕಮಂಡಲದಲ್ಲಿದ್ದ ತಪೋಜಲವನ್ನು
 ಅನುಕಂಪನಮೇಲೆ ಚಿಮಿಕ್ಕಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ
 ಅನುಕಂಪನು ಭೂಮಿಗಿಳಿದು ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ
 ವರಾರಿಯಾದನು.

ತರುವಾಯ ಯೋಗಾನಂದನು ಧೀರಸಿಂಹ
 ನನ್ನು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ
 ಅವನಿಂದ ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅರಿತು “ವತ್ಸ,
 ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೂ ಸಹ
 ನನ್ನ ಧೈರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ. ಇಂದಿನಿಂದ
 ನೀನು ಫೀರಾನಂದನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನನ್ನ
 ಶಿಷ್ಯನಾಗು” ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಯೋಗವಿದ್ಯೆ
 ಯನ್ನು ಉಪದೇಶಮಾಡಿದನು.

9

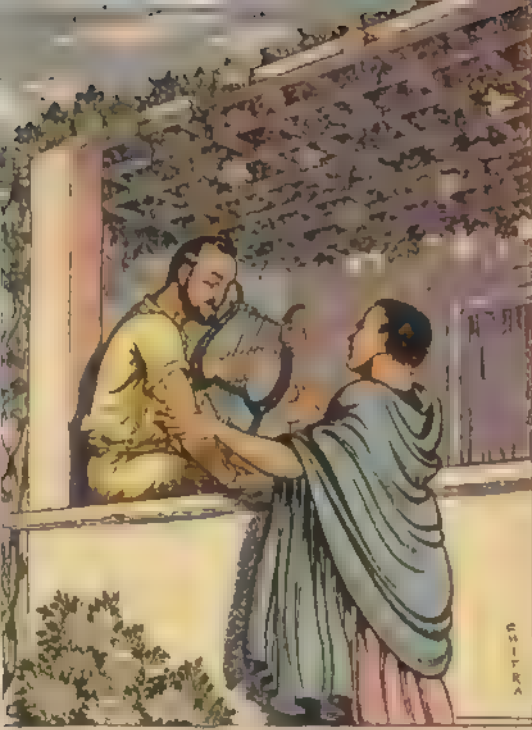
[ಸೂರ್ಯಾಭಗವಾನನ ಪರುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಪಾಪದ ಫಲವಾಗಿ ರೂಪಧರನ ಅನು ಚರರಲ್ಲಿ ನೌಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಮುದ್ರವಾಳಾದರು. ರೂಪಧರನು ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗನಾಗಿ ಒಂದು ತೀರದತ್ತೇಲಿ ಬಂದುಬಿಡು. ಆ ಪೀಠವನ್ನು ಆಳುವ ಮಹಾಮೇಧಿ ವಸಾಹತಾರನ ಕನಕ ಯಾದ ಮಂತ್ರಣೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅರಮನೆ ಕೊಳೆಕೊಂಡು ರಾಜನ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದನು. ಮಹಾಮೇಧಿ ರೂಪಧರನಿಗೆ ಸಕಲ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಮಾತುಕೊಟ್ಟನು. ಆ ರಾತ್ರಿ ರೂಪಧರನು ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿದನು.]

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಮಹಾ ಮೇಧಿಯೊಂದಿಗೆ ರೂಪಧರನು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತನು. ಇದ್ದ ರೂಪಧರನಿಗೆ ಸಫಾಫವನಕ್ಕೆ ಕೋದರು. ಸಫಾಫವನ ರೈವಿಗೆ ಸಮೀಪ ದಲ್ಲಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ನುಗುಣಾದ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಆಸನಗಳಿದ್ದವು. ಮಹಾಮೇಧಿ ಒಂದು ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ರೂಪಧರನನ್ನು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಇವ್ವ ರಲ್ಲಿ ರಾಜಭವನದೊಬ್ಬನು ರೂಪಧರನ ಪ್ರಯಾ

ಣಕ್ಕೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲು ನಗರಕ್ಕೆ ಕೋದನು. ಅವನು ನಗರದ ಗೌರವಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕೋಗಿ, ಯೋರೋ ಆಪ್ತನು ವಸ್ತ್ರಬೋಬನು ರಾಜನ ಆತಿಥ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು.

ಕೋಸ ಪುಸ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಣುವ ಆತುರ ದಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಬೇಗ ಸಫಾಫವನದಲ್ಲಿದ್ದ ಆಸನಗಳೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿಹೋದುವು. ಸಹಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವರನ್ನು

ಒಂದು ಗ್ರೀಕ್ ಪ್ರರಾಣಕಥೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ

ಮಾಡುವುದು ನಮ ಆಚಾರ; ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಾವು ಒಂದು ಕೊಸ ನೌಕೆಯನ್ನು ಈಕನ ವಶಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿಸಿ, ಐವತ್ತೆರಡು ಜನ ಹುಟ್ಟು ಕಾಕುವನರನ್ನು ಸಂಗಡ ಕಳುಹಿಸೋಣ. ಹುಟ್ಟು ಕಾಕುವವರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರಾದವರು ಈಗಲೇ ಹೋಗಿ ನೌಕೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟು ಗಳನ್ನು ಆಳುವರಿಸಿ, ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬರಲಿ. ಭರ್ಜರಿ ಭೋಜನ ಕೂಡ ದಿಸುವೆನು. ವಿಸೋದವಾಗಿ ಹಾಡಲು ಸಂಗೀತ ಗಾರರನ್ನು ಕರೆಯಿಸೋಣ.”

ಮಹಾಮೇಧಿ ಸಭಿಕರೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ರೂಪಧರನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಆರಮಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಸಂಗೀತ ಗಾರರಿಗೆ ಮದ್ಯ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಐವತ್ತೆರಡು ಜನ ಸಮರ್ಥರಾದ ಸಾವಿಕರು ಹೊಸ ನೌಕೆಯನ್ನು ಬಲಪ್ರವೇಶಗೊಳಿಸಿ, ಹುಟ್ಟು ಗಳನ್ನು ಆಳುವವರಾದರು. ಆನಂದೊಂದು ಶುಭ್ರವಾದ ಶ್ಲೋಕ ಕೇಳುವವರನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಲಂಗರು ಹಾಕಿ, ಭವನಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು.

ರಾಜಭವನದ ಕೊಠಡಿಗಳು, ಪಡಸಾಲೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂಗಣ ಅತಿಥಿಗಳಿಂದ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿತ್ತು. ಭೋಜನಕ್ಕೂ ಕೂಡಾ ಕಾಡು ಹಂದಿ, ಕುರಿ ಮತ್ತು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊಸದಿದ್ದರು. ಭೋಜನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಾಡಲು ಒಬ್ಬ ಅಂಥಗಾಯಕನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಭೋಜನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಡು ರೂಪಧರನ

ಕುರಿತು ರಾಜನು ಹೀಗೆಂದನು: “ಮಹಾ ಜನರೇ, ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ನಕ್ಷತ್ರ ನಮ ನುನೆಗೆ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಯಾರೋ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಕಡಲ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಬಂದಿರುವುದಾಗಿ ವೀಳಿದಾನೆ. ಆತನು ಪುನರ್ದಿಸ್ತಿಸಿದ ಬಂದನೋ, ಪಶ್ಚಿಮದ್ದಿಸಿದ ಬಂದನೋ ಗಾವರಿಯೆವು. ಆದರೆ ಆತನು ತನ್ನ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಲು ಸಮಾಂಸವಾಯಿತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಸಮಾಯಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ಅಭಿವರವೇ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ನುನೆಗೆ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಅಸಂತ್ಯಷ್ಟರಾಗಿ ಯಾರೂ ಹೋದವರಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈತನಿಗೆ ಸಮಾಯ

***** ಚಂದಮಾಮು *****

ಜನನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಮೂಲಕ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ.

ಹಾಗೂ ಇದರ ಮೂಲಕ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳು ರಾಜಾಜನರನ್ನು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಇದರ ಮೂಲಕ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಹೋದನು.

“ಹಾಗೂ ಇದರ ಮೂಲಕ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳು ರಾಜಾಜನರನ್ನು ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಇದರ ಮೂಲಕ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಹೋದನು. ಅದು ತನ್ನ ಕುಳಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ರಾಜಾಜನರನ್ನು ಮೊದಲೆ ಅರಿತಿದ್ದನು. ಅರಿತಿ ಸೂರ್ಯಭಗವಾಂಸು ಹೇಳಿದ್ದನು.”

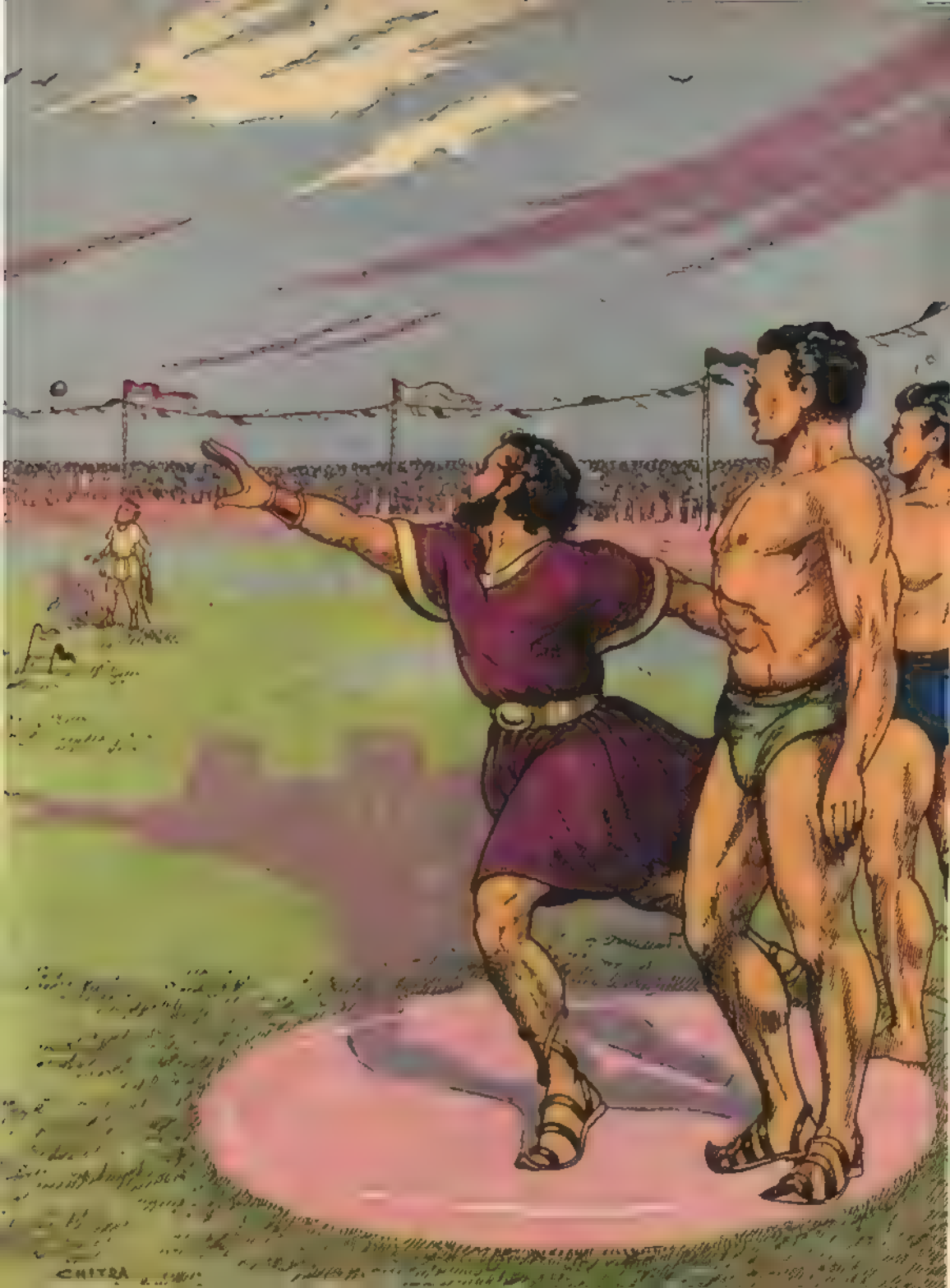
ಅಂಥಾ ರಾಜನು ಭವಿಷ್ಯವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲ ಸಂಭವಿಸುವುದನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಹಾಡು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ರಾಜಾಜನರ ಮುಖವು ಕುಳಿಯಿತು. ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನನ್ನು ಇತರರು ನೋಡುವುದೆಂದು ಅತನು ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಕವಚವಿಡಿದು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡನು. ಮುಂದೆ ಗಾಯಕನು ಹಾಡು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ರಾಜಾಜನರು ಕಣ್ಣಿನ ಸ್ನೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಮತ್ತೆ ಗಾಯಕನು ಹಾಡನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಅತನು

ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಅಶ್ರುಧಾರೆ ಸುರಿಯಲು ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾಜಾಜನ ಈ ದಿಗ್ಭಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನಕ್ಕುನಕ್ಕು ಅತನು ವಶ್ಯವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಮುಖಮೇಘ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾಜಾಜನರು ಬಾದೆಯಿಂದ ಅಗಲಗೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದರು ಅತನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿತು.

ಮುಖಮೇಘ ತನ್ನ ಅತಿಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ “ಮಿತ್ರರೇ, ನನ್ನರೂ ಉಳಿದವರಂತೆ. ಇನ್ನೂ ಸಂಗೀತವು ಕ್ಷಾಯವಾಗಲಿ. ರಾಜಾಜನು ಪ್ರವರಿಸಿ ನಡೆಯಲಿ. ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿದ್ದು, ನಗುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಅಂತರ್ಮುಖವು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ

ಚಂದಮಾಮ

♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

ವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಜಾಯಿಬಿಟ್ಟರೆ ಜನ ಕಿವಿ
ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನು ನಿನಗೆ
ಅಂದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವನೇ ಹೊರತು, ಬುದ್ಧಿ
ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಾನಾ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ
ತಿರಾ ಹತಾಶನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ನನಗಿರುವ
ಶಕ್ತಿ ನಿನಗೆ ತೋರಿಸುವೆನು" ಎಂದು
ತಟ್ಟನೆಬಂದು, ಭಾರಿ ಗುಂಡು ತೆಗೆದು
ತಲೆಮೇಲೆ ಒಮ್ಮೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ಬಲನನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಎಸೆದನು.

ತಟ್ಟನೆಬಂದು ಅಳಿಯನ ಹುಡುಗನು ಆ
ಗುಂಡು ಬಿದ್ದಕಡೆ ಆತನು " ಭೇರಿ, ಆಯಾ,
ಉಳಿದಿಲ್ಲಾಗಿಂತ ನೀವು ಗುಂಡನ್ನು ಹೆಚ್ಚು
ದೂರ ಎಸೆದಿರುವಿರಿ. ಇಷ್ಟಾದೂರ ಮತ್ತೆ
ಯಾರೂ ಎಸೆಯಲಾರರು. ನೀವು ಸಿಕ್ಕಿಂತರಾ
ಗಿರಿ" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ರೂಪಧರನಿಗೆ ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತುಸ
ಅನಂದವಾಯಿತು. ಆತನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ
" ಯುವಕರೇ, ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯ
ವಾದರೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಹೂಡಿ ಗುಂಡು
ಎಸೆಯಿರಿ. ಒಮ್ಮೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಇಳಿದ ನಾನು
ಹಿಂದೆಚ್ಚಿಯಿಡಲಾರೆ. ಮಲ್ಲಿಯುದ್ಧವಾದರೂ
ಸರಿ, ಓಟವಾದರೂ ಸರಿ, ಯಾರು ಬರು
ವಿರೋ ಬನ್ನಿ. ನನಗೆ ಬಿಲ್ಲವಿದ್ದೆ ಸಹ
ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ವಿಧಿಯಲ್ಲೇ ನನಗಿಂತಲೂ
ಸನ್ನರ್ಥನಾದವನು ಧನಧನನೊಬ್ಬನಿದ್ದ.
ದೇವತೆಗಳಮಾತು ಹೇಳಲಾರೆ. ಅದರಿ
ಮಾನವಮಾತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಯಾರಾದರಾಗಲೀ,

ಯಾನವಿದೇವರಾಗಲೀ ನಾನು ಸವಾಲು
ಹಾಕುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು. ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆವಿಟ್ಟವರು
ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಆಗ ಮಹಾಮೇಧಿ ರೂಪಧರನನ್ನು ಕುರಿತು
" ವೀರವರುಷನೇ, ನಮ್ಮನ್ನು ಆವರು
ಕ್ಷುಲ್ಲಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ನಮ್ಮ
ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ.
ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಪ್ರಾಮಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ
ಆಹವೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವು
ಇಲ್ಲಿರುವಷ್ಟು ದಿನ ಅನಂದದಿಂದ ಇರ
ಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ. ಕೆಲವು ವಿಧ್ಯೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರವೀಣರು. ಮಲ್ಲಿಯುದ್ಧವೇ
ಮುಂತಾದ ವಾಯುಮುಕ್ತಿದಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ
ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅನುಭವವಿಲ್ಲ. ನಾವು ನೌಕಾ

♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ಚಂದಮಾಮು ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ, ಪಾಕೆ ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ, ನಾಟ ವರ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸದಿರುವೆವೆ. ನೀವು ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅನುಭವಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಕೊಠಡಿಗೆ, ನನ್ನ ಕುಳಿ, ನನ್ನ ಕೊಠಡಿಯಿಂದ ನಂತರ ನಿಮ್ಮ ಮನವು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ ಕುಳಿ ತಿರುಗಾಗ ನಾನು ನನ್ನ ನೆನಪಿನಿಂದ ಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಹಾಡಿಕೆ" ಎಂದನು.

ತರುವಾಯ ನನ್ನ ಗಾಂಧಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದರು. ಅ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಾದ ಬೃಂದ ನನ್ನ ನನ್ನ ನೋಡಿ ರೂಪವನ್ನು ಅನಂದ ಭರಿತನಾದನು. ಅತನು ಮಹಾಮೇಧಿ ಹೊಂದಿ "ಮಹಾರಾಜ, ಇಂತಹ ಅದ, ತ ನನ್ನ ಗಾಂಧಿ, ನಾನು ನೋಡಿದಿರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದನು. ತನ್ನ ಅತಿಥಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಲು ಮಹಾ ರಾಜನು ಹರ್ಷಿತನಾದನು. ಅತನು ತನ್ನ ದೇಶದ ದುಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಜನ ರಾಜಕುಮಾರ ರನ್ನು ಕಲಿಯ ಕಳುಹಿಸಿ, ಅನಂದ ತನ್ನ ಅತಿಥಿಗೆ ಮನವುಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ, ಮುಂದೆ ಮಹಾ ರಾಜನನ್ನು ಒಂದು ಮಾನವನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು. ರೂಪವನ್ನು ರೂಪಕ್ಕೆ ಗೆದ್ದಿರುವ ಯುವನು

ಬೆಲೆಬಾಳುವ ವಂತದ ಒಲೆ ಮತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಹಿಡಿಯುಳ್ಳ ಉಡುಪನ್ನು ರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ಅಂದುರಾತ್ರಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಂಥಗಾಯಕನು "ಮರದ ಅಡ್ಡ"ದ ಕಥೆ ಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಹಾಡಿದನು. ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತನು ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಹತ್ತಿ, ತನ್ನ ಪಾಕೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದಿದ್ದರೂ ಅಂಥದ ಕಥೆ ಅರಂಭವಾಯಿತು. ತರುವಾಯ, ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮರದಕುದುರೆಯನ್ನು ನಗರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು, ಇದರಿಂದ ವಿವರ ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಮಹಾ ಮೇಧಿ ಹಾಡನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿ, ರೂಪವನ್ನು ಕುರಿತು "ಅಯ್ಯಾ, ಮರೆಮಾಚದೆ ನಿಜ ಹೇಳಿ. ನೀವು ಯಾರು?" ನಿಮ್ಮ ದೇಶ ಯಾವುದು? ಯಾವ ಯಾವ ಕಥೆ ನಿಮ್ಮ ನೋಟ ಕೇಳುವುದು? ಅ ಯಾವ ದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅಸ್ತರು ಯಾರಾದರೂ ಮರವನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. [ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

7

[ರಾಜಕುಮಾರಿ ಬುದೂರ್ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಯ ಮಗಳಿಗೆ ಜರುಗಬೇಕಾದ ವಿವಾಹವನ್ನು ಅಲ್ಲಾದೀನನು ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಭಗ್ನಗೊಳಿಸಿ, ರಾಜನಿಟ್ಟ ಅನುಭವ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ, ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ತನ್ನಿತ್ತು ವಿವಾಹಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಮಂತ್ರಿಯ ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಅಪೂರ್ವವೂ ಅಮೂಲ್ಯವೂ ಆದ ರತ್ನರಾಯನನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ದೀಪದ ಭೂತದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಲ್ಲಾದೀನನು ಕಾಣಿಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ತರುವಾಯ ರಾಜನು ಅಲ್ಲಾದೀನನಿಗೆ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಸ್ನೇಹತನಿಸಿದನು]

ರಾಜಭವನದಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೂ ಅಲ್ಲಾದೀನನಿಗೂ ಭೋಜನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಮಂತ್ರಿ ತಾನೇ ಆವರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿದನು. ಉಳಿದ ಸಭಿಕರೂ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು.

ಭೋಜನ ಮುಗಿದಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ಪುರೋಹಿತರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾದೀನನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹಮಾಡುವ ಕರಾರುವಾಕ್ ಬರೆಯಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ

ಆತನು ಅಲ್ಲಾದೀನನೊಂದಿಗೆ “ಮಗನೇ, ಮುಹೂರ್ತವನ್ನು ಎಂದಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳೋಣ” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಮಹಾರಾಜ, ಮುಹೂರ್ತ ಈಗಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ನನಗೆ ಸಮ್ಮತವೇ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಹೂಡುವ ಮೊದಲು ಅದ್ಭುತವಾದ ಭವನವೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಆ ಭವನ

ಎಸ್. ಪ್ರತಿಭಾಕುಮಾರಿ

ಸಿದ್ಧವಾದಕೂಡಲೇ ನಾನು ವಿವಾಹಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳುವೆನು” ಎಂದ ಅಲ್ಲಾ ದೀನ್.

“ಈ ಭವನವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲು
ಯೋಚಿಸಿರುವೆ?” ರಾಜನು ಕೇಳಿದನು.

“ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪನೆಯಾದರೆ ರಾಜಭವನದ
ಎದುರು ವಿಶಾಲವಾಗಿರುವ ಆನಂದನದಲ್ಲಿ
ಕಟ್ಟಿಸುವೆನು. ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ನಿಮ್ಮ ಸಮೀಪ
ದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಉತ್ತಮವಲ್ಲವೇ? ನಾನೂ ಸಹ
ಅಗಿಂದಾಗೆ, ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಭಾಗ್ಯವನ್ನು
ಪಡೆಯಬಹುದು” ಎಂದ ಅಲ್ಲಾ ದೀನ್.

“ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅನುಮತಿ ಕೇಳಬೇಕೇ?
ನಿನ್ನಿಷ್ಟಬಂದಕಡೆ ಭವನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸು.
ಆದರೆ ಆ ಕೆಲಸ ಬೇಗ ಮುಗಿಯಲಿ. ನನ್ನ
ಮಗಳ ವಿವಾಹವಾಗಿ, ಅವಳ ಮಕ್ಕಳನ್ನು

ಎಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಆಡಿಸಲು ನಾನು ತುಂಬಾ
ಕುತೂಹಲದಿಂದಿರುವೆನು” ಎಂದ ರಾಜ.

ಅಲ್ಲಾ ದೀನನು ರಾಜನ ಮಾತು ಕೇಳಿ
ನಸುನಕ್ಕು, ಅತನಿಂದ ಅಪ್ಪನೆಯವನು ತನ್ನ
ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ
ಕೂಡಲೇ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ನಡೆದ ವಿಷಯ
ವಸ್ತುಲ್ಕಾ ತಿಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ
ಕದ ಮುಚ್ಚಿ, ದೀಪವನ್ನು ಉಚ್ಚಿದನು.
ಕೂಡಲೇ ಭೂತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಯಿತು. ಭೂತ
“ನನ್ನವ್ವಾ ಬೇಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

“ನನ್ನ ಅಭಿಷ್ಕಂಚವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ
ದರಲ್ಲಿ ನೀನು ತುಂದಾ ಚಾಕಚಕ ತೆಯನ್ನು
ತೋರಿಸುವೆ. ಈಸಾರಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ದಕ್ಷತೆ
ತೋರಿಸಬೇಕು. ನಾನೂ ನನ್ನ ಕೆಂಡತಿಯೂ
ಸಂಸಾರಹೂಡಲು ಒಂದು ಅದ್ಭುತವಾದ
ಭವನವನ್ನು ಆರಮನೆಗೆದುರಾಗಿರುವ ವಿಶಾಲ
ವಾದ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸು. ಅದರ
ನಿರ್ಮಾಣಕಾರ್ಯದ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ
ಪಾಲಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ
ರತ್ನಗಳನ್ನು ಹುದುಗಿಸಬೇಕೋ ನೀನೇ
ತಿರ್ಮಾಸಿಸು. ಆದರೆ ಭವನದಮಧ್ಯೆ ಸ್ವಟಿಕ
ದಿಂದ ಒಂದು ಬುರುಜು ಅತಿದೊಡ್ಡದಾಗಿರ
ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಆಳವಡಿಸುವ ಸ್ತಂಭಗಳು
ಚಿನ್ನದಿಂದ ಎರಕಹೊಯ್ದವಾಗಿ ಕಾಣ
ಬೇಕು. ಆ ಬತ್ತೇರಿಗೆ ತೊಂಬತ್ತೊಂಬತ್ತು
ಗವಾಕ್ಷಿಗಳಿರಬೇಕು. ಅವುಗಳಿಗೆ ವಜ್ರ, ಕೆಂಪು,
ಪಚ್ಚಿ, ಗೋಮೇಘಕಾ ಮುಂತಾದ ನವರತ್ನ

ಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಬೇಕು. ಅವರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಲಂಕರಿಸಬೇಕು. ಭವನದಮುಂದೆ ಜಲಯಂತ್ರಗಳು, ಕಾರಂಜಿಗಳು, ರಸ್ತೆನಾದ ಉದ್ದಾನಗಳು ಇರಬೇಕು. ಭವನದ ರಹಸ್ಯನಿಲಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಭವನಾಚಿ ತುಂಬಿರಬೇಕು. ಇನ್ನು ಅಶ್ವಶಾಲೆ, ಪಾಕಶಾಲೆ, ಉಣ್ಣಿಸುವವರ ವಸತಿ ಗೃಹಗಳನ್ನು ಸಿನ್ನಿಪ್ಪಪ್ರಕಾರ ಕಟ್ಟಿಸು. ಕೆಲಸ ಮುಗಿದಕೂಡಲೇ ನನಗೆ ಬಂದು ತಿಳಿಸು" ಎಂದ ಆಲ್ಲಾದೀನ. "ಆಪ್ತ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭೂತ ಅದ್ವೈತವಾಯಿತು.

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಬೆಳಗಿನಜಾವ ಭೂತ ಆಲ್ಲಾದೀನನನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಸಿ "ಕಾವು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತು. ಬಂದು ನೋಡಿ" ಎಂದಿತು.

ಅವನು ಸಿದ್ಧನಾದಕೂಡಲೇ ಭೂತ ಅವನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನೂತನ ಭವನವನ್ನು ತೋರಿಸಿತು. ಆ ಮಂದಿರ ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ದುರಾಗಿ, ಆದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಭವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳಿದ್ದುವು. ಆ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಅಮೃತಶಿಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಭವನದ ಬಾಹ್ಯಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದನಂತರ ಆಲ್ಲಾದೀನನು ಭೂತದೊಂದಿಗೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಕಾಣದ, ಊಹಿಸದ ಮಹಾವೈಭವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು. ನಿಲಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ

ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಭವನಗಾರ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ತುಂಬಾ ಚಿನ್ನದ ದೀಪಗಳು ತುಂಬಿದ ಫಲಗಲಿದ್ದುವು. ಆರಮಣಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಪಾಕಶಾಲೆ, ಅಶ್ವಶಾಲೆ, ಕಛೇರಿ ಜಾವಡಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಆ ಭವನದಲ್ಲಿಿದ್ದುವು. ಅಶ್ವಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ ಅಶ್ವಗಳಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸೌಕರರು ಮಾಲೀಕರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದಾಣಿ ಹಾಕಲು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಹರಿವಾಣಗಳಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಲ್ಲಾದೀನನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು. ಅವನು ಭೂತದಕಡೆ ತಿರುಗಿ "ಒಂದು ವಿಷಯಮಾತ್ರ ಮರೆತುಹೋದೆ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ನನ್ನ ಗೃಹದಿಂದ ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಳು. ಈ ಎರಡು

ಭವನಗಳ ನಡುವೆಯಿರುವ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದ್ದನೆಯ ರತ್ನಗಂಬಳಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಸು” ಎಂದ. “ಆಪ್ತಕ್ಕೆ” ಎಂದು ಭೂತ. ಮರು ಕ್ಷಣವೇ ಎರಡು ಭವನಗಳ ನಡುವೆ ಮತ್ತೆ ನೆಯ ತಿವಾಸಿ ಹರಡಿತು.

“ಈಗ ಎಲ್ಲವೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು” ಎಂದ ಅಲ್ಲಾದೀನ್.

ಅವನು ಹೊರಟುಹೋದ ಕೂಡಲೆ ಮತ್ತಿಗೆ ಅರಮನೆಯ ಮಹಾದ್ವಾರ ತೆರೆಯಿತು. ರಾಜ ಭಟರು, ಗುಲಾಮರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಮೇಲೆ ರಾಜಭವನದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ಎದುರುಗಿದ್ದ ಭವ್ಯಭವನವನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು. ಆ ಭವನ ಮನೆ

ಮನೆಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂದ, ಅಗಲೇ ಉದಯಿಸಿದ ಸೂರ್ಯಬಿಂಬದಂತೆ ದೇವೀಪ್ಪ ಮಾನವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವನು ಮಹಾರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಮಹಾಪ್ರಭು, ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವ ಯುವಕನು ಇಂದ್ರ ಜಾಲ ಮುಖೇಂದ್ರ ಜಾಲಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿದವನು ತಿದೆ” ಎಂದನು.

“ನೀನೊಬ್ಬ ಮೂಢ. ಅಸೂಯೆಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ವಕ್ರವಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಘನಿಕನು ನನಸಿದರೆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಭವನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲಾರನೆ?” ಎಂದ. ರಾಜನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾದೀನ್‌ನಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ

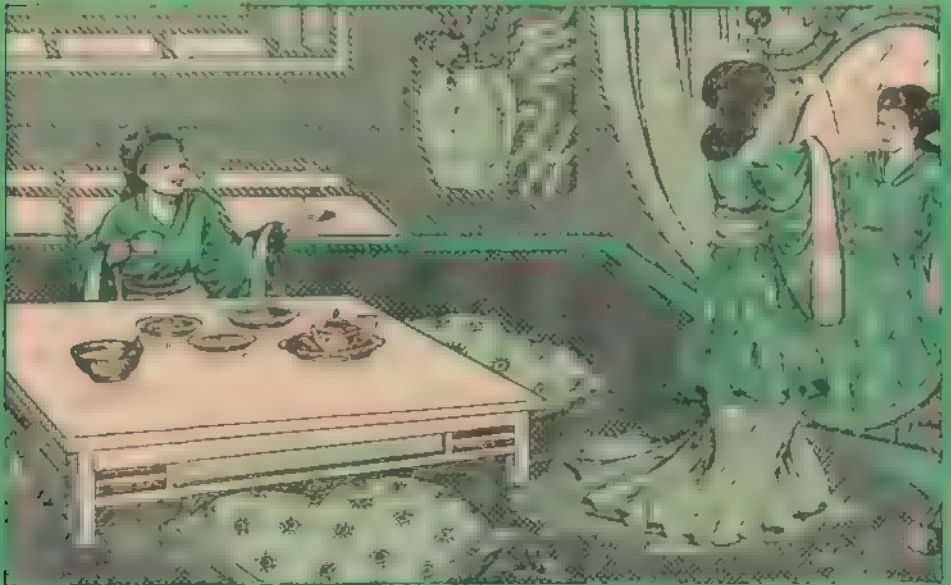
ನಂಬಿಕೆಯಿರುವುದೆಂದು, ಅವನಮೇಲೆ ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ರಾಜನಿಗೆ ಸರಿಪೋದದೆಂದು ಮಂತ್ರಿ ಗ್ರಹಿಸಿ, ಮೌನತಾಳಿದನು.

ಅಲ್ಲಾದೀನನು ಮನೆಗೆ ಸೇರಿದಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿದನು. ಆಕೆಗೆ ದಿವ್ಯವಾದ ದಿರುಸುಗಳನ್ನು ಉಡಿಸುವಂತೆ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಆಕೆ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳಾದಕೂಡಲೇ “ಅಮ್ಮಾ, ಇನ್ನು ನಿದ್ರೆ ಸುಸುಪ್ತಿಯನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಡಿ ಹೋಗೋಣ” ಎಂದ.

ಅಲ್ಲಾದೀನನ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ದಾಸಿಯರನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಹೊರಟಳು. ಆಕೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ

ಹಿಂದೆ ಅಲ್ಲಾದೀನನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊರಟನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸಹ ಹೊರಟಿತು. ರಾಜಭವನ ತಲುಪಿದಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಾದೀನನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಭವನದಕಡೆ ಹೊರಟನು. ಅವನ ತಾಯಿ ರಾಜಭವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು.

ರಾಜನು ಆಕೆಗೆ ಆದರದ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಿದನು. ನೌಕರರನ್ನು ಕೂಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ರಾಣಿ ವಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಆತ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಎದ್ದು ಬಂದು ಅತಿಸಂತುಷ್ಟರಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಉಚಿತಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ, ಉಪಾಹಾರ ನೀಡಿದ ನಂತರ ತಾನು ರೃಂಗರಸಿಕೋಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ದಾಸಿಯರು ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು

ದೇವಲೋಕದ ಸ್ವತಂತ್ರ ತೋಷು. ಸೂರನೇಯದಿನ ಮುಂಚೆನೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ನನು ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಮಾನ ನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು. ರಾಜನು ಸಂತೋಷ ವಿಂದ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. “ನನ್ನ ಮಗಳು ಹೇಗಿದ್ದಾಳೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅಲ್ಲಾಡಿಸನು ಉಚಿತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸನ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು.

ಭವನವನ್ನು ಹೊರಗಿನಿಂದ ನೋಡಿ ಮುಗಿಸಾಗಿದ್ದ ರಾಜನು ಬೇಗನ ವನಕ್ಕೆ ಯಸ್ಸುಕಂಡು ವಿಸ್ಮಯವಿಂದ ಮೂಕನಾದನು. ಆತನನ್ನು ಬುರುಜಿನಕೇಗಿದ್ದ ಪಡೆ ಸಾಲೆ ಸಿರೇಕ್ಷನಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಅವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ “ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಇಂತಹ ಕಟ್ಟಡ ಇನ್ನೊಂದು ಇರಲಾರದು, ಅವರೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸ, ಎಂದು ಕಿರುಕುಳಿತು ಅರಗೇಲಸ ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ, ಯಾಕೆ? ಉಳಿದ ಕಿಟಕಿ ಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಕಳಾಪಿಸನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದ ರಾಜ.

“ಲೋಭಿತನಿಂದಾಗಲೀ, ಅಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಾಗಲೀ ಆ ಕಿಟಕಿಯ ಕೆಲಸ ಸ್ವಾರ್ಥಮಾಡ ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡಿ. ಈ ಭವನ ಇಂದಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ಮಂದಿರ. ಇದರ ನಿರ್ಮಾಣಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ

ನಿಜವೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿ: ದರವಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲೂ ಹರಡು ವುದು. ಅಂತರ ಆ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಿದ್ಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ಕೆಲಸ ಸಾವು ಪ್ರತಿ ಗೋಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ” ಎಂದನು.

“ಯೇವ, ಉತ್ತಮಯೋಚನೆ, ಅಲ್ಲಾ ಡಿಸ. ಆ ಕೆಲಸ ನನಗೇಬಿಡು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭಟರನ್ನು ಕರೆದು “ಯಾರಲ್ಲಿ? ನಮ್ಮ ಶಿಲ್ಪಿ ಗಳನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ರಾಜ. ತರುವಾಯ ಆತನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಅಂತಸ್ತರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಆಕೆಗೆ ನೂತನಬಾಳು ಅನಂದವಾಯಕನಾಗಿರುವು ದೆಂದು ರಾಜನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ನಂತರ ಆತನು ತನ್ನ ಮಗಳು ಮತ್ತು ಅಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಭೋಜನ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು.

ಚಂದಮಾಮ

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶಿಲ್ಪಿಗಳು ಬಂದರು. ರಾಜನು ಅವರಿಗೆ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ “ಇದನ್ನು ಸಹ ಇತರ ಕಿಟಕಿಗಳಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. “ಚಿತ್ರ ಮಹಾಪ್ರಭೂ” ಎಂದು ಅವರು ಉಳಿದ ಕಿಟಕಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಕಂಗಾಲಾಗಿ ರಾಜನಬಳಿಗೆ ಬಂದು “ಮುನ್ನ ಸಜ್ಜೆಕು ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳು. ನಮ ಬಳಿಯಿರುವ ರತ್ನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂದು ಸುಲಿದರೂ ಈ ಕಿಟಕಿಯ ನೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನಾದರೂ ಅಲಂಕರಿಸಲಾರಿವು” ಎಂದರು. ರಾಜನು ಭಟರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಅಲ್ಲಾ ದೀನನು ತನಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ರತ್ನಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದನು. ಅವುಗಳನ್ನು ಆತನು ಶಿಲ್ಪಿಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿ “ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಜೀಕಾದ

ರತ್ನಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಉಳಿದುದನ್ನು ಖಜಾನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡಿ” ಎಂದನು.

ಅನು ಆಕತೆಮಾಡಿ, ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ “ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ, ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿದರೂ ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತನೇ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲಂಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಆಪ್ತೇ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ರಾಜನು ತುಸು ಬೆದರಿದ. ತನ್ನ ಭಟರನ್ನು ಕರೆದು “ಮಂತ್ರಿ, ಸಾಮಂತರ ಬಳಿಯಿರುವ ರತ್ನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಕ್ಷಣ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ” ಎಂದ.

ಭಟರು ಹೋಗಿ ಕೊಂಡಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲರ ಬಳಿಯಿದ್ದ ರತ್ನಗಳನ್ನು ತೇಲಿಸಿ ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಶಿಲ್ಪಿಗಳು ಅವು

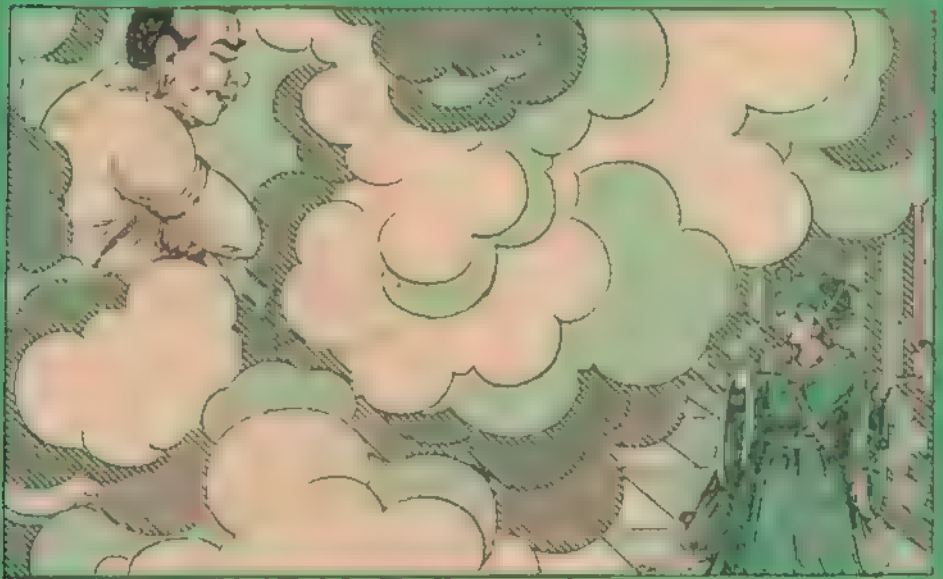
ಗಳನ್ನು ನೋಡಿ “ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ಇವುಗಳ
ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿದರೂ ಕಿಟಕಿಯ ಅಲಂಕಾರ
ಪೂರ್ತಿಯಾಗದು. ಸುಮಾರು ಎಂಟನೇ
ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸರಿಹೋಗಬಹುದು. ಉಳಿದ
ರತ್ನಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಡಿ. ರತ್ನಗಳೆಲ್ಲ ಬಂದ
ಕೂಡಲೇ ಕೆಲಸವನ್ನಾರಂಭಿಸಿ, ಮೂರು
ವರ್ಷ ಎದೆಬಿಡದೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಈ ಕಿಟಕಿ
ಯನ್ನು ಸಹ ಉಳಿದ ಕಿಟಕಿಗಳಂತೆ ಮಾಡು
ತ್ತೇನೆ” ಎಂದರು.

ರಾಜನಿಗೆ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿದಂತಾ
ಯಿತು. ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ರಾಜನು
ಗ್ರಹಿಸಿರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು “ಮಹಾಪ್ರಭೂ,
ಈ ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಚಿಂತಿಸ
ಬೇಡಿ. ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಾಣದು.
ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ನಾನು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವೆನು” ಎಂದ ಅಲ್ಲಾವೀನ್.

ರಾಜನು ನಿಟ್ಟುಸಿರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ
ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಹೋದನು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾವೀನ್ ದೀವದ ಭೂತ
ವನ್ನು ಆವಾಹನ ಮಾಡಿ “ಅರೆಗೆಲಸದಲ್ಲಿ
ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಕಿಟಕಿ ಸಹ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಲಿ”
ಎಂದ. ಕೆಲವಾರು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲೇ ಆ ಕಿಟಕಿ ಸಹ
ರತ್ನಗಳಿಂದ ಫಳಫಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ
ತರುವಾಯ ರಾಜನು ಆ ಸಡಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ
ಅಡಿಯಿಟ್ಟು ಅರೆಗೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಕಿಟಕಿ
ಯನ್ನು ಗುರುತು ಓಡಿಯಲರಕ್ತನಾದನು.
ಆತನು ಸುತ್ತಲೂ ಜನೇಕ ದೂರ ದೃಷ್ಟಿ

ಬೀರಿದ ನಂತರ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಮುಗಿದಿದ್ದ
ಕುಳಕಿ ಈಗ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದೆಯೆಂದು ಆರಿ
ತನು. ಆತನು ಅಲ್ಲಾವೀನನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ
“ಅಲ್ಲಾವೀನಾ, ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿ ಕಾಯವೂ
ನನ್ನನ್ನು ಅಪ್ಪಾಯಕರಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಮಾಡು
ತ್ತಿದೆ.” ಎಂದ.

ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ
“ಈಗೇನು ಹೇಳುವೆ?” ಎಂದು ಗೆಲೈ
ಯಿಂದ ಹುಬ್ಬುಹಾರಿಸಿದನು.

“ಎಲ್ಲಾ ಈಶ್ವರೇಶ್ವರಿ” ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ.
ಅಲ್ಲಾವೀನನು ಮಾಂತ್ರಿಕನೆಂದೂ, ಮುಷ್ಠ
ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನೊಂದಿರುವನೆಂದೂ
ಮಂತ್ರಿಗೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲೇ ಇತ್ತು.

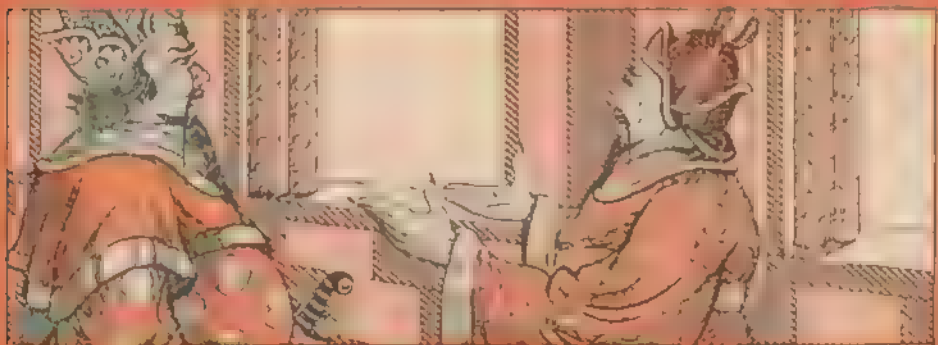
ಅಂದಿನಿಂದ ರಾಜನು ಪ್ರತಿದಿನ ಸಾಯಂ
ಕಾಲ ತನ್ನ ಮಗನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಅಕ್ಕಿಯ
ಮತ್ತು ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಳೆ
ಯುವನು. ಆದರೆ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ರಾಜನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ
ಸಲವೂ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಬಗೆಯ
ಹೊಸತನ ಕಾಣಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ತಾನು ಉನ್ನತಪದವಿಗೆ ಬಂದೆನೆಂದು
ಅಲ್ಲಾವೀನನು ಗರ್ವಪಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನ
ಮಾಂದ್ರದ ಬಡತನವನ್ನು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ.
ಅಂತರೇ ಸವಾ ಬಡಬಗ್ಗದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಕವೆ
ಗಮನಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅವನು ಜೀವಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಹಾಕಿ ಅವನ
ಗುಲಾಮರು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಎರಚು
ತ್ತಿರಲು. ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ
ಸುಮಾರು ಎರಡು ಸಾವಿರವನಿಗೆ ಅನ್ನದಾನ
ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು ಕೊಗಳಿದವರಿಲ್ಲ.
ಉನ್ನತ ಪದವಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಹೆಣ್ಣು ಪಡದ
ಅಲ್ಲಾವೀನನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಘನಿಕರಿಗೂ ಬಡ
ವರಿಗೂ ತುಂಬಾ ಅಭಿಮಾನ.

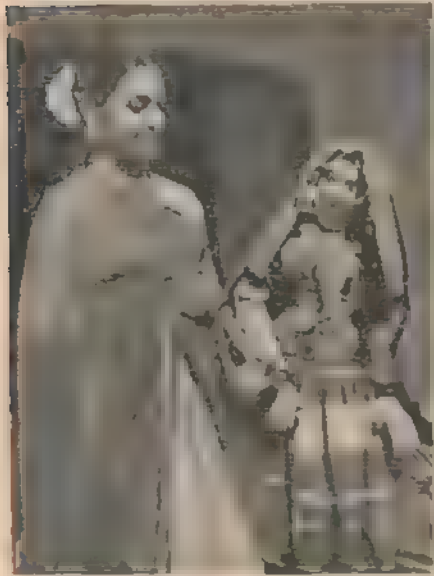
ಅವನ ಪೆಂಡತಿಯ ವಿಸ್ಮಯಸಂಕೂಲ ಹೇಳ
ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಪುನಃ ಪ್ರಗ್ನಾದ ಫಲ
ವಾಗಿಯೇ ತನಗೆ ಇಂಥ ಅದರ್ಶಪತಿ ಲಭಿಸಿದ
ನೆಂದು ಅಕೆ ನಂಬಿದಳು. ಅಲ್ಲಾವೀನನು ತನ್ನ
ಮಡದಿ ಮತ್ತು ಮೊತೆಯರೊಂದಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ
ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10

1958 ಜೂನ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿವಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಟೋ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಲಾಸಕ್ಕೆ, ಏಪ್ರಿಲ್ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಒಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಳಾಸ: ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-28.

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ನೊಂದಲನೇ ಫೋಟೋ: ನೆಲದತ್ತಿಯೂ ನೆಲದತ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಾನಿದ್ದೇನೆ!

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ಭೂಮಿ, ಆಕಾಶ, ಪಾಶ್ವಾತ್ಯದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ನಾನಿದ್ದೇನೆ!!

ಕಳಿಸಿದವರು: ಸಿ. ನರಹರಿರಾವ್,

ಕೆನರಾ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಮದರಾಸು - 1

ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10/- ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಫಾತುಕವೃಗಗಳು

ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿರುವುದು ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿದೆ. ಜಿಂಕೆಗಳು ಗಿಡಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ ಜಿಂಕೆಗಳನ್ನು ಹುಲಿ ಸಿಂಹಗಳು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಉತ್ತರ ಧ್ರುವದಲ್ಲಿಕೂಡ ಇವೇ ಆಹಾರಪರಂಪರೆಯಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜಿಗುರುಗಳನ್ನು ಕೀಟಕಾದಿಗಳು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಆ ಕೀಟಗಳನ್ನು ಹಿಮದಲ್ಲಿರುವ ಮಾನುಗಳು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಆ ಮಾನುಗಳನ್ನು ಹಿಮನರಿಗಳು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಹಾರಪರಂಪರೆಗೂ ಒಂದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಜಾತಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಫಾತುಕವೃಗಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅದರ ಯಾವಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಫಾತುಕವೃಗಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಪರಿಮಿತವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಿತೆಂದರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಸಿಂಹಗಳು ಜಿಬ್ರಾಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಒಮ್ಮೊಂದು ಸಿಂಹವೂ ಬರಿಯ ಜಿಬ್ರಾಗಳನ್ನು ತಿಂದೇ ಒದುಕಬೇಕೆಂದರೆ

ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೫೦ ಜಿಬ್ರಾಗಳು ಬೇಕು. ಆದರೆ ೫೦ ಜಿಬ್ರಾಗಳು ಬದುಕಲಿಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಹೆಸರು ಹುಲ್ಲು ಅಗತ್ಯ. ಆಹಾರಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಆಧಾರಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ಘಾತುಕವೃಗಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜಾತಿಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುವು ಬಿಕ್ಕಿನ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ನಾಯಿಜಾತಿ. ಸಿಂಹ, ಹುಲಿ, ಚರತೆ ಮೊದಲಾದುವೆಲ್ಲಾ ಬಿಕ್ಕಿನ ಜಾತಿಯ ಘಾತುಕವೃಗಗಳು.

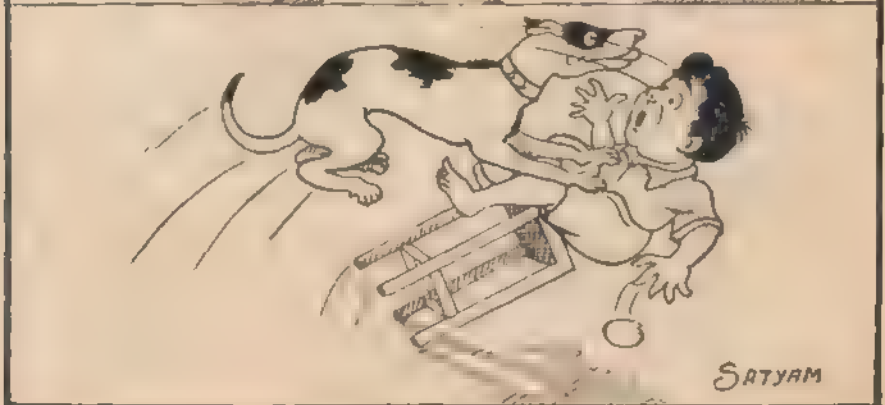
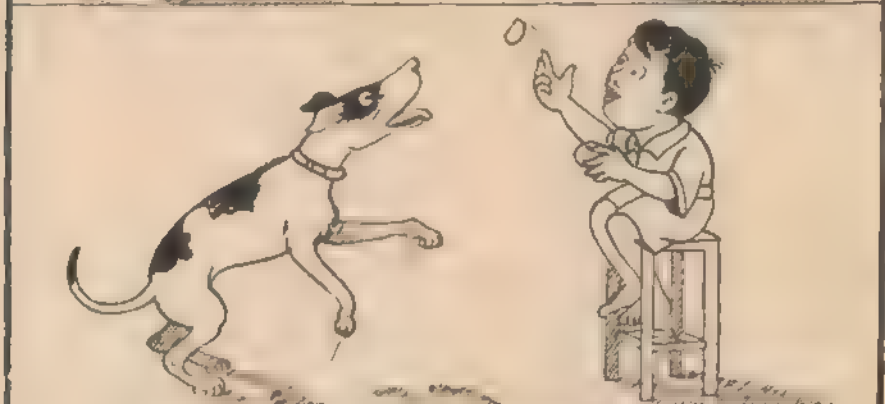
ನರಿ, ಗುಳ್ಳೆನರಿ, ತೋಳ, ಕೊಯೋಟ್ ಮೊದಲಾದುವು ನಾಯಿಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿರುವವು.

ಜಲಚರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಘಾತುಕವೃಗಗಳಿವೆ. ವಾಲ್ಡನ್, ಸೀಲ್, ಸೀ ಲಯನ್ ಮೊದಲಾದುವು ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳು.

ಸಿವಂಗಿಕೂಡಾ ಮಾಂಸಾಹಾರಿಯೇ. ಆದರೆ ಅದು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಕೊಂದು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಇತರ ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳು ಕೊಂದು ತಿಂದ ಎಂಜಲು ಮಾಂಸಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ರುಘ್ರಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೂ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಘಾತುಕ ವೃಗಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಅ ವಿ ವೇ ಕ

ಕೇರಳದಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ರಾತೇನನೆಂಬ ರಾಜನಿದ್ದ. ಅವನಿಗೊಂದು ಕುಸಕಾಯಲಿ ಬಂತು. "ನುಹಾರಾಜ, ನೀವು ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ರೋರವಕ್ಷಯಸ್ಸಿಟ್ಟು ಕೊಂದು ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ಹೊರತು ಈ ವ್ಯಾಘ್ರ ಗುಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದರು ರಾಜಪ್ರದರು.

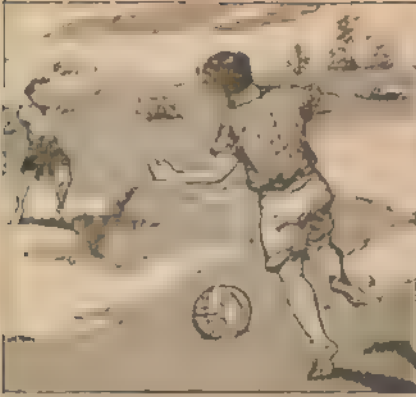
ರಾಜನು ಬೇಡರನ್ನು ಕರೆದು "ನೀವು ವೇಗಾದರೂ ಒಂದು ಚಕ್ರೋರವಕ್ಷ ಯನ್ನು ತಂದರೆ ನನಗೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಇವಾವು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ.

ಬೇಡರು ಅದವಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಿ ಹಾಕಿದರು. ಅದರಕ್ಷಣವೂ ಕೊಕ್ಕರೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡಿತು. ಆ ಕೊಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಬಿಸಿಸಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಚಕ್ರೋರವಕ್ಷ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡಿತು. "ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ನನಗೇ ಮೊದ್ಲಿನ ಫಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಚಕ್ರೋರವಕ್ಷ ಹೇಳಿತು. ಅದರ ಮಾತು ಕೇಳದೆ ಬೇಡರು ಅವನ್ನೊಯ್ದು ರಾಜನಿ ಗಿತ್ತರು. ರಾಜನೈವರು ಆ ವಕ್ಷಿಯನ್ನು ರಾಜನ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ ದರು. ರೋಗ ಗುಣವಾಯಿತು. ರಾಜನು ವಕ್ಷಿಯನ್ನು ಸಂತೋಷವಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟ.

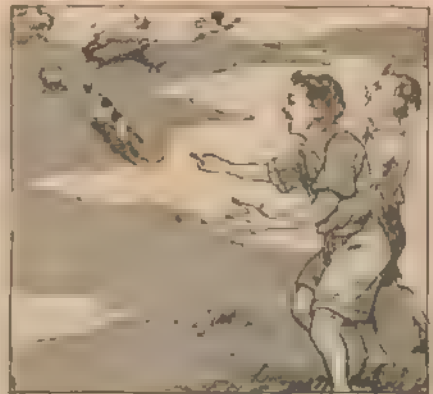
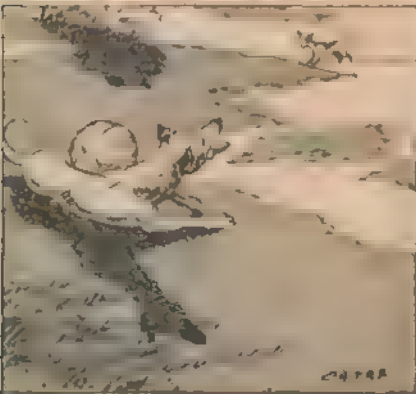
ವಕ್ಷಿ ಅಕಾರಕ್ಕೆ ಹಾರಿ "ರಾಜಾ, ಕೊಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಬಿಸಿಸಲು ಹೋಗಿ ಬಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ನಾನೊಂದು ಅವಿವೇಕಿ; ನಾನು ತೋರಿಸುವ ನಿಧಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ನನ್ನ ಬೇಡರೂ ಅವಿವೇಕಿಗಳು; ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೊದ್ಲೆ ಅವಿವೇಕಿ ನೀನು. ನನ್ನ ನೀರು ತಗಲಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕನಸುಬಾಧಿ ಗುಣವಾದಾಗ ನನ್ನ ಮಾಂಸ ವನ್ನು ತಿಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ನಿನಗೆ ತೋರಲೇ ಇಲ್ಲ! ಶುದ್ಧ ಅವಿವೇಕಿ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಾರಿಹೋಯಿತು!

ಚಿತ್ರಕಥೆ

ಹಿಂದುದಿನ ವಾಸು ನುತ್ತು ಗೋಪಿ ಪೂಜೆ ಬಾಲ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲಿ 'ಬ್ರಿಗರ್' ನಂತಿತ್ತು. ಆಗೊಬ್ಬ ಪೋಕರಿ ಹುಡುಗ ದೊಡ್ಡನಾಯಿಯೊಂದನ್ನು ಬ್ರಿಗರ್‌ನಮೇಲೆ 'ಘಾ' ಬಿಟ್ಟ. ಬ್ರಿಗರ್ ತನ್ನ ಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಆಡಿಗೆ ಓಡಿತ್ತು. ವಾಸು ಕೂಡವ ಚೆಂಡು ಆ ದೊಡ್ಡನಾಯಿಗೆ ಬಡಿಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಆದು ನೋವಿನಿಂದ 'ಕುಂಪೋ' ಎಂದು ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಓಡಿತ್ತು. ಬ್ರಿಗರ್ ಫೈರ್‌ಮದಿಂದ ಆ ಪೋಕರಿ ಹುಡುಗನನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡುಕೊಂಡು. ಆತ ಬಿಡ್ಡನೋ ಎದ್ದನೋ ಎಂದು ಪಿಡುವಾಗ ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ವಾಸು ಗೋಪಿಯರು ಕೊಟ್ಟ ತುಂಬಾ ನಕ್ಕರು.

ಅಶೋಕಾ ಫ್ಲವರ್ ಆಫ್ ಹೆವೆನ್ ಟಾಲ್ಕಿಂ

ಪೌಡರ್ ಅಂಡ್ ಸ್ಕೋ

ಗಗನ ಕುಸುಮದಂತಹ ಈ ಅಶೋಕಾ
ಸೌಂದರ್ಯ ಸಾಧನಗಳು ವಿಜಯ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್
ರವರ ದೀರ್ಘ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ನಿಮಗೆ
ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಸವಿನವಾದ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳಿಂದ
ಪರಿಮಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ
ತಯಾರಾದುವು. ಇವುಗಳ ಉಪಯೋಗದಿಂದ
ನಿಮ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯವು ಮುಖವರ್ತಿಸು ಇಮ್ಮಡಿ
ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲೇ
ಇವುಗಳ ಗುಣಗಳನ್ನು ನೀವು ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲರಿ.
ಇಂದೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ವಿಜಯಾ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್,
ಮದರಾಸು - 7.

ವಿಜೆಂಟರು: ಗುಡ್‌ವಿಲ್ ವಿಜನ್ಸೀಸ್, ಬೆಜವಾಡ.

ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ತರಹೆ! ಅತಿಸುಲಭವಾದ ಬೆಲೆ!!

ಐರಿಸ್
ಶಾಯಿಗಳು

ಪಾಂಟನ್ ಪೇನಾಗಳಿಗೆ ಹೆಸರು ಪಡೆದುವು

1, 2, 4, 12, 24 ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಗಳ ಪ್ಯಾಕಿಂಗುಗಳಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ

ತಯಾರಿಸುವವರು:

ರಿಸರ್ಚ್ ಕೆಮಿಕಲ್ ಲೇಬೊರೇಟರೀಸ್

ಮದ್ರಾಸು - 4 ★ ನ್ಯೂಢಿಲ್ಲಿ - 1 ★ ಬೆಂಗಳೂರು - 3

ಕಳಾತ್ಮಕವಾದ ಶುದ್ಧವಾದ ಕೆಲಸ, ಮನೋಹರ
ವಾದ ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಹೇಳಿದ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ
ಸುವುದು ಇವು ಪ್ರತಿ ಸೃಷ್ಟಿಗಾಗಲಿ, ವರ್ತಕರಿಗೂ
ನಾವು ಕೊಡಬಲ್ಲ ಗ್ಯಾರಂಟಿ.

★

ಇಂಗ್ಲೀಷು, ಹಿಂದಿ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ,
ಮರಾಠಿ, ಗುಜರಾತಿ, ಮಲೆಯಾಳ, ಒರಿಯಾ
ಈ ಒಂಬತ್ತು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣಕೆಲಸವನ್ನು
ಮಾಡಬಲ್ಲೆವು.

★

ದಿ

ಬಿ. ಎನ್. ಕೆ. ಪ್ರೆಸ್ (ಪ್ರೈವೇಟ್) ಲಿ.

ಚಂದಮಾನು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ :: ಮದರಾಸು - 26.

ಫೋನ್: 88851-3 ಲೈನುಗಳು

ಹೂವಿನಂತೆ
ಸ್ವಚ್ಛರಾಗಿರಲು
ಹೂವಿನಂತೆ
ಸುಂದರವಾಗಿರಲು

ಟಾಟಾರನರ

ಹಮಾಮ್

ಸ್ನಾನದ ಸಾಬೂನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ

ದಿ ತಾತಾ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್

—SISTA'S-TOH-38-KAN—

ದಿ ತಾತಾ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್

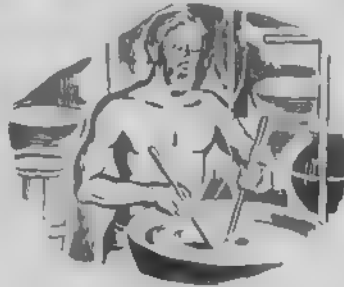
ಸೀಲ್ಡ್ ಆಫೀಸ್: 2, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀ ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು-1.

ಇದನ್ನು ಓದಿ ನೀವು ಅಶ್ವರ್ಯಪಡುವಿರಿ...

ದ್ವೀಪದ ಜನರ, ಆ ನೋರೆಯನ್ನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶರೀರವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಫಲಗೋಸಲೂ ಸಾಬೂನಿ
ನಂತಹ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ
ಸುಧುರದಲ್ಲಿ ಹೊಸತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಕಳೆದ
2600 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಂತಹ ವಸ್ತುಗಳು
ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ ಎಂದು
ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನೊಂದಲು ಸಾಬೂನನ್ನು
ಕಯಾರಿಸಿದ ಟೀಕೆ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ 'ಲಿವಿಂಗ್'
ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅವನು
1813 ರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲಿನ ಸಾಬೂನನ್ನು
ಕಯಾರಿಸಿದನು. ಲೈಫ್‌ಲಾಬ್ ನೋಟಿಸ್ ಜನ್ಮ
ವಾದದ್ದು 1894 ರಲ್ಲಿ. ಈಗ ಅದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ
ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ನಿರ್ಮಲತೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿದೆ.

ಪಾಪ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಾದರೂ - ಅದು ಅಪರೇ ಇರಲಿ,
ಅಥವಾ ಪಾಕವೇ ಇರಲಿ - ನಮ್ಮ ಮೈಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ
ಕೊಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೊಳೆಯಲ್ಲಿ ರೋಗದ ಕ್ರಿಮಿಗಳಿವೆ.
ಅವುಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮದರ್ಶಕ ಯಂತ್ರದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ
ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಲೈಫ್‌ಲಾಬ್ ನೋಟಿಸ್ ಈ ಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು
ಹೊಲೆದು ಕೆರೆದು ನಿಮ್ಮ ಅರೋಗ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು
ಅದರ ಮುಖ್ಯ ಗುಣ. ನೀವು ಕೂಡ ಲೈಫ್‌ಲಾಬ್ ನೋಟಿಸ್
ನಿಂದ ಸ್ನಾನಮಾಡುವ ಆಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು
ಅ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ಅರೋಗ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

L. 276-80 KN

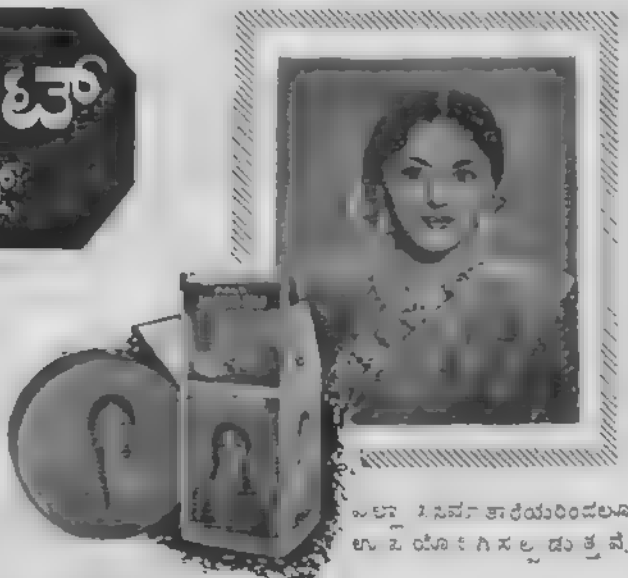
ಲಿವಿಂಗ್ ರಿವರ್ ರಿವಿಲ್ಡ್, ೧೮೯೦ರ ಕಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು

ದಿ ನ್ಯೂಟ್ರಿನ್ ಕನ್‌ಫೆಕ್ಷನರಿ
ಕಂಪೆನಿ ಲಿಟ್., ಚಿತ್ತೂರು (ಆಂಧ್ರ)

ಪ್ರಸಿದೆಂಟ್
ಡೆಲಕ್ಸ್ ಟಾಯಾಲೆಟ್
ಪಾಡರು
ರಮಣೀಯವಾದ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ
ಪ್ರಸಿದೆಂಟ್ ಸ್ನೋ
ಸುಂದರವಾದ ವರ್ಚಸ್ಸಿಗೆ

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ತಾಳೆಯರಿಂದಲೂ
ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

RATHOD TRADING CO., MADRAS-1

ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ
ಕುಶಲತೆಯನ್ನು
ದೊಡ್ಡದಾಗಿ
ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಾಗಿ

ಮಾಡಿಯೇ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ

★

ಪೋಸ್ಟರ್ಸ್
ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ಸ್
ಕಾರ್ಟನ್ಸ್
ಲೇಬಲ್ಸ್
ಬುಕ್‌ಲೆಟ್ಸ್
ಫೋಲ್ಡರ್ಸ್

ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಸರಿ

ಮೆಲ್ಬರನ್ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಗುರುತು

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ (ಪ್ರೈವೇಟ್) ಲಿ. ಮದರಾಸು - 26

ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯಗಳು:

ಬೊಂಬಾಯಿ - 1: ಲೋಟಸ್ ಹೌಸ್ ಮೇರಿನ್ ಲೈನ್, (ಫೋನ್: 241162)
ಬೆಂಗಳೂರು: 2/11, 5 ನೆಯಿನ್ ರೋಡ್, ಗಾಂಧಿನಗರ್, (ಫೋನ್: 6206)

THE CHOICE *Pencils*

AJANTHA

BLACK LEAD

EMBESEE

BLACK LEAD

IMPERIAL

COPYING

ACCOUNTANT

COLOUR

CHECKING

COLOUR

SPECTRUM

12, COLOURS

Manufactured by
**THE MADRAS PENCIL
FACTORY**

**3, STRINGER STREET,
MADRAS.**

ಬೇರೆ ಯಾವ ಉಪಾಯವೂ
ಫಲಿಸದಿದ್ದರೆ....

... ಮ್ಯಾನರ್ಸ್

ಗ್ರೈಪ್ ಮಿಕ್ಚರ್

ಕೊಟ್ಟುನೋಡಿ

ಅದು ಪುನಃ ಸಂಕೋಷದಿಂದ
ನಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿರಿ

ನಮ್ಮ 40 - ಪುಟಗಳ "ಮದರ್ ಕ್ವಾಪ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಬೈಲ್ಡ್
ಕೇರ್" ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ವಿಶಾಸ
ವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಸೀಸೆಯೊಡನೆ ಸಿಗುವ ಒಂದು
ಕೂಪನನ್ನೂ 40 ನೆಯಾ ಪೈಸಗಳ ಸ್ವಾಂಖನೊಂದಿಗೆ
ಫೋಸ್ಟ್ ಅಫೀಸ್ ಬಾಡ್ಸ್ 976, ಮುಂಬಯಿ - 1,
ವಿಶಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿರಿ.

ಉಚ್ಚ ದರ್ಜೆಯ ಈ ಬೆತ್ತೆಯನ್ನು
ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ

ಇದು 'ಮ್ಯಾನರ್ಸ್'
ರವರ ತಯಾರಿಕೆ

GEOFFREY MANNERS & CO. PRIVATE LTD., BOMBAY • DELHI • CALCUTTA • MADRAS.

457/GM6

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಭೂಮಿ, ಆಕಾಶ, ಸಾಕಾಳದೊಳಗೆಲ್ಲಾ
ನಾನಿದ್ದೇನೆ !!

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಪಿ. ನರಹರಿರಾವ್

